

ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΚΟΣΜΑ

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟ

ΛΑΤΙΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ

Α' ΛΥΚΕΙΟΥ

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ ΑΘΗΝΑΙ 1977

Φιλοτεχνική εποτό Νοταρίου Εκδόσεων

40621

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟ
ΤΗΣ ΛΑΤΙΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ

Μέ απόφαση τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως τά διδακτικά βιβλία τοῦ Δημοτικοῦ, Γυμνασίου καὶ Λυκείου τυπώνονται ἀπό τὸν Ὀργανισμό Ἐκδόσεως Διδακτικῶν Βιβλίων καὶ μοιράζονται ΔΩΡΕΑΝ.

ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΚΟΣΜΑ

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟ
ΤΗΣ ΛΑΤΙΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ
Α' ΛΥΚΕΙΟΥ

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ
ΑΘΗΝΑΙ 1977

Οι έρμηνευτικές σημειώσεις και τό λεξιλόγιο μεταγλωττίστηκαν
άπό τό φιλόλογο καθηγητή K. ZAPPA.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

ΚΕΙΜΕΝΟ

1.

Regīna rosas amat. — Agricōla silvam et umbram silvārum amat. — Femina agricōlae (δτκ.) cenam parat. — Agricōla femīnam laudat. — Agricōlas Graeciae industria ornat. — Filiae agricolārum mensam corōnis¹ ornant. — Femīnae deam Vestam adōrant et aram deae rosis¹ ornant. — Bestiae in² silvis habītant. — Aquīlæ bestias silvārum captant; aquīlæ etiam³ gallīnis (δτκ.) insidias parant.

2.

Dum¹ spiro, spero.—Quid² paras, filia³? « Paro cenam agricōlis (δτκ.) ».—Patriam amāmus, dum¹ spirāmus; incōlae Graeciae patriam amant.—Nautae³, quid² apportātis? « Divitias patriae (δτκ.) apportāmus ».—Quid² ex⁴ fenestrā casae spectātis, puellae³? « Exspectāmus aviam ».

3.

Minerva, dea sapientiae, Attīcam amābat. — Incōlae Attīcae sapientiam amābant et deam Minervam adorābant. — Poētae deam Minervam laudābant; femīnae et puellae aras deae corōnis¹ ornābant.—Incōlae Spar-

tae ante² pugnam comam corōnis¹ ornābant et Musis (δτχ.) sacrificābant. — Diu³ in⁴ silvā ambulabāmus et bestias silvae spectabāmus. — Quid⁵ heri⁶ in⁴ casā parābas, femīna⁷? « Cenam parābam nautis (δτχ.) ». — Nautae⁷, quid⁵ apportabātis? « Divitias incōlis (δτχ.) insulārum apportabāmus ».

4. Ἰταλία καὶ Ρώμη.

Italia est¹ terra Eurōpae.—Italia habet² insūlas.—Sicilia est insūla Italiae.—In³ orā Siciliae est Aetna.—Aetnam ornant silvae.—Incōlae Italiae sunt⁴ agricōlae, incōlae insulārum et orārum Italiae sunt nautae.—Italia est patria poētārum.—Incōlae Italiae amābant et laudābant poētas.—Italiae (δτχ.) poētae gloriam parant.—In³ Italiā est Roma.—Vias Romae statuae ornant.—In³ viis Romae erant⁵ aerae et statuae deārum.—Aras deārum filiae incolārum Romae corōnis⁶ ornābant.—Roma erat⁷ schola litterārum et doctrīnae.—Victoriae Romae (δτχ.) sunt⁴ causa gloriae.

5. Οἱ θεοί τῶν Ρωμαίων.

Romāni multos deos adorābant; in¹ numēro deōrum Neptūnus et Bacchus et Mercurius et Aesculapius erant². — Neptūnus, filius Saturni, domīnus aquārum erat³. — Neptūno nautae tauros et equos immolābant.—Bacchus erat deus vini et uvārum, Mercurius (erat) deus mercatūrae et eloquentiae.—Arae Mercurii erant² in viis, quod⁴ Mercurius nuntius erat³ deōrum et vias monstrābat.—Deus medicīnae erat Aesculapius; Aesculapium adorābant Romāni in templis et in lucis et ornābant aras Aesculapii multis herbis⁵ et corōnis⁵ et rosis⁵.

6. Τά ὅπλα τῶν Ρωμαίων.—Τό στρατόπεδό τους.

Romāni, popūlus bellicōsus, armis¹ et telis¹ pugnābant. Arma Romanōrum erant galea, scutum, lorīca; tela erant pilum, gladius, sagittae. Gladii Romanōrum non² erant longi; pila erant longa.—Romani in bellis cotidie³ castra collocābant et vallo¹ fossāque⁴ firmābant. Valla alta (erant) et fossae latae erant. In castris Romāni erant tuti.

7. Ἡ Δῆλος.

Delus clara et Graecis (δτκ.) cara erat, quamquam¹ erat parva. Nam² Graeci Delum patriam filii et filiae Latōnae appellābant. Filius Latōnae erat Apollo³, filia Latōnae erat Diāna. Filio Latōnae laurus cara erat; Delus plena erat laurōrum. Quoniam⁴ Apollo deus poētārum erat, etiam⁵ poētae laurum amābant et lauro⁶ comam ornābant. Diāna erat dea silvārum et sagittis⁶ bestias silvae necābat. In insūlā Delo clarum templum erat. Incōlae Athenārum quotannis⁷ in⁸ insūlam Delum navigābant et in templo filium Latōnae adorābant.

8. Ὁ Ρωμύλος.

a) Romūlus et Remus Romam aedificavērunt.—Romūlus Remum necāvit, quod¹ Remus muros novi opp̄di vituperav̄erat.—Quamquam² Romūlus Remum necavērat, tamen³ fortūna Romūlo (δτκ.) secunda erat; nam⁴ multos popūlos bello⁵ armisque⁶ superāvit et terram finitīmam occupāvit et opp̄da expugnāvit.—Num̄erus seminārum in novo opp̄do parvus erat. — Itāque⁷ Romūlus Romānis (δτκ.) semīnas dolo⁵ parāvit.—

Sabīnos enim⁸ et Sabīnas et filias Sabinōrum, popūli finitīmi, ad⁹ ludos publīcos invitāvit, et inter¹⁰ ludos Romāni filias Sabinōrum raptavērunt. — Quoniam¹¹ Romāni Sabīnas raptavērant, Sabīni contra¹² Romānos bellum¹³ paravērunt¹³.—Sed¹⁴ filiae Sabinōrum discordiam populōrum placavērunt et amicitiam inter¹⁰ popūlos conciliavērunt.

b) Cur¹ Remum necavisti, Romūle? «Remum necāvi, quod² muros novi opp̄di vituperavērat».—Quomodo³ femīnas popūlo (δτκ.) paravistis, Romāni? «Sabīnos et Sabīnas et filias Sabinōrum ad ludos invitavīmus et inter ludos filias raptavīmus».—Cur¹ Sabīnas raptavistis, Romāni, quamquam⁴ popūlum finitīmum ad ludos publīcos invitaverātis? «Sabīnas raptavīmus, quod² femīnae non⁵ erant in novo opp̄ido ».

9. Ὁ Ἀννίβας ἐνθαρρύνει τούς στρατιώτες του πρὶν ἀπό τήν μάχην στήν Ζάμα.

Hannībal¹ ante² pugnam anīmos Poenōrum his³ verbis³ inflammāvit:

«Quoniam⁴ patria in magno pericūlo est, vos⁵ convecāvi. Nisi⁶ fortīter⁷ pugnabītis, Romāni popūlos Afrīcae superābunt et campos vicosque⁸ patriae vastābunt. Popūlus Romānus nunc⁹ multis terris¹⁰ imp̄erat. Sed non imperābit etiam Afrīcae, si¹¹ fortīter pugnabītis et patriam ex¹² pericūlo liberabītis. Ego¹³ post¹⁴ pugnam impavīdos laudābo et donābo, ignāvos vituperābo et castigābo. Pugnāte igītur¹⁵ fortīter, Poeni, et pro¹⁶ arā focoque dimicāte! Liberāte patriam ex¹² pericūlo! Si¹¹ patriam ex¹² pericūlo liberaverītis, gloriam vobis¹⁷ para bītis. Si Romānos auxilio¹⁸ deōrum superaverīmus et

fugaverimus, in aris hostias immolabimus et deos celebrabimus ».

10. Οἱ ἀρχαῖοι Λατίνοι.

a) Latium terra Italiae erat, inter¹ Etruriam et Campaniam sita². Prisci incōlæ Latii erant Latīni, agricōlæ industrii. Habitābant in amplis et frugiferis campis sedulāque³ industriā agros arābant. In pascūis multa habēbant⁴ armenta. Itāque⁵ copia frumentōrum et armentōrum divitiae Latinōrum erant. Nam aurum et argentum ignorābant. Domicilia erant parva et lignea, sed apud⁶ domicilia horti pomiféri erant.

b) Pii et probi viri erant prisci incōlæ Latii, et poëtae Romāni justum anīmum priscōrum Latinōrum laudavērunt. Libéri¹ culpā¹ malitiāque¹ habēbant² sedūlam et tranquillam vitam atque³ in singūlis pagis deis pulchra templa aedificābant. In aris deōrum et deārum sacra dona et crebras hostias sacrificābant. Domīnus deōrum Latīnis Janus erat; inter deas Diānae summa⁴ erat gloria et potentia.

11. Ὁ Πάτροκλος.

a) Graeci decēm¹ annos² cum³ Trojānis bellābant. Cunctōs Graecos Achilles⁴, cunctos Trojānos Hector⁵ gloriā⁶ belli superāvit. Achilles amīcus Patrōcli erat. Quod⁷ Agamemnon⁸, summus Graecōrum, amīcum Patrōcli verbis⁹ et facto⁹ violavērat, Achilles copias suas¹⁰ ex proelio revocavērat et a¹¹ copiis¹¹ ceterōrum Graecōrum separavērat¹¹. Itāque Hector Graecos fugāvit et in¹² castra propulsāvit.

b) Tum¹ Patrōclus amīco: « Oro te² » inquit³ « ut⁴

proelium renōves atque Trojānos propulses et fuges, ne⁵ Hector castra nostra expugnet et navigia cremet ». Tum¹ Achilles: « Cum⁶ Agamēmnon » inquit³ « me⁷ verbis et facto violavērit, copias meas ex proelio revocāvi et a cetēris copiis Graecōrum separāvi. Cum⁶ juravērim, lacrīmae Graecōrum me non placābunt. Sed honestum pulchrumque est misēros amīcos ex belli pericūlo servāre. Itāque tu⁸ ad⁹ pugnam festīna proeliumque renōva! Deos orēmus¹⁰, ut⁴ Graecis victoriā parent. Sed oro te², ut⁴ copias ex proelio revōces, si¹¹ Trojānos fugavēris. Satis¹² est castra Graecōrum ab¹³ adversariis liberavisse et copias Trojanōrum fugavisse. Trojam non expugnābis ».

c) Sed Patrōclus, cum¹ Trojānos ex castris propulsavisset et fugavisset, copias suas incitāvit, ut² oppīdum Trojam expugnārent. Hector, Priāmi filius, cum³ Patrōclum spectāret, advolāvit et hastā⁴ suā⁴ virum incautum necāvit. Hector Patrōclum non⁵ necavisset⁵, si⁶ Patrōclus copias ex proelio revocavisset⁶. Utīnam⁷, Patrōcle, amīco obtemperavisses⁷ et proelium in campo vitavisses!

12. Ο Κιγκιννάτος.

Cum¹ vita rustīca antīquos Romānos valde² delectāret, multi viri in agris habitābant, ut³ auxilio⁴ servōrum agros arārent.

Etiam Cincinnātus, vir multis⁵ victoriis⁵ clarus, in villā suā habitābat et agros arābat. Aliquando⁶ nuntii Romanōrum ex oppīdo ad Cincinnātum festinavērunt et virum belli perītum oravērunt, ut³ patriam ex belli pericūlo liberāret. Nuntii nuntiavērunt: « Aequi co-

pias nostras pugnā⁷ superavērunt et Romam oppugnant. Desperarēmus⁸, nisi⁹ abs¹⁰ te auxilium exspectarēmus ». Cincinnātus nuntiis obtemperāvit et ad op̄p̄dum festināvit, ut³ cum¹¹ adversariis bellāret. Cum¹² Aequos fugavisset, Cincinnāto satis erat patriam liberavisse; ad aratrum et ad tauros suos remigrāvit, ut³ cum¹³ servis suis denūo¹⁴ agros arāret.

13. Οἱ Ρωμαῖοι.

Patria Romanōrum fuit Italia. — Romāni semper¹ bellicōsi fuērunt.—Utīnam² semper etiam humāni et justi fuissent! — Etiam alii³ populi Italiae bellicōsi erant, sed Romāni cunctos audaciā⁴ superavērunt. — Magna erat audacia et constantia Romanōrum. — Jam⁵ pueros arma delectābant; pilis⁶ et gladiis⁶ pugnābant. — Viris magnum gaudium erat in castris esse et cum⁷ adversariis dimicāre. — Gloriā⁸ belli clari fuērunt Scipio⁹, Marius, Sulla, Pompejus, Caesar¹⁰.—Si bellum non erat, Romāni agros arābant et sedūli agricōlæ erant. — Etiam litteras Romāni amavērunt. — Ex numēro poētārum Vergiliūm, Horatiūm, Ovidiūm nomināmus. — Inter¹¹ viros doctos¹² eloquentiā⁸ clarus fuit Cicero¹³.

14. Ζεύς καὶ ἄνθρωποι.

Juppīter¹ incōlas terrae aliquando² interroğat: « Eſtisne³ contenti⁴ fortūnā vestrā? ». Sed nec⁵ nauta nec⁵ agricōla neque⁵ relīqui incōlæ terrae fortūnā suā contenti erant. «Mea vita» inquit⁶ agricōla «injucunda est, cum⁷ plena sit molestiārum; utīnam⁸ pro⁹ agricōlā nau-ta essem! Si nauta ero, navigābo in longinquām ter-ram et comparābo magnas divitias». «Mea vita» in-

quit nauta «semper est miséra, cum⁷ nunquam¹⁰ navi-gavěrim sine¹¹ pericūlis; utīnam⁸ pro nautā essem agricōla! Si agricōla ero, apud¹² meos liběros semper ero vitaque mea erit tuta a¹³ ventis et undis». Tum¹⁴ deus: «Erītis contenti fortūnā vestrā. Sed si semel¹⁵ benignus fuěro, postea¹⁶ non ero. Tu, nauta, esto agricōla: tu, agricōla, esto nauta». Unus¹⁷ antea¹⁸ fuerat nauta, nunc¹⁹ erat agricōla; alter¹⁷ antea fuerat agricōla, nunc erat nauta. Sed paulo²⁰ post²⁰ et nauta et agricōla clamant: «Utīnam contenti fuissēmus fortūnā nostrā! Beāti fuīmus olim²¹, nunc sumus miséri. Sed jure²² sumus miséri, cum⁷ fortūnā bonā non contenti fuerīmus ».

15. Οἱ ἀρχαῖοι Γερμανοί.

Germania, Germanōrum patria, olim terra aspēra fuit cum¹ multis fluviiis, magnis silvis, latis agris et campis. Oppīda antīquis Germānis deerant; in vicis aut² in agris habitābant aut² intra³ silvas domicilia collocavěrant. Aedificia lignea et plerumque⁴ parva erant; ornamentum aedificiis deerat.

Et viri et femīnae magnā figurā⁵ erant; ocūli erant caerulei, capilli rutīli. Viris jucundum erat proeliis⁶ et bellis⁶ interesse⁶, quod⁷ gloriae cupīdi erant et pericūla amābant. Honestum erat multos adversarios necavisse. Multum⁸ etiam in silvis erant, ut⁹ ursos, lupos, apros aliasque¹⁰ bestias necārent; saepe¹¹ a domiciliis abērānt et cum popūlis finitīmis bellābant. Viri, qui¹² audaciā¹³ clari et belli perīti erant, copiis praeerant¹⁴; in proelio amīcis¹⁵ adērānt¹⁵. Viros, qui¹² bello non interērānt, cuncti ignāvos vocābant.

16. Ὁ στρατός τῶν Ρωμαίων.

Exercitus Romānus semper fortiter pugnābat; sed saepe superātus et fugātus est; non superātus esset¹, si² viri belli perīti exercitui praefuissent. — Romāni collocābant equitātum plerumque³ in cornībus exercītūs; ad⁴ Cannas, ubi⁵ Romāni a⁶ Poenis superāti et fugāti sunt, equitātus Romānus in dextro cornu, equitātus sociōrum in sinistro cornu collocātus erat. Equitati Poenōrum Mahabal⁷ praerat, peditati Hannibal. — Etiam ad⁴ lacum Trasimēnum exercitus Romānus a⁶ Poenis superātus et fugātus est. Post⁸ pugnam in oppido Romanōrum magnus erat luctus; constan-tia autem⁹ senātūs Romāni mira fuit.—Nisi¹⁰ equi stre-pītu¹¹ armōrum perturbāti essent, Romāni impētum equitātūs Helvetiōrum sustentavissent¹². Etiam currus¹³ exercituum Britannōrum exercitībus Romānis saepe periculōsi fuērunt. — Constantia magistratum Roma-nōrum et audacia virōrum impavidōrum saepe exercītūs Romānos ab¹⁴ interītu servāvit. Aliquando¹⁵ exer-cītus Romānus in magno pericūlo erat. Sed P.¹⁶ Decius Mus¹⁷, qui¹⁸ cum aliis magistratībus exercitui praerat, exercītum ex pericūlo liberāvit. Itāque et ab⁶ exercītu et a⁶ senātu laudātus est, quod¹⁹ exercītum ab¹⁴ inte-riūtu servāvit.

17. Ἐπιδρομή τῶν Γάλλων. — Κάμιλλος.

Cum¹ Camillus exilio² multātus esset, Roma rebus adversis³ multos annos⁴ vexāta est. Galli enim in planītem Galliae Cisalpīnae⁵ intravērant. Viri et specie⁶ magnā et magno anīmo⁶ erant, sed sine⁷ disciplīnā pugnā-

bant. Jam opp̄ida Etruscōrum occupavērant. Etrusci in re dubiā fidem Romanōrum frustra imploravērunt.

Ad⁸ Alliam—non procul⁹ a Romā—totum fere¹⁰ diem in acie dimicātum est¹¹. Romāni fugāti sunt. Solum¹² Capitolium, ubi praesidium erat, servātum est. Species Romae erat misera, dies fuit ater: res publīca¹³ Romāna in summo pericūlo erat. Spes auxilii parva erat. Tandem¹⁴ fortūnā rei publīcae Romānae¹⁵ secunda fuit. Camillus enim ex exsilio revocātus patriam ex pernicie servāvit.

18. Κίμβροι καὶ Τεύτονες.

a) Cimbri et Teutōni popūli Germaniae erant. Olim¹ agri Germaniae fecundi non erant. Cum² numērus incolārum magnus esset, Cimbri et Teutōni cum³ cunctis rebus suis ex patriā emigravērunt et in Galliā nova domicilia occupavērunt. Gallia Cisalpīna erat provincia rei publīcae Romānae. Advēnae erant viri novā specie et mirā acie⁴ oculōrum et saevo vultu⁴ et magnā audaciā⁴; nullam⁵ rem magis⁶ amābant quam⁷ proelia et pericūla. Equitātus Cimbris et Teutōnis deerat; peditātu⁸ pugnābant. Exercitībus viri bellicōsi et valīdi praeerant. Adventu⁹ Germanōrum non modo¹⁰ incōlis Galliae, sed etiam¹⁰ senatui et magistratībus Romānis magnus metus parātus est; pernicies rei publīcae adesse videbātur¹¹.

b) Postquam¹ Romāni multis² proeliis² ab³ exercītu Germanōrum superāti sunt, Marius, vir rei bellīcae⁴ perītus, exercitui Romāno praefuit et rem publīcam Romānam ab⁵ interītu servāvit. A³ Mario exercitui Teutonōrum in Galliā, deinde⁶ copiis Cimbrōrum in Italiā per-

nicies parāta est. Res publīca Romāna et magistrātūs⁷ Romāni magno metu⁸ liberāti sunt. Post⁹ victorias gaudium popūli Romāni permagnum erat; copiae Marii post⁹ redītum a³ senātu multis rebus pretiōsis¹⁰ donātae sunt; Marius ipse¹¹ pater¹² patriae appellātus est.

Reliquiae superāti exercitūs Cimbrōrum et Teutonōrum in Germaniam remigravērunt.

19. Κασσάνδρας μαντεία.

« Stultum est, Trojāni, sperāre, quamdiu¹ Helēna raptā² habītat intra³ muros nostros. Quoties⁴ jam ego rogāvi, ut⁵ imperio divīno obtemperarētis. Sed semper frustra⁶ orabam̄ni, semper mea verba repudiabantur. Utinam⁷ vestra consilia mutentur! Utinam meis verbis obtemperētis! Frustra immolātis hic⁸ deis. Frustra tam⁹ pugnabātur⁹. Frustra pugnātur¹⁰ pro¹¹ puēris et femīnis. Frustra necabuntur multi Trojāni ante¹² muros. Jam provideo¹³ incendium opp̄idi et interītum incolārum Trojae. Jam video¹⁴ copias adversariōrum ante¹² muros. Utinam¹⁵ nunquam¹⁶ nostrum opp̄idum expugnarētur! Sed expugnabitur, incōlae necabuntur, frustra femīnae lacrimābunt et obsecrābunt adversarios ne¹⁷ necentur, ne¹⁷ priventur carā vitā¹⁸ ».

20. Ὁ Ἀσκληπιός.

Roma olim molestā pestilentia¹ vastabātur. In rebus adversis² oracūlum interrogātur. «Aesculapius» inquit sacra dei ministra «deus medicōrum est. Si³ inimīco anīmo⁴ adversus⁵ Romānos erit, nullis remedīis¹ morbus levabātur; si amīco anīmo⁴ erit, ex pericūlo Romāni servabuntur. Si⁶ Aesculapius auxilium suum op-

p̄do vestro negāret⁶, alios deos frustra implorarētis⁷. Sed Aesculapius auxilium suum non negābit, si imperio divīno obtemperabītis. Praeclārum templum dei est in opp̄do Epidauro. Inde⁸ deus navigio⁹ in insūlam¹⁰ ve- stram Tiberīnam¹⁰ apportētur¹¹; ibi¹² deo sacrificia parentur¹¹. Postrēmo¹³ templum Aesculapii in insūlā aedificētur^{11»}.—Praeter¹⁴ templum in insūlā Tiberīnā situm¹⁵ Aesculapio alia templa erant aut¹⁶ in lucis aut¹⁶ ad¹⁷ aquas. Aegri in templum portabantur, ibi a¹⁸ deo sanabantur. Gallus, nuntius diēi, Aesculapio immolabātur.

21. Ο Δούρειος ἵππος.

Graeci paene¹ decem annos² fruſrā Trojam oppu- gnābant. Tandem³ Ulixes⁴, rex⁵ Ithācae, qui⁶ propter pru- dentiam suam Minervae valde placēbat, Graecos convo- cāvit et incitāvit, ut⁷ dolum adhibērent. «Popūlo⁸ Trojanōrum armis⁹ non nocēmus» inquit; «dolum adhibeā- mus¹⁰! Itāque consilio meo parēte! Magnum equum li- gneum aedificabīmus et alvum equi viris¹¹ armatis¹¹ complebīmus et in navigiis nostris apud¹² propinquam insūlam Tenēdum exītum rei exspectabīmus. Utīnam consilium meum vobis¹³ placeat!» Cum¹⁴ consilium viri callīdi Graecis placēret, equum ligneum auxilio Minervae aedificavērunt et viris strenuis complevērunt; deinde¹⁵ ad¹⁶ insūlam Tenēdum navigavērunt et in orā latēbant.

22. Θάνατος τοῦ Λαοκόοντα.

Equus ligneus non diu latuit, sed Trojānis mirum aspectum praebuit et initio¹ cunctos perterrituit. Multis viris multisque femīnis placuit ex opp̄do in cāpum festināre, ut² equum spectārent. Alii³ effigiem equi timē-

bant et silēbant, alii³ suos admonēbant, ut² simulacrum in opp̄ido collocārent. Tum⁴ Laocoōn⁵, minister deōrum, cum⁶ filiis advolāvit et Trojānos admonuit, ut² equum delērent. « Timeo » inquit « ne⁷ patriae nostrae⁸ ab⁹ equo Graecōrum pericūlum immineat. Verbis meis fidem habēte: equus deis nostris displ̄icit. De¹⁰ patriā nostrā bene¹⁰ merebītis¹⁰, si equum delebītis. Sed si equum conservaverītis, dolebītis, et multae feminae interītum virōrum et filiōrum deflēbunt ». Sed Laocoōn frustra Trojānos a¹¹ consilio deterrēre studuit et jussu¹² Minervae cūm⁶ filiis suis morsībus¹³ hydrārum necātus est.

23. Γάιος Μούκιος Σκαιβόλας.

a) Cum¹ Porsenna, rex² Clusii, Romam oppugnāret, Romāni valde terrīti sunt, et magistrātūs timēbant, ne³ opp̄idum expugnarētur et delerētur. Tum C⁴. Mucius Scaevōla bene de patriā suā meruit. A⁵ Scaevōla enim⁶ et (ab⁵) amīcis Scaevōlae consilium⁷ habītum est⁷, quomodo⁸ Porsenna consilio⁹ prohibēri et Roma impētu Porsennae liberāri posset¹⁰. In consilio adulescentūlis placuit. « Unus¹¹ ex nobis¹² in castra adversariōrum intret¹³ et Porsennam necet¹³! Tantā audaciā¹⁴ adversarii bello¹⁵ deterrebuntur¹⁵ ». Metu¹⁴ poenae et supplicii a¹⁶ consilio suo non deterrītus¹⁶ Mucius in castra adversariōrum intrāvit et virum pretiōsis vestimentis¹⁷ ornātum necāvit. Non autem Porsennam, sed scribam Porsennae necavērat.

b) Tum Porsenna colloquium cum¹ Mucio habuit. In colloquio Mucius magnā audaciā² fuit. A Porsennā interrogātur, quis³ esset; Mucius: « Romānus » inquit « sum; C. Mucius nomīnor. Te⁴ necāre in anīmo habui⁵; falsā specie⁶ deceptus⁷ scribam necāvi. Doleo, quod⁸ frustra scri-

ba necātus est; tu⁹ ab aliis necabēris. Nam cruciātus et supplicium a Romānis non timentur, si patriam liberāre in anīmo habent». Pericūlo⁶ terrītus et irā⁶ inflammātus rex¹⁰ imperāvit, ut¹¹ tormenta apportarentur et Mucius vexarētur. Mucius autem «Cruciātu⁶» inquit «non teror» et dextram in flammam arae injēcit¹² et cremāvit. Tantā audaciā¹³ Mucii Porsenna a bello Romanōrum deterrītus est.

24. Ὁ Ἀννίβας.

Hannībal, filius Hamilcāris, jam¹ juvēnis exercitui Carthaginiensium praefuit et cum² Romānis diu³ bellāvit. Magna est gloria belli Hannibālis; primus⁴ erat pedītum et primus equītum; Hannibālem sui milītes et cives amābant, Romāni et socii Romanōrum timēbant. Copiis Romanōrum consūles praeeerant. Unus⁵ ex consulībus Scipio erat. Hannībal, cum⁶ a Scipiōne superātus es- set, iram civium et odium hostium vitāvit et in aliēnas terras migrāvit; postrēmo⁷ hospes Prusiae, regis Bithyniae, erat. Sed Romāni etiam senem timēbant et delēre studēbant. Propterea⁸ Hannībal venēno⁹ se ipse necāvit¹⁰.

25. Ὁ Ρωμαϊκός θρίαμβος.

Juppīter, frater Neptūni, summus¹ deus Romanōrum, a Romānis pater deōrum hominumque appellabātur. In monte Capitolīno oppīdi Romanōrum Juppīter praeclārum templum habēbat. Imperatōres Romāni, qui² triumphābant, cum³ militībus ad⁴ templum summi dei comēabant. Ad currum triumphatōris equi albi alligāti erant. Ante⁵ currum reges hostium superatōrum⁶, catēnis⁷

onerāti, pedībus⁸ migrābant, post⁹ currum triumphantis filii (migrābant); tum¹⁰ totus¹¹ exercītus apparēbat: pedītes et equītes erant. Et imperātor et milītes a civībus laeto clamōre¹² salutabantur. Imperātor in templo summi dei sacrificābat; milītes frumento et vino et pecunīa donabantur; reges et duces populōrum superatōrum⁶ necabantur.

26. Οἱ Γράκχοι.

Ti¹. Gracchus et C². Gracchus fratres erant. Mater Gracchōrum erat Cornelia, filia Scipiōnis Africāni, mulier magnā dignitātē³. Gracchi tribūnī⁴ plebis erant. Magno amōre⁵ patriae et libertatis, magnā fortitudīne⁵, magnā auctoritātē⁵ apud⁶ plebem eminēbant. Ut⁷ misēram condiciōnem plebis levārent, novas leges rogavērunt⁸. Sed leges Gracchōrum patrībus⁹ non placēbant, quod¹⁰ dominatiōni patrum periculōsae erant. Itāque patres Gracchos delēre studēbant. Et revēra¹¹ fratrībus misēram mortem paravērunt.

27. Λόγος Ρωμαίου δημάρχου.

Plebs pars populi Romāni erat. Plebi Romānae tribūni plebis praeerant. Multū tribūni bene de plebe Romānā meruērunt.

Postquam¹ plebs Romāna diu² legībus sevēris³ patrum vexāta est, unus ex tribūnis plebis in contiōne hanc⁴ oratiōnem⁴ habuit⁵. «Condicio nostra» inquit «misēra est. Duris legībus³ et molestā dominatiōne³ patrum plebs Romāna vexātur. Fecundae regiōnes Italiae plebi negāntur, quamquam tota natio Romanōrum has⁶ regiōnes occupāvit. Quod⁷ fame³ vexāmur, valetūdo se-

num et mulierum, juvēnum et virgīnum mala est. Se-
verītas dominatiōnis patrum plebi Romānae causa se-
ditiōnis erit. Itāque itērum⁸ ex urbe in Sacrum montem
emigrēmus et plebem a⁹ patrībus separēmus!»

Postquam¹ oratio habīta est, universa plebs oratiō-
nem laudāvit, et magna pars civium ex urbe in Sacrum
montem emigrāre in anīmo habuit¹⁰. Sed precībus¹¹ et
promissis¹¹ patrum ira plebis placāta est.

28. Ἡ ἀρπαγὴ τῆς Ἐλένης ἀπό τόν Πάρη.

a) Antīquis temporībus¹ Trojanōrum, gentis Asiae,
rex erat Priāmus. Priāmus filium habēbat, cui² nomen
erat Paris, juvēnem magnā pulchritudīne³ corpōris. Pa-
ris aliquando⁴ per⁵ mare Aegaeum⁶ in Graeciam na-
vigāvit, ut⁷ Menelāum, regem Spartae, visitāret. Spar-
ta erat caput terrae Lacedaemoniōrum. Menelāus uxō-
rem habēbat nomīne⁸ Helēnam. Uxor Menelāi non so-
lum Lacaenas, sed cunctas mulieres pulchritudīne⁹ cor-
pōris superābat.

b) Cum¹ rex aliquando ab² urbe Spartā abesset, Pa-
ris Helēnam orāvit, ut³ navem suam spectāret. Spar-
ta ad flumen Eurōtam sita erat⁴. Helēna, Parīdis vo-
luntāti obtempērans, cum⁵ hospīte ad flumen migrāvit,
ubi⁶ navis Trojanōrum in portu erat. Postquam nau-
tae Helēnam in navem portavērunt, regīna dona a Pa-
rīde apportāta spectābat. Intērim⁷ Paris nautis impe-
rāvit, ut³ ex portu flumīnis in mare apertum⁸ navigā-
rent. Ita⁹ Paris Helēnam fraude¹⁰ et dolo¹⁰ raptāvit et
jus hospitii violāvit. Hoc¹¹ scelus Parīdis poëta Homiērus
in carminībus suis commemōrat.

29. Ρωμαῖοι ποιηταί.

Romāni antiquis temporibus¹ laudabili² amore patriae et agricultūrae erant et fertiles agros auxilio fidelium servōrum arābant. Itaque Cato, scriptor Romānus, civībus suis salutaria praecepta de³ agricultūrā dedit⁴; sed opēra Catōnis magis⁵ utilia quam⁶ suavia erant. Artes et littērae Augusti demum⁷ aetāte¹ in urbe Romānorūm florēbant, postquam tristia et turpia bella civilia termināta sunt.

In numero insignium poētārum Vergilius et Horatius et Ovidius fuērunt. Carmīna Vergilii carminībus Homēri similia sunt: bellum et proelia his⁸ poētis communia sunt. Etiam Horatius illustris poēta est et amīmos omnium mortalium etiam nunc delectat. Ovidii carmīna, quae⁹ carminībus Vergilii et Homēri dissimilia sunt, brevi tempore¹ vobis¹⁰ nota et jucunda erunt.

30. Ἰταλία.

Italia, magna paeninsūla, inter mare Tyrrhēnum et mare Adriatīcum patet.—Jugum Apennīni paene totam paeninsūlam montībus¹ et collībus¹ implet.—Sed circa² Padum flumen magna planities est.—Ibi³ urbes celebres sitae sunt: Mediolānum, Cremōna, Verōna.—In hac⁴ planitie acria proelia inter Romānos et Gallos et Carthaginienses et Germānos fuērunt.—Copiis equestrībus⁵ Carthaginiensium planities secunda⁶ erat.—Itaque copiae pedestres⁷ Romanōrum ibi³ ab equitātu Carthaginiensium superātae sunt.—Nam equi Carthaginensium acres et celères erant.—In equestri⁸ ad Ticīnum proelio⁸ consul Scipio vulnerātus et celéri⁹ auxilio⁹ filii

ab¹⁰ interitu servatus est.—Etiam prope¹¹ Romam, urbem celēbrem, caput Italiae, magna planities est.—Ad litus maris Tyrrhēni campi palustres sunt; itaque aēr ibi salūber non est.

31. Καρχηδώνα.

Carthāgo erat colonia Tyriōrum. Carthāgo a Didōne, virgīne prudenti et audāci, in litore Afrīcae aedificata est. Vetēres incōlae Carthagīnis diu nautae audāces, mercatōres prudentes, agricōlae diligentēs, homīnes felīces erant. Navībus suis¹ etiam in Siciliam et in Hispaniam navigavērunt et magnam partem fertilium terrārum occupavērunt. Sed in rebus secundis² superbi, in rebus adversis³ non constantes erant et de⁴ fortūnā desperābant. Itaque a Romānis, popūlo modesto et constanti, post bella vehementia superāti sunt. Carthāgo, vetus aemūla Romae, solo aequāta est⁵, quod⁶ Cato senex semper cives suos admonēbat, ut⁷ Carthāgo delerētur.

32. Ὁ Τρωϊκός πόλεμος.

In Trojāno litore castra Graecōrum non procul¹ ab urbe Trojā erant. In castris erant naves Graecōrum. Ante² vetēra moenia magnae et celēbris urbis Trojae multos annos³ et aestāte⁴ et hiēme⁴ pugnabātur⁵. Ibi⁶ audax Diomēdes cum Aenēā et deā Venēre pugnābat, ibi Paris cum Menelāo, ibi Patrōclus cum Sarpedōne, fidēli socio Trojanōrum. Ibi Trojāni pugnābant, quamdiu⁷ discordia fortium ducum Agamemnōnis et Achillis erat.

Post⁸ decem annos urbs a Graecis expugnāta est. Vetēres poētae multa narrānt de⁹ expugnatiōne Trojae, de equo ligneo et ingenti magnitudīne ejus¹⁰, de terri-

bili incendio urbis, de crudeli caede incolarum, de morte regis Priami, de servitudine Hecuba et filiae et divitum quondam¹¹ et felicium, jam¹² autem pauperum et infelicium feminarum Trojae.

33. Οι Πέρσες.

Antiquissimis temporibus¹ Persae fortiores et bellicosiores erant quam² cetéri omnes Asiae populi.—Cyrus, vir fortissimus et prudentissimus, Persas imperio³ Medorum, gentis multo⁴ infirmioris et ignavioris, liberavera et conditor ingentis regni Persarum fuit.—Cyrus unus ex nobilissimis regibus fuit. Vehementissimo impetu⁵ omnes hostes, velut⁶ Lydos et Babylonios, populos multo⁴ nobiliores et potentiores, superavit.—Brevisimo temporis spatio⁷ regnum Persarum amplissimum fuit, et reges Persarum dicitissimi et potentissimi fuerunt omnium regum Asiae.—Persae non modo cum populis Asiae bellaverunt, sed etiam cum gentibus aliarum terrarum.

Paulatim⁸ autem Persae divitiis⁹ et luxuriā⁹ imbelliores et molliores facti sunt¹⁰.—Diu Graeci, qui¹¹ in liture Asiae et in Eurōpā habitabant, pro libertate patriae cum Persis pugnaverunt.—Quamquam Persae ampliore numero¹² milium Graecos superabant, tamen¹³ exercitus Graecorum multis proeliis¹⁴ victores fuerunt; nam Graeci constantiores erant et imperio¹⁵ ducum fortiorum parabant.

34. Οι μάχες τῶν Ἑλλήνων στό Μαραθώνα, στίς Θερμοπύλες, Σαλαμίνα καὶ Πλαταιές.

Nihil¹ est clarius quam² pugna ad Marathōnem, ubi³

Miltiādes multo⁴ minōre exercītu⁵ copias pedestres et equestres Persārum fugāvit et paene delēvit.—Quid⁶ pulchrius et honestius est quam² certamīna in Thermopylis? Ibi⁷ Leonīdas, vir fortissimus et generosissimus, qui⁸ minīmo exercitui praeerat, vehementissimos impētūs multo⁴ majōris exercītūs Persārum diu sustinuit. Sed cum omnībus comitībus vitam efflāvit⁹. Nam homo pessīmus, nomine¹⁰ Ephialtes, prodītor patriae suaे, Persis (δτκ.) viam per montes monstravērat, ut¹¹ Graecis interītum parārent.

Nulla¹² pugna nobilior erat quam² pugna navālis¹³ ad Salamīnem. Ibi⁷ commūnis classis Graecōrum multo⁴ majōri classi hostium dolo⁵ Themistōclis, viri prudentissimi, et celerrīmo omnium navium impētu⁵ maxīmam cladēm parāvit. — Quid⁶ illustrius fuit quam² proelium ad Plataeas? Ibi⁷ exercītus Lacedaemoniōrum et Atheniensium, qui⁸ optīmis ducībus, Pausaniae et Aristīdi, parēbat, maxīmum exercītūm Persārum superāvit et fugāvit et paene delēvit.

35. Διάλογος.

Alexander. Salve¹, amīce! Ubi² heri³ fuisti? ad te meavēram, ut⁴ tibi librum monstrārem, qui⁵ mihi a patre meo donātus est, sed aberas. Pater tuus mihi: «ignōrō» inquit « ubi filius meus sit ».

Paulus. Doleo, quod⁶ afui. Avus meus me invita-vērat, ut⁴ hortum suum et fructūs arbōrum spectārem.

A. Quam⁷ felix tu es! Ego avum non habeo, qui⁸ mei memor sit⁸.

P. Quid⁹ inest in libro tuo? Si tibi jucundum est, ex libro tuo mihi et fratrībus meis recīta!

A. Libenter¹⁰ vobis recitābo. Itāque vos oro, ut⁴ cras¹¹ sub¹² vespērum in villā patris mei adsītis. Aderitisne¹³?

P. Aderīmus; nihil nobis jucundius est. Nihil magis¹⁴ nos delectat quam¹⁵ fabūlae et historiae et dicta sapientium virōrum. Sed cur non statim¹⁶ mihi recītas?

A. Si id¹⁷ tibi gratius est, libenter¹⁰ tibi obtemperābo; tu autem memoriā tene¹⁸, quod¹⁹ tibi recitābo! Unus ex septem²⁰ sapientībus, qui²¹ Bias appellabātur: « Omnia mea » inquit « mecum²² porto».—Socrātes: « Melior pars nostri » inquit « immortālis est » et « Conscientia est vox deōrum in nobis» et « Nemo²³ vestrum, si peccavērit, beātus erit ».—Solo exclamāvit: « Nemo nostrum ante mortem beātus nomināri potest²⁴ ».—Pythagōras : « Amīcus » inquit « alter ego est ».—Maecēnas autem in testamento suo Augusto, imperatōri Romāno, mandāvit: « Horatii ut²⁵ mei memor es! » Satisne²⁶ recitāvi?

P. Gratiam tibi habeo²⁷, quod⁶ mihi jam hodie ex libro tuo recitavisti. Magnum gaudium mihi paravisti. Sed si me amas, librum tuum mihi commōda, ut⁴ una²⁸ cum²⁸ fratrībus meis me fabūlis²⁹, quae³⁰ in libro sunt, delectem! Nos omnes gratiam tibi habebīmus et tui memōres erīmus. Commodabisne librum?

A. Commodābo; ecce³¹ liber meus! Vale³²!

P. Vale, optīme amīce!

36. Ὁ Ἀννίβας ἐνθαρρύνει τούς στρατιῶτες του.

Hannībal, clarissīmus ille Poenōrum imperātor, cum¹ Alpium montes altissīmos superavisset, milītum anīmum² hac oratiōne³ confirmāvit².

«Vidētis, milītes fortissīmi, Italiam illam, domīci-

lium hostium nostrorum. Galli, incōlae harum regiōnum, socii amicique nostri erunt: hi nobis omnes res necessarias praebēbunt; hi erunt hostes acerrīmi Romanōrum illōrum improbōrum. Urbes opulentae, Roma ista, caput ipsum, et opes urbis illīus praeda vestra erunt. Haec omnia in manībus vestris sunt. Romāni ipsi in maxīmo sunt timōre. Vos ipsi expugnavistis Saguntum, oppīdum illud firmissīmum, superavistis Pyrenaeos illos montes, victōres fuistis Gallōrum: etiam victōres erītis Romanōrum illōrum ».

37. Κατιλίνας. — Κικέρων.

Catilīna homo improbissimus fuit. Ejus consilia rei publicae Romānae perniciōsa erant. Nam in anīmo habēbat magistrātūs Romānos necāre et pro¹ iis ipse rem publīcam Romānam administrāre et popūlum cum sociis suis expilāre. Sed Cicēro, qui² illo anno³ consul erat, consilio⁴ et fortitudīne suā⁴ eum ita⁵ terruit et coērcuit, ut⁵ consilia ejus irrīta essent. Catilīna, postquam frusta Cicerōnem necāre temptāvit, ex urbe Romā evāsīt⁶, ut⁷ in Etruriā copiis amicōrum praeesset. Sed superātus et ipse in proelio necātus est. Socii autem ejus, qui⁸ in urbe erant, jussu⁹ Cicerōnis necāti sunt, quamquam¹⁰ nonnulli¹¹ nobīles Romāni vitam eōrum servāre stuđuerant.—Eundem Cicerōnem, qui optīme de patriā suā meruērat, postea cives accusavērunt, quod¹² cives Romānos necavisset, eumque relegavērunt. Sed jussu⁹ eorundem Romanōrum brevi¹³ in patriam revocātus est.

Idem Cicēro miserrīmum exītum vitae habuit. Nam jussu Antonii, qui ei inimīcus erat et eum timēbat, ne-

cātus est. Mēmoriam autem ejus usque ad¹⁴ nostram aetātem homīnes servavērunt.

38. Κροῖσος καὶ Σόλων.

a) Croesus, rex Lydōrum, in urbe Asiae habitābat, cui nomen erat Sardes. Hic rex, cujus divitiae erant ingentes, tantam potentiam tantasque opes habēbat, ut¹ fama ejus in omnībus terris et apud² omnes gentes maxīma esset. Itāque non modo amīci et hospītes, quos multos semper habent divītes, sed etiam peregrīni saepe in illā urbe erant, ut³ opes illīus spectārent.

b) Aliquando¹ Solo Atheniensis, quem Graeci inter septem² sapientes numeravērunt, apud Croesum fuit, cujus hospes erat, et rex imperāvit, ut³ ei (δτκ.) omnes divitiae regiae monstrarentur. Deinde⁴ a Croeso interrogātus est, quis felicissīmus omnium homīnum esset. Ille: « Tellus Atheniensis » inquit « meā sententiā⁵ felicissīmus fuit; nam ei (δτκ.) boni et probi libēri erant et pro⁶ patriā pugnans vitam efflāvit ». Tum⁷ Croesus: « Quid? » inquit « Egone tibi felicissīmus esse non vi-deor?⁸ » Et Solo: « Res humānae » inquit « adūcae sunt et saepe mutantur. Quid incertius est quam⁹ opes et divitiae? Pauci homīnes usque ad¹⁰ ultīmum diem vi-tae fidis amīcis, tranquillo anīmo, bonā valetudīne delectantur. Itāque nemo ante mortem a me beātus nominabītur ». Haec verba Solōnis Croeso, qui magnā¹¹ erat superbiā¹¹, non placuērunt, et rex sapientiam illīus parvi¹² aestimāvit. Sed paulo post¹³ fortūna regis ita¹⁴ mutāta est, ut¹⁴ ipse de¹⁵ felicitāte suā dubitāret.

c) Illis temporībus¹ rex Persārum erat Cyrus, de quo supra² sermo fuit. Cyri potentia tanta erat, ut³

omnes gentes, quibuscum⁴ bellābat, superāret. Croesus, cui magna potentia Cyri displicēbat, bellum parāvit et cum magno exercītu in agros Persārum intrāvit. Sed Cyrus exercītum Croesi superāvit et urbem Sardem expugnāvit. Croesum vero⁵ ipsum cremāre cogītans in rogo collocāvit. In eo⁶ stans⁷ Croesus ter⁸ Solōnis nōmen exclamāvit. Tum Cyrus interrogāvit Croesum, quis Solo esset et cur auxilium ejus implorāret. Et Croesus: « Auxilium » inquit « Solōnis non implorāvi; sed memor eram verbōrum sapientissīmi illīus viri, quae memoriae meae⁹ mandāvi⁹: Nemo ante mortem a me bēatus nominabītur ». His verbis¹⁰ perturbātus Cyrus Croesum pericūlo, in quo erat, liberāvit eumque orāvit, ut¹¹ amīcus suus esset. Sed regnum suum Croesus non recuperāvit.

39. Φιλοπατρία Σπαρτιάτισσας.

Nuntius quidam Lacedaemonius, qui ex pugnā in urbem properavērat, mulieri, cujus quinque¹ filii in acie necāti erant, interroganti, quid de² bello nuntiāret, filiōrum mortem nuntiāvit. Tum illa: « Non hoc » inquit « te interrogāvi, sed illud tu mihi nuntia, utrum³ nos hostem superaverīmus, an³ ab eo superāti simus ». Is cum⁴ praeclāram victoriam Lacedaemoniōrum et cladem hostium nuntiavisset, mulier pro⁵ suo erga⁶ patriam amōre: « Vos » inquit « dei immortāles, laudo, quod⁷ patriam servavistis; filiōrum mortem quamquam⁸ est acerbissīma, aequo⁹ tamen anīmo⁹ tolerābo ».

Tantus amor patriae in Lacaenārum anīmis erat.

40. Μερμήγκι καὶ τζιτζίκι.

Formīca diligenter¹ et prudenter² frumentum ae-

stāte³ collegērat⁴, ut⁵ hiēme³ cibum habēret. Sed cicāda de futūro tempōre non cogitavērat. Itāque cum⁶ hiems esset, non habēbat, unde⁷ nutrirētur, et formīcam rogāvit, ut⁵ sibi cibum impertīret. Illa autem: « Quid impedīvit » inquit « quomīnus⁸ aestāte³ cogitāres de futūro tempōre? Quibus negotiis⁹ impedīta eras? » Cicāda ad haec verba respondit: « Cantāvi in agris et in campis; tu vocem meam, qua¹⁰ omnes delectāvi, non audivisti? » Cum⁶ haec verba cicādae audivisset, formīca: « Audīvi» inquit « vocem tuam; sed cum⁶ te monērem, ut⁵ labōrāres, consilio meo non oboedivisti. Qui consilio prudentium non oboedivērit, jure¹¹ puniētur. Qui aestāte³ de futūro tempōre non cogitavērit, hiēme³ jure¹¹ esuriet. Cibus tibi a nobis non impertiētur ».

41. Αἰνείας.

Cum¹ Graeci decīmo² anno³ belli Trojam dolo⁴ expugnavissent, urbs incendio delēta est, incōlae necāti, femīnae vinctae et in Graeciam transportātae sunt, ut⁵ servīrent. In numēro eōrum Trojanōrum, quos dei servavērunt, fuit Aenēas, filius Venēris, vir fortissīmus et prudentissīmus. Is jam initio⁶ consilia et facinōra Parīdis nunquam⁷ probavērat et cum¹ sensisset, quanta⁸ esset injuria hujus viri, optavērat et suasērat, ut⁵ bellum finirētur. At⁹ cum¹ hoc consilium repudiātum esset, neque¹⁰ laborībus neque¹⁰ vulnerībus fatigātus omnībus proeliis interfuerat et cum ipso Achille pugnavērat.

Tum¹¹ fugā⁴ vitam servāvit et tantā¹² fuit pietāte¹², ut¹³ patrem senem umēris suis ex urbe portāret. Cum cetēris Trojānis, qui ex clade servāti erant, postea in Italiam venit ibique¹⁴ novam patriam reppērit.

42. Ὁ Οδυσσέας καὶ οἱ Σειρῆνες.

Cum¹ Ulixes insulae² Sirēnum appropinquaret, diuinæ illæ virgines in litore, quod mira³ florū copia³ vestītum erat, sic⁴ cantabant:

« Navīga huc⁵, Ulixes, clarissime rex, cujus laude terrae et maria complēta sunt. Carmīna nostra sunt dulciora quam mel. Omnes curae, etiamsi⁶ gravissimae sunt, leniuntur carminibus nostris³. Advōla; invitāmus et rogāmus te. Nos omnia scimus. Audies de laboribus periculisque belli Trojāni; cantabimus de incendio Trojae, quo³ illi labores finiti sunt. Oboedi et audi, ut⁷ omnes nautae nobis oboediēbant ».

Sic⁸ Sirēnes cantabant. Et oboedivisset Ulixes, nisi⁹ vinculis¹⁰, quibus³ in nave religatus erat, impeditus esset.

43. Τὸ Ρωμαϊκόν κράτος.

a) Rei publicae Romanae initio¹ unus vir praeerat, qui rex appellabatur. A duobus fratribus Roma aedificata est, a Romulo et Remo, anno septingentesimo quinquagesimo tertio² ante³ Christum³ natum³. Post mortem Remi Romulus primus rex Romanorum fuit. Septem reges Romani fuērunt: primus erat Romulus, secundus Numa Pompilius, tertius Tullus Hostilius, quartus Ancus Marcius, quintus Tarquinius Priscus, sextus Servius Tullius, septimus Tarquinius Superbus. Romani, postquam dominatiōne⁴ regum se liberauerunt anno quingentesimo decimo² a⁵. Chr.⁵ n.⁵, duos consules creavērunt, qui⁶ rem publicam Romānam administrarent⁶. Brutus et Collatinus primi consules fuērunt. Praeterea⁷ multi alii magistratūs erant: censores, prae-

tōres, aedīles, quaestōres, tribūni plebis. Romāni, ut⁸ imperium amplificārent, cum omnībus fere⁹ Italiae popūlis bellavērunt. Tria bella Romāni cum Samnitībus gessērunt¹⁰. Duo consūles, Decii, pater et filius, alter bello¹¹ Latinōrum¹², alter bello¹¹ Samnitium¹² pro patriā pugnantes vitam efflavērunt. Ab¹³ anno ducentesīmo sexagesīmo sexto a⁵. Chr⁵. n⁵. tota fere⁹ Italia Romānis parēbat.

b) Tria bella inter Romānos et Carthaginienses erant, quae Punīca appellantur. Secundo bello Punīco¹ (ab² anno ducentesīmo duodevicesīmo usque ad³ ultīmum annum ejusdem saecūli) Romāni primis quattuor pugnis a Poenis superāti sunt. Post tertiam cladem unīus viri prudentiā⁴ et constantiā⁴ res publīca Romāna servāta est, Fabii Maxīmi dictatōris. Eōdem bello¹ tres Scipiōnes diversis⁵ temporībus⁵ summam⁶ imperii⁶ tenēbant: duo⁷, qui fratres erant, in Hispaniā cum Carthaginiensībus pugnavērunt et ambo in pugnā necāti sunt; tertius⁸ ex iis Hannibālem, qui per⁹ quindēcim annos victor¹⁰ Italiam occupātam tenuērat, in Africā superāvit (anno ducentesīmo secundo a. Chr. n.) et hac victoriā⁴ bellum septendēcim annōrum finīvit. Tertio bello Punīco¹ Carthāgo a Romānis delēta est; urbs septendēcim dies¹¹ noctesque¹¹ flagrābat anno centesīmo quadragesīmo sexto. Eōdem anno¹ etiam Corinthum, opulentissīmam urbem Graeciae, Romāni delevērunt.

c) Cum duōbus popūlis Germaniae, Cimbris et Teutōnis, Romāni duodēcim annos¹ bellavērunt. Illi, postquam omnes exercitūs Romānos fugavērunt et agros vastavērunt totamque Galliam occupavērunt, duōbus atrocissīmis proeliis a Romānis superāti sunt annis² cen-

tesimo secundo et centesimo primo. His duabus pugnis multa milia hominum necata sunt.

d) Ultimo¹ ante Christum natum saeculo¹ res publica Romana tribus bellis civilibus² vexata est. Anno sexagesimo tertio¹ Cicero fortitudine³ et prudentia³ nefaria consilia Catilinae oppressit⁴. Ab anno duodesexagesimo Caesar, qui anno undesexagesimo consul fuera, septem annos cum Gallis bellavit. Caesar initio sex, deinde octo, postremo⁵ decem legiones habuit. Potentia Caesaris tanta erat, ut⁶ rex esse videretur⁶; id civibus displicuit. Itaque anno quadragesimo quarto conjurati⁷ eum viginti tribus³ vulneribus³ necavérunt. Post Caesaris mortem per duodecim annos bellum civile inter Octaviānum, herēdem Caesaris, et Antonium fuit. Sed anno tricesimo primo Antonius ab Octaviāno pugnā navali⁸ superatus est. Ab illo tempore imperium Romanum uni viro paruit, qui imperator appellabatur. Augustus primus imperator Romanorum fuit. Imperatores per quingentos septem annos imperio Romano praerant (ab anno tricesimo primo ante Chr. n. usque ad annum quadringentesimum septuagesimum sextum post⁹ Chr.⁹ n.⁹). Hoc anno populi Germaniae ultimum imperatorem, cui nomen erat Romulus Augustulus, imperio¹⁰ privavérunt.

44. Τί λέγει ἡ σκιά τοῦ "Εκτορα πού ἐμφανίστηκε μπροστά στόν Αἰνεία.

Aenēas in somnis¹ supra² caput suum videt Hectōrem, quem Achilles necavérat turpibusque vulneribus³ laceravérat. Erat autem Hector eādem specie⁴, qua . tum⁵ fuera. «Quid⁶» inquit «jaces, mi⁷ amīce, in lecto nihil

metuens? Jam ex illo equo ligneo, quem in arce constituitis, Graecōrum fortissīmi in urbem ruunt, jam ruit in urbem a⁸ litōre multitūdo hostium. Saevient in hac urbe, dum⁹ eversa erit et templa ejus incensa erunt. Utīnam ne¹⁰ ligneum illud monstrum in arce a¹¹ vobis constitūtum esset¹⁰! Utīnam ne¹⁰ templa fronde³ et floribus³ ornavissētis¹⁰! Nunc levītas vestra punītur, laetitia in dolōrem convertītur. Tu vero¹², vir fortissīme, nondum¹³ ad infēros descendes. Te dei immortāles elegerunt, ut¹⁴ deos patrios serves et in novā urbe constituas. Mandant tibi, ut in terrā longinqua oppīdum novum aedifices. Comprehende igītur simulacra deōrum et ex incendio serva!» His verbis¹⁵ admonītus, Aenēas somno¹⁶ solūtus est. Statim¹⁷ arma induit; jam enim ingens clamor et armōrum sonītus audiebantur.

45. Προφητεία τοῦ Νηρέα.

Cum¹ Paris Helēnam per mare abducēret, Nereus irā² incensus haec praedīxit: « Haec mulier, quam nunc in patriam tuam addūcis, a Graecis reducētur. Utīnam Menelāus te cum³ muliēre infīdā in mari deprehendisset et necavisset! Nunc vero non tu solum puniēris, sed etiam patria tua puniētur. Cum⁴ multum diuque armis⁵ conflixerītis⁴, urbs illa clarissīma, quam Priāmus regit et tam multi reges ante Priāmum rexērunt, evertētur. Nondum intellexisti veritātem oratiōnis meae; cum intellexeris eam, clades vestra nullis lacrīmis⁵ avertētur. Utīnam ne⁶ navem tuam in Graeciam direxisses⁶! Utīnam ne⁶ jus hospitii a te neglectum et contemptum esset!» Sic Nereus monēbat. Sed Paris monentem contemnēbat eique aures non praebebēbat.

46. Λόγος τοῦ Καίσαρα.

Cum¹ Ariovistus, rex Suebōrum, Romānis bellum indixisset et copias suas adducēret, milītes Romāni ita² perterrīti sunt, ut² Caesar hanc oratiōnem apud³ eos habēret :

« Jam diu bellum gerītis, milītes; meis auspiciis⁴ copias Helvetiōrum magno proelio⁵ vicistis. Vincēre igītur scitis, si fortis imperātor vos dicit. Itāque nescio, cur nunc tantus timor anīmos vestros occupavērit. Metuitisne⁶, ne⁷ a Germānis vincamīni? Optatisne, ut⁸ nobis a senātu auxilia mittantur, priusquam⁹ proelium cum Germānis committāmus? Hostes non multitudīne, sed fortitudīne milītum vincuntur. Magnae ignaviae¹⁰ vos arguo, quod¹¹ ipsum aspectum Germanōrum metuītis. Sed anīmus vobis restituētur, si audiverītis, quod vobis dicam : hi Germāni non fortiores sunt quam ei, quos C.¹² Marius vicit. Vinci igītur possunt¹³ et vincen-
tur, credīte mihi ! ».

Hac oratiōne ita² anīmos milītum ḥacuit, ut² omnes postero die¹⁴ pugnam poscērent et summā fortitudīne¹⁵ proelium committērent. Hostes ab eis victi sunt.

47. Ο Βίας.

Bias unus ex illis septem sapientībus fuit, quorum nomīna antīquis temporībus¹ clarissīma erant, quia² sa-
pientiā³ omnes homīnes superāre videbantur. Bias ha-
bitābat in urbe Priēnā, quae in Cariā sita erat⁴. Cum⁵
aliquando hostes hanc urbem cepissent, omnes cives
ex urbe fugērunt et multas res secum⁶ asportavērunt.
Bias a nonnullis admonītus est, ut⁷ idem faceret neque

hostībus omnes res suas permittēret. Tum ille : « Omnia mea » inquit « mecum⁶ porto ».

48. Ἡ δικαιοσύνη τοῦ Αὐγούστου.

Augustus aliquando a Vedio Polliōne ad¹ convivium invitātus erat. Cum² jam accubuisset, accēdit³, ut unus ex Vedii servis vas frangēret crystallīnum. Statim⁴ in piscīnam rapi eum jussit Vediūs et objīci muraenis⁵. Sed puero, cui vas excidērat, contīgit⁶, ut ex manībus eōrum evadēret, qui eum comprehendērant. Confūgit ad Augustum, id unum⁷ petens, ne⁸ piscībus⁵ objicerētur, sed alio modo⁹ interficerētur. Augustus, dolōre¹⁰ et misericordiā¹⁰ motus¹¹: « Tu » inquit « omnīno¹² non interficiēris; vobis¹³ autem, servi, praecipio, ut¹⁴ vasa omnia crystallīna frangātis piscinamque compleātis ».

49. Ὁ Τυρταῖος.

Messenii bello¹ victi² a Lacedaemoniis jugum servitūtis durae cum³ indignatiōne tolerābant. Cum⁴ occasio deficiendi data esset⁴, illud jugum dejecērunt. Lacedaemonii, cum⁵ belli finem facere non possent⁵, oracūlum⁶ Delphīcum consulēre⁶ consilium cepērunt⁷. Consulētibus hoc oracūlum⁸ edītum est⁸: « Athēnis⁹ dux petendus est. Graves clades accipiētis, nisi ducem arcessiverītis Athēnis⁹ ». Oboedivērunt oracūlo nec frustra¹⁰ ducem¹¹ ab¹¹ Atheniensībus petivērānt¹¹. At¹² qualem accepērunt! Poētam claudum reique militāris¹³ ignārum, cui nomen erat Tyrtaeus. Primo¹⁴ igītur putābant se deceptos vel ignominiā¹⁵ affectos esse¹⁵. Sed paulo post sententiam mutavērunt. Carminībus¹⁶ enim Tyrtaei tam alācres facti sunt¹⁷ ad pugnandum et vincendum, ut¹⁸ praeclā-

rissimam victoriam parerent. Ita Messeniōrum potentia concussa¹⁹ et bellum felicissime²⁰ confectum est.

50. Ἡ ἀσέβεια τοῦ Ἀγαμέμνονα πρός τὴν Ἄρτεμη καὶ ἡ τιμωρία του.

Agamemnon cum¹ ad Aulidem morarētur, venāri solēbat. Aliquando in luco, ubi² Diāna venāri solēbat, venātus est. Cum¹ autem cervam pulcherrimam, quae Diānae sacra erat, interfecisset, valde³ gavīsus est. « Ne⁴ Diāna quidem⁴ » inquit « arcu⁵ sagittisque⁵ melius⁶ uti potest ». Dea irāta⁷ a⁸ rege, qui talia dicere ausus erat, poenas⁸ repetīvit⁸. Subīto⁹ enim tanta tranquillitas maris consecūta est, ut¹⁰ classis egrēdi non posset.

Princīpes hac re perterrīti Calchantem vatem consuluērunt, quis deus Graecis irascerētur. Is primum, cum¹¹ iram regis veritus verum profitēri non audēret, tacuit. Denīque¹² cum¹ Achilles pollicītus esset se eum tutatūrum esse: « Diāna » inquit « Agamemnōni irascitur, cum¹¹ cervam sacram interficere ausus sit. Is nisi Iphigenīam, filiam suam, deae immolavērit, ventum¹³ secundum¹³ non nanciscētur ». Tum rex : « Tu » inquit « Calchas, mihi mala nuntiāre soles. Quis suam filiam immolāre audēbit? Ego id non faciam ». Denīque autem a principībus coāctus filiam cum matre arcessīvit.

51. Ο Λεωνίδας.

Leonidas, rex Lacedaemoniōrum, ad Thermopylas profectūrus erat¹. Ephōris, cum² nimis³ parvas copias ab eo duci dixissent, hōc respondit: « Satis⁴ magnas duco ad id, quod actūrus sum⁵ ». Illi interrōgant: « Nonne⁶ in anīmo habes⁷ victoriam parere? Num⁸ aliud consi-

lium cepisti? » At ille: « Specie⁹ » inquit « proficiscor, ut¹⁰ barbāros ab adītu ad fines nostros prohibeam; revēra¹¹, ut¹⁰ moriar pro Graeciā ». Castris¹² vero ad Thermopȳlas posītis¹² ita suos allocūtus est: « Barbāros adesse scitis; non licet nobis tempus in consultatiōnībus consumēre: jam igītur aut moriendum est nobis¹³ aut vincendi sunt barbāri ».

52. Θάνατος τοῦ ὑπάτου Αἰμιλίου στή μάχη κοντά στίς Κάννες.

Anno¹ a. Chr. n.² ducentesīmo sexto decīmo¹ Aemilius et Terentius consulātu³ fungebantur. Gerebātur tum bellum cum Hannibāle Poeno. Ad⁴ Cannas Terentius invīto collēgā⁵ copias in aciem edūxit. Secūtus est Aemilius, ne⁶ collēgam deserēret. Primo equestre proelium⁷ fuit. Equītes Romāni pulsi terga vertērunt. Deinde copiae pedestres manum conseruērunt⁸. Ne⁹ ii quidem⁹ rem bene gessērunt¹⁰. Romanōrum ii, quibus Aemilius praeerat, aliquamdīu¹¹ impētum sustinuērunt. Postrēmo consūle gravīter vulnerāto hi quoque¹² fusi sunt. Lentūlus tribūnus¹³ milītum cum¹⁴ praetervēhens equo¹⁵ sedentem in saxo consūlem vidisset, his verbis¹⁶ eum allocūtus est: « Adhuc¹⁷ tibi, Aemili, vires supersunt et ego te tuēri possum. Cape igītur hunc equum, ne hanc pugnam morte¹⁶ consūlis fatālem facias ». At ille respondit: « Ego non jam¹⁸ convalescam; tu, Lentūle, sequere cetēros, ne⁶ utrumque nostrūm¹⁹ hostes opprīmant. Romae²⁰ hortāre senatōres, ut²¹ urbem muniant et praesidiis¹⁶ firment ». Dum²² ita colloquuntur²², jam hostes adsunt²³. Consūlem obruunt telis¹⁶, Lentūlum ex eōrum manībus erīpit equus.

53. Ὁ δρκος τοῦ Ἀννίβα.

Hamilcar, pater Hannibālis, in Hispaniam imperātor profectūrus¹ Carthagīne² deis immortalibus sacrificāvit. Quae³ sacrificatio dum⁴ conficiebātur, ad aram stans ex filio quaesīvit⁵, num⁶ secum in bellum proficisci cupēret. Hannibal id libenter⁷ accēpit atque multis blanditiis patrem consecrāvit, ne⁸ dubitāret ducere. « Faciam » inquit Hamilcar « quod oras, mi⁹ fili, si fidem mihi dedēris, quam postūlo. Hanc aram tenens jura te nunquam amīcum populi Romāni futūrum esse! » Hoc jusjurandum Hannibal puer novem annōrum patri dedit ac¹⁰ per¹¹ totam vitam tam¹² fideliter¹³ conservāvit, ut¹² nemo unquam¹⁴ Romānis infestior fuērit.

54. Ὁ Ἀμίλχας στήν Ισπανία.

Anno¹ a. Chr. n. ducentesimo tricesimo septimo Hamilcar in Hispaniam missus est, ut² ibi cum bellicōsis gentibus bellāret. Is in Hispaniam secum duxit Hasdrubalem, juvēnem illustrem, cui propter³ praeclaram indōlem filiam suam in matrimonium dedērat, et Hannibalem filium, puērum novem annōrum. Mare transgressus Hamilcar magnas res secundā fortūnā⁴ gessit: bellicosissimas gentes subēgit, permulta oppīda cepit, magnas opes collēgit magnumque et fortē exercitū sibi comparāvit. Jam bellum Romānis indicēre meditabātur, cum⁵ subīto⁶ mortuus est: nono anno¹ postquam in Hispaniam venērat, adversus⁷ bellicōsam gentem Vettōnum pugnans cecidit.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΑ

1. — 1 ἀφαιρετκ. τοῦ ὄργάνου = μέ + αἰτιατ. — 2 in μέ ἀφαιρετκ. σημαίνει στάση σέ τόπο = σέ (μέσα σέ) + αἰτιατ. — 3 καὶ (προσθετικός).

Rosa, ae. — amo. — silva, ae. — umbra, ae. — cena, ae. — paro. — laudo. — Graecia, ae. — orno. — filia, ae. — mensa, ae. — corōna, ae. — dea, ae. — Vesta, ae. — adōro. — ara, ae. — bestia, ae. — habito. — aquila, ae. — capto. — gallīna, ae. — insidiae, ārum.

2. — 1 ὅσο (χρόνο). — 2 τί; — 3 κλητική. — 4 ex μέ ἀφαιρετκ. = ἀπό + αἰτιατ.

Patria, ae. — incōla, ae. — nauta, ae. — apporto. — divitiae, ārum. — fenestra, ae. — casa, ae. — specto. — puella, ae. — exspecto. — avia, ae.

3. — 1 ἀφαιρετκ. τοῦ ὄργάνου = μέ + αἰτιατ. — 2 ante + αἰτιατ. = πρίν ἀπό + αἰτιατκ. — 3 γιά πολύ κατρό (χρόνο) — 4 in μέ ἀφαιρετκ. = σέ (μέσα σέ) + αἰτιατ. — 5 τί; — 6 χθές — 7 κλητική.

Sapientia, ae. — Attīca, ae. — ara, ae. — Sparta, ae. — pugna, ae. — coma, ae. — Musa, ae. — sacrificio. — ambūlo. — insūla, ae.

4. — 1 εἶναι. — 2 ἔχει. — 3 in μέ ἀφαιρετκ. σημαίνει στάση σέ τόπο = σέ + αἰτιατ. — 4 εἶναι — 5 ἡταν (πληθ.) — 6 ἀφαιρετκ. τοῦ ὄργάνου = μέ + αἰτιατ. — 7 ἡταν (ἐνικ.).

Eurōpa, ae. — ora, ae. — agricōla, ae. — poëta, ae. — laudo. — gloria, ae. — via, ae. — statua, ae. — littērae, ārum. — doctrīna, ae. — victoria, ae.

5. — 1 in μέ ἀφαιρετκ. = σέ + αίτιατ. (μέσα σέ) — 2 ήταν (πληθ.) — 3 ήταν (ένικ.) — 4 γιατί, ἐπειδή. — 5 ἀφαιρετκ. τοῦ δργάνου = μέ + αίτιατ.

Romānus, i. — multus, a, um. — deus, i. — numērus, i. — Saturnus, i. — aqua, ae. — immōlo. — taurus, i. — equus, i. — vinum, i. — uva, ae. — mercatūra, ae. — eloquentia, ae. — monstro. — medicīna, ae. — templum, i. — lucus, i. — herba, ae.

6. — 1 ἀφαιρετκ. τοῦ δργάνου = μέ + αίτιατ. — 2 δέν — 3 κάθε μέρα, καθημερινά. — 4 atque (= καί) fossa (ἀφαιρετκ. τοῦ δργάνου).

Arma, ūrum. — telum, i. — pugno. — sagitta, ae. — longus, a, um. — bellum, i. — castra, ūrum. — collōco. — vallum, i. — fossa, ae. — firmo. — altus, a, um. — latus, a, um. — tutus, a, um.

7. — 1 quamquam = ἂν καί — 2 γιατί — 3 Ἀπόλλων. — 4 ἐπειδή — 5 καί (προσθετικός) — 6 ἀφαιρετκ. τοῦ δργάνου = μέ + αίτιατ. — 7 κάθε χρόνο. — 8 in μέ αίτιατ. = σέ + αίτιατ.

Clarus, a, um. — Graecus, i. — carus, a, um. — parvus, a, um. — Latōna, ae. — appello. — plenus, a, um. — laurus, i. — neco. — navīgo.

8. — a) — 1 γιατί. — 2 ἂν καί. — 3 ὅμως. — 4 γιατί — 5 ἀφαιρετκ. τοῦ δργάνου = μέ + αίτιατ. — 6 atque (= καί) armis (ἀφαιρετκ. τοῦ δργάνου). — 7 γι' αύτό. — 8 γιατί. — 9 ad μέ αίτιατ. = σέ + αίτιατ. — 10 inter μέ αίτιατ. = μεταξύ. inter ludos = κατά τή διάρκεια τῶν ἀγώνων. — 11 ἐπειδή. — 12 contra μέ αίτιατ. = ἐναντίον. — 13 bellum paro = ἔτοιμαζομαι γιά πόλεμο. — 14 ἀλλά.

Roma, ae. — aedifīco. — murus, i. — novus, a, um. — oppidum, i. — vitupēro. — secundus, a, um. — popūlus, i. — supēro. — terra, ae. — finitimus, a, um. — occūpo. — expugno. — dolus, i. — Sabīnus, i. — Sabīna, ae. — ludus, i. — publicus, a, um. — invīto. — rapto. — discordia, ae. — placō. — amicitia, ae. — concilio.

b) — 1 γιατί; — 2 γιατί, ἐπειδή. — 3 μέ ποιό τρόπο, πῶς. — 4 ἂν καί — 5 δέν.

Neco. — filia, ae.

9. — 1 Ἀννίβας. — 2 ante μέ αἰτιατ. = πρίν, πρίν ἀπό + αἰτιατ. 3 his verbis = μ' αὐτά τά λόγια. — 4 ἐπειδή. — 5 σᾶς. — 6 ἂν δέν. — 7 γενναῖα. — 8 atque vicos. — 9 τώρα. — 10 δοτική πού χρησιμεύει ὡς ἀντικείμ. στό imperat. — 11 ἄν. — 12 ex μέ ἀφαιρετκ. = ἀπό + αἰτιατ. — 13 ἐγώ. — 14 post μέ αἰτιαχ. = μετά + αἰτιατ. (ἐπειτα, ὕστερα). — 15 λοιπόν. — 16 pro μέ ἀφαιρετκ. = γιά + αἰτιατ. (ὑπεράσπιση). — 17 σέ σᾶς τούς ήδιους. — 18 μέ τή βοήθεια.

Anīmus, i. Poeni, ūrum. — inflammo. — magnus, a, um. — pericūlum, i. — convōco. — Afrīca, ae. — supēro. — campus, i. — vicus, i. — vasto. — impēro. — libēro. — impavīdus, a, um. — dono. — ignāvus, a, um. — vitupēro. — castīgo. — focus, i. — dimīco. — auxilium, ii. — fugo. — hostia, ae. — immōlo. — celēbro.

10. — a) inter μέ αἰτιατ. = μεταξύ, ἀνάμεσα. — 2 πού εἰναι, πού βρίσκεται. — 3 atque sedūla (ἀφαιρετκ. τοῦ ὁργάνου). — 4 εἰχαν. — 5 γι' αὐτό. — 6 apud μέ αἰτιατ. = κοντά σέ + αἰτιατ.

Etruria, ae. — Campania, ae. — priscus, a, um. — Latīni, ūrum. — industrius, a, um. — habīto. — amplus, a, um. — frugifer, ēra, ērum. — sedūlus, a, um. — industria, ae. — ager, gri. — aro. — pascuum, i. — armentum, i. — frumentum, i. — aurūm, i. — argentum, i. — ignōro. — domicilium, ii. — ligneus, a, um. — hortus, i. — pomīfer, ēra, ērum.

b) — 1 liberi culpa malitiāque = χωρίς (ἀπαλλαγμένοι ἀπό) φταίξιμο καί κακία. — 2 εἰχαν. — 3 καί. — 4 summus, a, um = πολύ μεγάλος.

Pius, a, um. — probus, a, um. — vir, viri. — justus, a, um. — liber, ēra, ērum. — culpa, ae. — malitia, ae. — tranquillus, a, um. — vita, ae. — singūli, ae, a. — pagus, i. — pulcher, chra, chrum. — aedifico. — sacer, cra, crum. — donum, i. — creber, bra, brum.

11. — a) — 1 δέκα. — 2 αἰτιατ. τῆς χρονικῆς διάρκειας (ὅπως καί στά ἐλληνικά) decem annos = (ἐπί) δέκα χρόνια. — 3 cum μέ ἀφαιρετκ. = μέ + αἰτιατ. (ἐναντίον). — 4 Ἀχιλλέας. — 5 Ἐκτορας. — 6 ἀφαιρετ. τῆς ἀναφορᾶς = σέ + αἰτιατ. — 7 ἐπειδή. — 8 Ἀγαμέμνονας. — 9 ἀφαιρετκ. τοῦ ὁργάνου. — 10 suus, a, um = ὁ δικός του,

ἡ δική του, τό δικό του (κτητ. ἀντων. γ' προσ.). — 11 a copiis sep̄o = ἀποχωρίζω ἀπό τίς στρατιωτικές δυνάμεις, τό στρατό. — 12 in μέ αἰτιατ. = σέ + αἰτιατ.

Annus, i. — Trojānus, i. — bello. — cunctus, a, um. — Patrōclus, i. — factum, i. — violo. — copiae, ārum. — revōco. — cetéri ae, a. — propulso.

b) — 1 τότε. — 2 σέ, ἐσένα. — 3 εἶπε. — 4 νά (τελικός σύνδεσμος) μέ ύποτακτ. — 5 γιά νά μή, νά μή. — 6 σύνδ. μέ ύποτακτ. = ἐπειδή. — 7 ἐμένα. — 8 ἐσύ. — 9 ad μέ αἰτιατ. = σέ + αἰτιατ. — 10 ύποτακτική πού φανερώνει προτροπή (= ἄξ). — 11 si = ἔν. — 12 ἀρκετά· satis est = ἀρκεῖ. — 13 ab μέ ἀφαιρτκ. = ἀπό + αἰτιατ.

Renōvo. — expugno. — navigium, ii. — cremo. — juro. — lacrima, ae. — honestus, a, um. — miser, ēra, ērum. — servo. — festino. — oro. — adversarius, ii.

c) 1 σύνδ. μέ ύποτακτ. = ἀφοῦ. — 2 νά, γιά νά. — 3 ὅταν. — 4 ἀφαιρετ. τοῦ ὄργανου. — 5 δέ θά σκότωνε. — 6 si μέ ύποτακτ. παραγ. χρόνου φανερώνει ύπόθεση ἀπραγματοποίητη· ἡ ἀπόδοση ἔχει πάλι ύποτακτική παραγ. χρόνου. (ἔν ἀνακαλοῦσε . . . δέ θά σκότωνε). — 7 utinam (= μακάρι) μέ ύποτακτ. παραγ. χρόνου φανερώνει εὐχή ἀνεκπλήρωτη.

Incito. — Priāmus, i. — advōlo. — incautus, a, um. — obtemperō. — vito.

12. — 1 ἐπειδή. — 2 πολύ, πάρα πολύ. — 3 νά, γιά νά. — 4 μέ τή βοήθεια. — 5 ἀφαιρετκ. τῆς αἰτίας. — 6 κάποτε. — 7 σέ μάχη. — 8 θά χάναμε τίς ἐλπίδες μας. — 9 nisi (= ἔν δέν) μέ ύποτακτ. παραγ. χρόνου γιά νά φανερώσει ύπόθεση πού δέν πραγματοποιήθηκε. — 10 abs te = ἀπό σένα. — 11 cum μέ ἀφαιρετκ. = μέ + αἰτιατ. (ἐναντίον). — 12 ἀφοῦ. — 13 cum μέ ἀφαιρετ. = μέ + αἰτιατ. (συνοδεία, συνέργεια). — 14 ξανά, πάλι.

Rusticus, a, um. — delecto. — servus, i. — nuntius, ii. — peritus, a, um. — nuntio. — Aequi, īrum. — oppugno. — despēro. — aratrum, i. — remīgро.

13. — 1 πάντοτε. — 2 μακάρι (βλ. 11, c, 7). — 3 ἄλλοι. — 4

ἀφαιρετκ. τῆς ἀναφορᾶς. — 5 πλέον, ἀκόμη, πιά. — 6 ἀφαιρετκ. τοῦ δργάνου. — 7 cum μέ ἀφαιρετκ. = ἐναντίον. — 8 ἀφαιρετκ. τῆς αἰτίας. — 9 Σκιπίων. — 10 Καῖσαρ. — 11 inter μέ αἰτιατ. = μεταξύ, ἀνάμεσα. — 12 doctus, a, um = μορφωμένος, σοφός. — 13 Κικέρων.

Belligōsus, a, um. — humānus, a, um. — nomīno.

14. — 1 Ζεύς, Δίας. — 2 κάποτε. — 3 ne ἐρωτηματικό μόριο πού μπαίνει στό τέλος τῶν λέξεων πού κάνουν τήν ἐρώτηση. = ἄραγε estisne = ἄραγε εἰστε; — 4 contentus, a, um (μέ ἀφαιρετκ.) = εὐχαριστημένος μέ κάτι, ἀπό κάτι. — 5 nec... nec... neque... = οὔτε... οὔτε... οὔτε. — 6 εἰπε. — 7 ἐπειδή. — 8 μακάρι (βλ. 11, c 7). — 9 pro μέ ἀφαιρετκ. = ἀντί. — 10 ποτέ. — 11 sine μέ ἀφαιρετκ. = χωρίς + αἰτιατ. — 12 apud μέ αἰτιατ. = κοντά σέ + αἰτιατ. — 13 a μέ ἀφαιρετκ. = ἀπό + αἰτιατ. — 14 τότε. — 15 μιά φορά (γιά μιά φορά). — 16 μετά, ἔπειτα ἀπ' αὐτά. — 17 unus ... alter = ὁ ἕνας... ὁ ἄλλος. — 18 πρωτύτερα. — 19 τώρα. — 20 μετά, ἔπειτα ἀπό λίγο. — 21 κάποτε. — 22 δίκαια.

Interrōgo. — relīquus, a, um. — injucundus, a, um. — plenus, a, um. — molestia, ae. — navīgo. — longinquus, a, um. — compāro, — libēri, ōrum — tutus, a, um. — ventus, i. — unda, ae. — clamo. — beātus, a, um. — bonus, a, um.

15. — cum μέ ἀφαιρετκ. = μέ + αἰτιατ. — 2 ή — 3 intra μέ αἰτιατ. = μέσα σέ. — 4 plerumque, τό πιό πολύ. — 5 ἀφαιρετκ. πού δηλώνει ίδιότητα. — 6 intersum proeliis et bellis (δτκ.) = παίρνω μέρος στίς μάχες καὶ στούς πολέμους. — 7 γιατί, ἐπειδή. — 8 (γιά) πολύ χρόνο. — 9 νά, γιά νά. — 10 atque alias : (alias, a, ud = ἄλλοις, ἄλλη, ἄλλο). — 11 συχνά, πολλές φορές. — 12 πού (οἱ ὅποιοι). — 13 ἀφαιρετκ. τῆς αἰτίας. — 14 copiis (δτκ.) prae sum = εἴμαι ἀρχηγός τοῦ στρατοῦ. — 15 amicis (δτκ.) adsum = παραστέομαι, εἴμαι κοντά, βοηθῶ τούς φίλους.

Desum, defūi, deesse. — collōco. — figūra, ae, — oculus, i. — caeruleus, a, um. — capillus, i. — rutilus, a, um. — jucundus, a, um. — intersum, fūi, esse. — cupidus, a, um. — honestus, a um. — ursus, i. — lupus, i. — aper, pri. — absum, afūi, abesse. — prae sum fūi, esse. — adsum, affūi, adesse. — ignāvus, a, um. — voco.

16. — 1 δέ θά εῖχε νικηθεῖ. — 2 ἀν ταν ἀρχηγοί. — 3 βλ. 15, 4. — 4 ad μέ αἰτιατ. = κοντά σέ. — 5 ὅπου. — 6 ἀπό μέ αἰτιατ. γιά νά φανεῖ τό ποιητικό αἴτιο. — 7 Μαάρβας. — 8 post μέ αἰτιατ. = ἐπειτα ἀπό + αἴτ. — 9 ὅμως. — 10 ἀν δέν (βλ. 12, 9). — 11 ἀφαιρετκ. πού δηλώνει τό ποιητικό αἴτιο. — 12 θά ἀντιμετώπιζαν. — 13 ὀνομαστ. πληθ. — 14 ἀπό + αἰτιατ. — 15 βλ. 14, 2. — 16 Puplius = Πόπλιος. — 17 Μῆς. — 18 πού (ὁ ὅποιος). — 19 γιατί, ἐπειδή.

Equitātus, us. — cornu, ūs. — Cannae, ārum. — dexter, tra, trum. — socius, i. — sinister, stra, strum. — lacus, ūs. — Trasimēnus, i. — luctus, ūs. — senatus, ūs. — mirus, a, um. — equus, i. — strepītus, ūs. — perturbo, āvi, ātum, āre. — Helvetii, ūrum. — sustento, āvi, ātum, āre. — currus, us. — Britanni, ūrum. — periculōsus, a, um. — magistrātus, ūs. — impavīdus, a, um. — interītus, ūs. — servo, āvi, ātum, āre.

17. — 1 cum σύνδ. μέ ύποτακτ. = ἀφοῦ. — 2 ἀφαιρετ. τοῦ ὄργανου. — 3 ἀφαιρετκ. πού δηλώνει τό ποιητικό αἴτιο = ἀπό + αἴτ. res adversae = ἀτυχίες. — 4 αἰτιατ. πού δηλώνει χρονική διάρκεια. — 5 Gallia Gisalpina, ἡ ἀπό τήν ἑδῶ πλευρά τῶν "Αλπεων Γαλλία (ἡ σημερινή βόρεια Ἰταλία). — 6 ἀφαιρετκ. πού δηλώνει ίδιότητα. — 7 sine μέ ἀφαιρετκ. = χωρίς + αἴτ. — 8 ad μέ αἰτιατ. = κοντά σέ. — 9 procul a Roma = μακριά ἀπ' τή Ρώμη. — 10 σχεδόν. — 11 dimicatum est = ἔγινε μάχη. — 12 μόνο. — 13 res publica = πολιτεία. — 14 τέλοιος. — 15 δτκ.

Exsiliūm, ii. — multo. — vexo. — planities, ēi. — intro. — species, ēi. — disciplīna, ae. — Etrusci, ūrum. — occūpo. — dubius, a, um. — fides, ēi. — implōro. — Allia, ae. — totus, a, um. — dies, ēi. — acies, ēi. — fugo. — servo. — miser, ēra, ērum. — auxilium, ii. — secundus, a, um. — revōco. — pernicies, ēi.

18. — a) 1 βλ. 14, 21. — 2 cum σύνδ. μέ ύποτακτ. = ἐπειδή. — 3 cum μέ ἀφαιρετ. = μέ + αἰτιατ. — 4 ἀφαιρετκ. πού δηλώνει ίδιότητα. — 5 nullus, a, um = κανένας. — 6 περισσότερο. — 7 παρά, ἀπ' ὅτι (σύγκριση). — 8 ἀφαιρετκ. τοῦ ὄργανου. — 9 ἀφαιρετκ. πού δηλώνει τό ποιητικό αἴτιο = ἀπό + αἴτ. — 10 non modo... sed etiam = ὅχι μόνο... ἀλλά καί. — 11 φαινόταν.

Cimbri, ūrum. — Teutōni, ūrum. — fecundus, a, um. — emi-
gro, āvi, ātum, āre. — occūpo, avi, atum, are. — advēna, ae. —
saevus, a, um. — vultus, ūs. — valīdus, a, um. — adventus, ūs. —
metus, ūs.

b) 1 postquam, χρον. σύνδ. = ἀφοῦ. — 2 multis proeliis = σέ
πολλές μάχες. — 3 ἀπό + αἰτ. γιά νά φανεῖ τό ποιητικό αἴτιο. — 4
res bellica = τά πολεμικά. — 5 ab μέ ἀφαιρετκ. = ἀπό + αἴτιατ. —
6 ἔπειτα. — 7 δόνομ. πληθ. — 8 ἀφαιρετκ. τοῦ ἀντικειμ. στό liberati
sunt. — 9 post μέ αἴτιατ. = μετά, ἔπειτα ἀπό + αἴτιατ. — 10 ἀφαιρετκ.
τοῦ δργάνου. — 11 δ ίδιος. — 12 πατέρας.

Perītus, a, um. — permagnus, a, um. — redītus, ūs. — pre-
tiōsus, a, um. — dono, āvi, ātum, āre. — appelo, āvi, ātum, āre. —
reliquiae, ārum.

19. — 1 ὅσο (χρόνο). — 2 raptus, a, um = ἀρπαγμένος. — 3
intra μέ αἴτιατ. = σέ (μέσα σέ) + αἰτ. — 4 πόσες φορές. — 5 τελι-
κός σύνδ. (= νά, γιά νά) μέ ὑποτακτ. — 6 μάταια, ἄσκοπα. — 7 uti-
nam (= μακάρι) μέ ὑποτακτ. ἐνεστ. ή παρακειμ. δηλώνει εὐχή πού
μπορεῖ νά πραγματοποιηθεῖ. — 8 ἐδῶ. — 9 tam p... = τόσος πόλεμος
γινόταν. — 10 ἀγώνας γίνεται. — 11 pro μέ ἀφαιρετκ. = γιά + αἰτ.
(ὑπεράσπιση). — 12 ante μέ αἴτιατ. = πρίν ἀπό, μπροστά. — 13 προ-
βλέπω. — 14 βλέπω. — 15 utinam (= μακάρι) μέ ὑποτακτ. παραγ.
χρόνου δηλώνει εὐχή ἀνεκπλήρωτη. — 16 ποτέ. — 17 νά μή, γιά νά μή.
— 18 ἀφαιρετκ. τοῦ ἀντικειμ. στό priventur.

Stultus, a, um. — spero, āvi, ātum, āre. — habīto, āvi, ātum,
āre. — murus, i. — rogo, āvi, ātum, āre. — imperium, ii. — divīnus
a, um. — obtempēro, āvi, ātum, āre. — repudio, āvi, ātum, āre. —
consilium, ii. — muto, āvi, ātum, āre. — neco, āvi, ātum, āre. —
adversarius, ii, — lacrīmo, āvi, ātum, āre. — obsērcro, āvi, ātum,
āre. — privo, āvi, ātum, āre. — carus, a, um.

20. — 1 ἀφαιρετκ. πού δηλώνει τό ποιητικό αἴτιο. = ἀπό + αἰτ. —
2 res adversae = ἀτυχίες. — 3 si = ς. — 4 ἀφαιρετκ. πού δηλώνει
ἰδιότητα. — 5 adversus μέ αἴτιατ. = ἔναντι, πρός. — 6 si... negaret
ς ἀρνιόταν, δέ δεχόταν. — 7 θά παρακαλούσατε. — 8 ἀπό κεῖ, ἀπό

κεῖνο τό σημεῖο. — 9 ἀφαιρετκ. τοῦ δργάνου. — 10 insula . . . Tiberina = τό νησί τοῦ Τίβερη. — 11 ὑποτακτ. πού προτρέπει (= ἄς). — 12 ἐδῶ. — 13 τέλος. — 14 praeter μέ αἰτιατ. = ἐκτός ἀπό. — 15 situs, a, um πού βρίσκεται. — 16 aut... aut... = ḥ... ḥ... — 17 ad μέ αἰτιατ. = κοντά σέ κάτι. — 18 a μέ ἀφαιρετκ. = ἀπό + αἰτ.

Molestus, a, um. — pestilentia, ae. — vacto, āvi, ātum, āre· παθητ. vastor, vastātus sum, āri. — medīcus, i. — remediu, ii. — levo, āvi, ātum, āre. — nego, āvi, ātum, āre. — implōro, āvi, ātum, āre. — praeclārus, a, um. — Epidaurus, i. — navigium, ii. — sacrificium, ii. — aedifico, āvi, ātum, āre. — porto, āvi, ātum, āre. — sano, āvi, ātum, āre.

21. — 1 σχεδόν. — 2 ἡ αἰτιατ. δηλώνει χρονική διάρκεια, ὅπως καί στά 'Ελληνικά. — 3 τέλος. — 4 Ὁδυσσέας. — 5 βασιλιάς. — 6 πού (ὁ ὄποιος). — 7 νά, γιά νά. — 8 δτκ πού χρησιμεύει ώς ἀντικειμ. στό nocēmus. — 9 ἀφαιρετκ. τοῦ δργάνου. — 10 ὑποτακτ. πού προτρέπει (= ἄς). — 11 ἀφαιρετκ. πού χρησιμεύει ώς ἀντικείμ. στό comprebimus armatus, a, um = ὅπλισμένος. — 12 apud μέ αἰτιατ. = κοντά σέ. — 13 σέ σᾶς. — 14 cum σύνδ. (αἰτιολογικός) μέ ὑποτακτ. = ἐπειδή. — 15 ἔπειτα. — 16 ad μέ αἰτιατ. = σέ, πρός + αἰτ.

Oppugno, āvi, ātum, āre. — Ithāca, ae. — placebo, ūi, ītum ēre. — incito, āvi, ātum, āre. — dolus, i.—adhibeo, ūi, ītum, ēre. — consilium, ii. — pareo, ūi, ēre. — ligneus, a, um. — alvus, i. — compleo, ēvi, ītum, ēre. — propinquus, a, um. — Tenēdus, i. — exitus, ūs. — callidus, a, um. — strenuu, a, um. — navīgo, āvi, ātum, āre. — lateo, ūi, ēre.

22. — 1 στήν ἀρχή, ἀρχικά. — 2 νά, γιά νά. — 3 allii... allii = ςλλοι... καί ςλλοι. — 4 τότε. — 5 Λαοκόων. — 6 cum μέ ἀφαιρτκ. = μέ, μαζί μέ (συνοδεία). — 7 μήπως. — 8 δτκ πού χρησιμεύει ώς ἀντικείμ. στό immineat. — 9 ab μέ ἀφαιρετκ. = ἀπό + αἰτιατ. — 10 de patria bene mereo = εὐεργετῶ τήν πατρίδα. — 11 a μέ ἀφαιρτκ. = ἀπό + αἰτ. — 12 μέ διαταγή. — 13 ἀφαιρετκ. πού δηλώνει τό ποιητικό αἴτιο.

Mirus, a, um. ad spectus, ūs. — praebeo, ūi, ītum, ēre. — perterreo, ūi, ītum, ēre. — festīno, āvi, ātum, āre. — effigies,

ēi. — timeo, ūi, ēre. — sileo, ūi, ēre. — admoneo, ūi, ītum, ēre. — advūlo, āvi, ātum, āre. — deleo, ēvi, ētum, ēre. — immineo, ēre. — fides, ēi. — habeo, ūi, ītum, ēre. — displiceo, ūi, ītum, ēre. — mereo, ūi, ītum, ēre. — conservo, āvi, ātum, āre. — doleo, ūi, ēre. — defleo, ēvi, ētum, ēre. — deterreo, ūi, ītum, ēre. — studeo, ūi, ēre. — morsus, ūs. — hydra, ae.

23. — a) 1 δταν. — 2 βασιλιάς. — 3 μήπως. — 4 G. = Gaius (προφ. Gajus). — 5 a μέ ἀφαιρετκ. = ἀπό + αἴτιατ., δηλώνει τό ποιητικό αἴτιο. — 6 γιατί. — 7 consilium habeo = κάνω συμβούλιο. — 8 quomodo = μέ ποιόν τρόπο, πῶς. — 9 ἀφαιρετκ. πού χρησιμεύει ώς ἀντικ. στό prohiberi, πού ἔχει ἔξαρτηση ἀπό τό posset. — 10 μποροῦσε, εἶχε τή δύναμη. — 11 ένας. — 12 ex nobis = ἀπό μᾶς. — 13 ύποτακτ. πού δηλώνει προτροπή (= ἄξ). — 14 ἀφαιρετκ. τῆς αἰτίας bello deterreor = ἀποτρέπομαι ἀπό τό πόλεμο. — 16 a consilio deterreor = ἀποτρέπομαι ἀπό τό σχέδιο. — 17 ἀφαιρετκ. τοῦ δργάνου.

Clusium, ii. — terreo, ūi, ītum, ēre. παθ. terreor, ītus sum, ēri. — probibeo, ūi, ītum, ēre. — adulescentūlus. i. — intro, āvi ātum, āre. — metus, ūs. — poena, ae. — supplicium, ii. — pretiōsus, a um. — vestimentum, i. — srciba, ae.

b) 1 cum μέ ἀφαιρετκ. = μέ, μαζί μέ (συνοδεία). — 2 ἀφαιρετκ. πού δηλώνει ίδιότητα. — 3 ποιός. — 4 ἐσένα. — 5 in animo habeo = ἔχω στό νοῦ μου, σκέπτομαι. — 6 ἀφαιρετκ. ποιητικό αἴτιο. — 7 deceptus, a, um = ἀπατημένος, ξεγελασμένος. — 8 γιατί. — 9 ἐσύ. — 10 βασιλιάς. — 11 νά, γιά νά. — 12 ἔβαλε. — 13 ἀφαιρετκ. τῆς αἰτίας.

Falsus, a, um. — species, ēi. — cruciātus, ūs. — ira, ae. — inflammo, āvi, ātum, are. — tormentum, i. — vexo, āvi, ātum, āre. — flamma, ae. — cremo, āvi, ātum, āre.

24. — 1 ἀκόμη, πλέον, ηδη. — 2 cum μέ ἀφαιρετκ. = ἐναντίον. — 3 (γιά) πολύν καιρό. — 4 primus peditum = ὁ πρῶτος ἀπ' τούς πεζούς. — 5 ένας. — 6 δταν, ἀφοῦ. — 7 τέλος. — 8 γι' αύτό. — 9 ἀφαιρετκ. τοῦ δργάνου. — 10 se ipse necavit = ὁ ίδιος τόν ἐαυτό του σκότωσε, χύτοκτόνησε.

Hamilcar, āris. — Carthaginienses, ium. — pades, ītis. — eques,

ῖτις. — miles, ῖτις. — civis, is. — consul, ῦlis. — ira, ae. — odium, ii. — hostis, is. — alienus, a, um. — Prusia, ae. — rex, gis. — Bithynia, ae. — senex, senis. — studeo, ີ, ēre. — venēnum, i.

25. — 1 ὁ πιό σπουδαῖος, ὁ ἀνώτατος. — 2 πού (οἱ ὄποιοι). — 3 cum μέ ἀφαιρτ. = μέ + αἴτιατ. — 4 ad μέ αἴτιατ. = σέ + αἴτ. — 5 ante μέ αἴτιατ. = πρίν, πρίν ἀπό + αἴτιατ. — 6 superatus, a, um = νικημένος. — 7 ἀφαιρτκ. τοῦ δργάνου. — 8 μέ τά πόδια. — 9 post currum = πίσω ἀπ' τό ἄρμα. — 10 ἔπειτα, κατόπιν. — 11 totus, a, um = ὅλος — 12 ἀφαιρετκ. τοῦ τρόπου = μέ + αἴτ.

Homo, ῖnis. — mons, ntis. — Capitolinus, a, um. — imperātor, ὄris. — triumpho, āvi, ātum, āre. — commeo, āvi, ātum, āre. — currus, ūs. — triumphātor, ὄris. — albus, a, um. — allīgo, āvi, ātum āre. — catēna, ae. — onero, āvi, ātum, āre. — pes, pedis. — migro, āvi, ātum, āre. — appareo, ີ, ēre. — laetus, a, um. — clamor, ὄris. — salūto, āvi, ātum, āre. — pecunia, ae.

26. — 1 Ti = Tiberius. — 2 G = Gaius. — 3 ἀφαιρετκ. πού δηλώνει ἴδιότητα. — 4 tribunus plebis = ὁ δῆμαρχος. — 5 ἀφαιρετκ. τῆς ἀναφορᾶς amor patriae = ἡ ἀγάπη γιά τήν πατρίδα, ἡ φιλοπατρία. — 6 apud μέ αἴτιατ. = κοντά, ἀνάμεσα σέ. — 7 νά, γιά νά. — 8 rogo legem = προτείνω νόμο. — 9 patres, um = οἱ πατρίκιοι. — 10 γιατί, ἔπειδή. — 11 πραγματικά.

Africānus, i. — dignitas, ātis. — libertas, ātis. — fortitudo, ῖnis. — auctoritas, ātis. — plebs, bis. — emineo, ີ, ēre. — condicio, ὄnis. — levo, āvi, ātum, āre. — lex, legis. — placeo, ີ, ēre. — dominatio, ὄnis. — periculōsus, a, um. — mors, rtis.

27. — 1 ἀφοῦ. — 2 (γιά) πολύ χρόνο. — 3 ἀφαιρτκ. πού δηλώνει τό ποιητικό αἴτιο = ἀπό + αἴτ. — 4 hanc orationem = αὐτόν τό λόγο. habeo orationem = βγάζω λόγο, ὅμιλῶ. — 5 αὐτές. — 7 ἔπειδή. — 8 γιά δεύτερη φορά. — 9 a μέ ἀφαιρτκ. = ἀπό + αἴτ. — 10 in animo habeo = ἔχω στό νοῦ, σκέπτομαι. — 11 ἀφαιρετκ. τοῦ δργάνου.

Sevērus, a, um. — contio, ὄnis, — oratio, ὄnis. — durus, a, um. — molestus, a, um. — regio, ὄnis. — fames, is. — senex, is. — virgo, ῖnis. — seditio, ὄnis. — urbs, bis. — mons, ntis. — emigro

āvi, ātum, āre. — sepāro, āvi, ātum, āre. — universus, a, um.—pre-
ces, cum. — promissum, i.

28. — a) 1 ἀφαιρετκ. τοῦ χρόνου. — 2 στόν ὄποιο. — 3 ἀφαιρτκ.
πού δηλώνει ίδιότητα. — 4 κάποτε. — 5 per μέ αἰτιατ. = διαμέσου. —
6 mare Aegaeum = Αἰγαῖο Πέλαγος. — 7 νά, γιά νά. — 8 μέ τό δνομα.
— 9 ἀφαιρτκ. τῆς ἀναφορᾶς.

Tempus, pōris. — gens, ntis. — pulchritūdo, īnis. — corpus,
pōris. — mare, ris. — Menelāus, i — visito, āvi, ātum, āre. —uxor,
ōris. — Helēna, ae. — Lacaena, ae.

b) 1 δταν. — 2 ab μέ ἀφαιρτκ. = ἀπό + αἰτ. — 3 νά, γιά νά. —
4 sita erat = ήταν, βρισκόταν. — 5 cum μέ ἀφαιρτκ. = μέ + αἰτιατ. —
6 ὄπου — 7 στό μεταξύ. — 8 apertus, a, um = ἀνοιχτός. — 9 ἔτσι. —
10 ἀφαιρτκ. τοῦ ὄργάνου = μέ + αἰτ. — 11 αύτό.

Navis, is. — flumen, mīnis. — specto, āvi, ātum, āre. — Eurō-
tas, ae. — voluntas, ātis. — hospes, ītis. — impero, āvi, ātum, āre.—
fraus, fraudis.— rapto, āvi, ātum, āre. — jus, juris.—hospitium,
ii.—violo, āvi, ātum, āre.—scelus, ēris.—carmen, īnis.—comme-
mōro, āvi, ātum, āre.

29. — 1 ἀφαιρτκ. τοῦ χρόνου. — 2 ἀφαιρτκ. πού δηλώνει ίδιότητα:
amor patriae et agricultūrae = ἀγάπη γιά τήν πατρίδα καί τή γεωρ-
γία. — 3 de μέ ἀφαιρτκ. = γιά + αἰτ. — 4 ἔδωσε. — 5 πιό πολύ, περισ-
σότερο. — 6 παρά, ἀπ' ὅτι (σύγκριση). — 7 πρῶτα, τέλος, τελευταῖο. —
8 σ' αύτούς. — 9 πού (οἱ ὄποιες). — 10 σέ σᾶς.

Laudabilis, e.—fertilis, e. — fidēlis, e. — salutāris, e. — prae-
ceptum, i.—opus, ēris. — utilis, e — suāvis, e — ars, rtis.—aetas
ātis. — tristis, e. — turpis, e. — civilis, e. — termino 1. — insignis,
e. — simīlis, e. — commūnis, e. — omnis, e. — mortālis, e.—dissi-
mīlis, e. — brevis, e.

30. — 1 ἀφαιρτκ. πού χρησιμεύει ώς ἀντικείμ. στό implet. — 2
circa μέ αἰτιατ. = γύρω ἀπό κάτι, κοντά σέ κάτι. — 3 ἔδω. — 4 in
hac = σ' αύτή. — 5 copiae equestres = τό ἵππικό. — 6 secundus,
a, um = εύνοϊκός. — 7 copiae pedestres = τό πεζικό. — 8 equestre

proelium = ἐπιπομαχία. — 9 ἀφαιρετκ. τοῦ ὁργάνου. — 10 ab μέ ἀφαιρτκ.
= ἀπό + αἴτιατ. — 11 prope μέ αἴτιατ. = κοντά σέ κάτι.

Tyrrhēnus, a, um. — Adriatīcus, a, um.— pateo, ūi, ēre. — Apennīnus, i. — collis, is. — impleo, ēvi, ētum, ēre.— Padus, i.— celēber, bris, bre.— acer, cris, cre.— equester, stris, stre. — pedestrian, stris, stre.— celer, ēris, ēre. — Ticīnus, i. — vulnēro, āvi, ātum, āre. — litus, ūris.— paluster, stris, stre.

31. — 1 ἀφαιρτκ. τοῦ ὁργάνου. — 2 res secundae = εύτυχίες. — 3 res adversae = ἀτυχίες. — 4 de μέ ἀφαιρτκ. = γιά αἴτιατ. — 5 solo aequo = γκρεμίζω, κατεδαφίζω. — 6 γιατί, ἔπειδή. — 7 νά, γιά νά.

Tyrius, a, um. — Dido, ūnis. — prudens, ntis. — audax, ācis. — vetus, ēris.— mercātor, ūris.— diligens, ntis. — felix, īcis. — pars, rtis.— fertīlis, e.— superbus, a, um.— constans, ntis.— despēro, āvi, ātum, āre.— modestus, a, um.— vehēmens, ntis.— solum, i.— admoneo, ūi, ītum, ēre.

32. — 1 procul ab urbe = μακριά ἀπ' τήν πόλην. — 2 ante μέ αἴτιατ. = πρίν, πρίν ἀπό + αἴτιατ. — 3 αἴτιατ. πού δηλώνει χρονική διάρκεια. — 4 ἀφαιρτκ. τοῦ χρόνου. — 5 ἀγώνας (πόλεμος) γινόταν. — 6 ἔκει. — 7 ὅσο (χρόνο). — 8 post μέ αἴτιατ. = μιτά, ἔπειτα ἀπό + αἴτ. — 9 de μέ ἀφαιρτκ. = γιά + αἴτ. — 10 eius = τοῦ, αύτοῦ (δηλ. τοῦ δούρειου ἵππου). — 11 κάποτε. — 12 πλέον, πιά.

Litus, ūris.— navis, is.— celēber, bris, bre. — aestas, ātis.— hiems, ēmis.— Venus, ēris.— Sarpēdon, ūnis.— expugnatio, ūnis.— ingens, ntis.— magnitūdo, īnis.— terribilis, e.— crudēlis, e.— caedes, is.— servitūdo, īnis,— Hecūba, ae.— dives, ītis.— felix, īcis. — pauper, ēris. — infēlix, īcis.

33. — 1 ἀφαιρετκ. τοῦ χρόνου. — 2 παρά, ἀπ' ὅτι (σύγκριση). — 3 ἀφαιρετκ. πού χρησιμεύει ώς ἀντικείμ. στό liberaverat. — 4 πολύ. — 5 ἀφαιρτκ. τοῦ ὁργάνου. — 6 καθώς. — 7 ἀφαιρετκ. πού δηλώνει χρον. διάρκεια. — 8 λίγο - λίγο (σιγά - σιγά). — 9 ἀφαιρετκ. τῆς αἰτίας. — 10 facti sunt = ἔγιναν. — 11 πού (οι ὄποιοι). — 12 ἀφαιρτκ. τῆς ἀναφορᾶς. — 13 ὅμως. — 14 multis proeliis = σέ πολλές μάχες. 15 δτκ. πού χρησιμεύει ώς ἀντικείμ. στό parēbant.

Medus, i.— infirmus, a, um.— ignāvus, a, um.— nobīlis, e.— impētus, ūs.— Lydus, i.— Babylonius, i.— potens, ntis.— brevis, e.— spatium, ii.— amplus, a, um.— luxuria, ae.— imbellis, e.— mollis, e.— pareo, ūi, ēre.

34. — 1 τίποτε, κανένα πράγμα. — 2 παρά, ἀπ' ὅτι (σύγκριση). — 3 ὅπου. — 4 πολύ. — 5 ἀφαιρετκ. τοῦ δργάνου. — 6 τί; — 7 ἔκει. — 8 πού (ὁ ὅποῖς). — 9 vitam efflo = ξεψυχῶ, πεθαίνω. — 10 μέ τό δνομα. — 11 νά, γιά νά 12 — nullus, a, um = κανένας. — 13 pugna navalis = ναυμαχία.

Marāthon, ūnis. — Thermopýlae, ārum. — generōsus, a, um. — comes, ītis. — clades, is. — Pausanias, ae. — Aristīdes, is.

35. — 1 προστ. τοῦ salveo. — 2 ποῦ; — 3 χθές. — 4 νά, γιά νά. — 5 πού (τό ὅποῖο) δηλ. βιβλίο. — 6 γιατί. — 7 πόσο πολύ. — 8 πού (ὁ ὅποῖς) νά εἶναι. — 9 τί. — 10 μέ εὐχαρίστηση. — 11 αὔριο. — 12 sub μέ αἰτιατ. = γύρω ἀπό, περίπου (sub vesperum = περίπου τό δειλινό). — 13 ne: ἐρωτηματικό μόριο στό τέλος τῶν λέξεων πού κάνουν τήν ἐρώτηση = ἀραγε aderitise? = ἀραγε θά πᾶτε; (θά παρευρεθεῖτε;). — 14 περισσότερο. — 15 παρά, ἀπ' ὅτι (σύγκριση). — 16 ἀμέσως. — 17 αὔτο. — 18 memoria teneo = κρατῶ στή μνήμη, θυμᾶμαι. — 19 αὔτο πού (αὔτο τό ὅποῖο). — 20 ἐφτά. — 21 πού (ὁ ὅποῖς). — 22 ἡ πρόθεση cum μέ ἀφαιρτκ. προσωπ. ἀντωνυμίας μπαίνει στό τέλος. — 23 κανένας. — 24 μπορεῖ, ἔχει τή δύναμη. — 25 ὅπως. — 26 ἀραγε ἀρκετά; — 27 gratiam habeo = χρωστῶ χάρη, εὐγνωμοσύνη. — 28 una cum μαζί μέ (κάποιον). — 29 ἀφαιρτκ. τοῦ δργάνου. — 30 πού (οἱ ὅποῖοι) δηλ. μῆθοι. — 31 νά (ίδού). — 32 προστ. τοῦ valeo.

Salveo, ēre. — ignōro, āvi, ātum, āre. — arbor, ūris. — recīto, āvi, ātum, āre. — vesper, ēri. — fabūla, ae. — historia, ae. — dictum, i.— sapiens, ntis.— gratus, a, um.— pecco, āvi, ātum, āre. — exclāmo, āvi, ātum, āre.— mors, rtis.— testamentum, i.— mando, āvi, ātum, āre.— Horatius, ii.— gratia, ae.— valeo, ūi, ēre.

36. — 1 ἀφοῦ. — 2 confirmo animum militum, ἐνισχύω τό φρόνημα τῶν στρατιωτῶν, δίνω θάρρος στούς στρατιῶτες. — 3 ἀφαιρτκ. τοῦ δργάνου.

Poeni, ūrum.— video, vīdi, vīsum, ēre. — necessarius, a, um.—imprōbus, a, um.— opulentus, a, um.— opes, um.— manus, ūs.— timor, ūris.— Saguntum, i.— firmus, a, um.— Pyrenaei, ūrum.

37. — 1. pro μέ ἀφαιρετκ. = στή θέση κάποιου, ἀντί γιά κάτι. — 2 πού (δό όποιος). — 3 ἀφαιρετκ. τοῦ χρόνου. — 4 ἀφαιρτκ. τοῦ ὄργανου. — 5 ita... ut = τόσο ὥστε. — 6 βγῆκε, ἔφυγε. — 7 νά, γιά νά. — 8 πού (οι ἴποιοι). — 9 μέ διαταγή. — 10 quamquam = ἂν καί. — 11 nonnuli = μερικοί (nonnulus, a. um = κάποιος). — 12 ὅτι. — 13 brevi = σέ μικρό χρονικό διάστημα. — 14 usque ad = μέχρι, ὡς + αἰτιατ.

Perniciōsus, a, um.—administro, āvi, ātum, āre.— socius, i.—expilo, āvi, ātum, āre.— terreo, ūi, ītum, ēre.— coercko, ūi, ītum, ēre.— irrītus, a, um.— templo, āvi, ātum, āre.—Etruria, ae.— accūso, āvi, ātum, āre.— relēgo, āvi, ātum, āre.—revōco, āvi, ātum, āre.— Antonius, ii.— aetas, ātis.

38. — a) 1 ut ἀποτελεσματικές μέ ίποτακτ. = ὥστε. — 2 apud μέ αἰτιατ. = σέ, κοντά σέ + αἰτ. — 3 νά, γιά νά.

Tantus, a, um.— peregrīnus, a, um.

b) 1 κάποτε. — 2 ἑφτά. — 3 νά, γιά νά. — 4 ἔπειτα. — 5 mea sententia = κατά τή γνώμη μου. — 6 pro μέ ἀφαιρτκ. = γιά + αἰτ. (ίπεράσπιση). — 7 τότε. — 8 φαίνομαι. — 9 παρά (σύγκριση). — 10 usque ad = μέχρι, ὡς + αἰτιατ. — 11 ἀφαιρετκ. πού δηλώνει ίδιοτητα. — 12 γενική τῆς ἀξίας. — parvi aestīmo = δίνω μικρή ἀξία. — 13 paulo post = μετά, ἔπειτα ἀπό λίγο. — 14 ita... ut = τόσο... ὥστε. — 15 de μέ ἀφαιρτκ. = γιά + αἰτιατ.

Numěro, āvi, ātum, āre.— regius, a, um.— humānus, a, um.— cadūcus, a, um.— incertus, a, um.— paucus, a, um.—ultīmus, a, um.— tranquillus, a, um.— valetūdo, īnis.— felicītas, ātis.— dubito, āvi, ātum, āre.

c) 1 ἀφαιρετ. τοῦ χρόνου. — 2 πιό πάνω. — 3 ὥστε. — 4 ή πρό-θεση ευη μέ ἀφαιρετκ. ἀναφορ. ἀντωνυμίας μπαίνει στό τέλος qui-

buscum = σ' αύτά (τά ἔθνη) πού. — 5 — vero = ὅμως. — 6 δηλ.
rogo. — 7 ἐνῶ στεκόταν, βρισκόταν. — 8 τρεῖς φορές. — 9 memoriae
mando = τυπώνω, χαράζω στή μνήμη. — 10 ἀφαιρετκ. πού δηλώνει
ποιητικό αἴτιο. — 11 νά, γιά νά.

Cogito, āvi, ātum, āre.—rogus, i.—perturbo, āvi, ātum,
āre.—recupero, āvi, ātum, āre.

39. — 1 πέντε. — 2 de μέ ἀφαιρετ. = γιά + αίτ. — 3 utrum...
an = ποιό ἀπ' τά δυό... ή. — 4 ἀφοῦ. — 5 pro μέ ἀφαιρετκ. = κατά +
αίτιατ., σύμφωνα μέ + αίτ. — 6 erga μέ αίτιατ. = σέ + αίτ., ἔναντι. —
7 γιατί. — 8 ἐν καλ. — 9 ἀφαιρετκ. τοῦ τρόπου = μέ αίτ.

Mulier, ēris.—propero, āvi, ātum, āre.—acerbus, a, um.—
aequus, a, um.—tolero, āvi, ātum, āre.

40. — 1 μέ ἐπιμέλεια. — 2 μέ σύνεση. — 3 ἀφαιρετκ. τοῦ χρόνου. —
4 εἶχε συγκεντρώσει. — 5, νά, γιά νά. — 6 ὅταν. — 7 ἀπό ποῦ. — 8
quominus : μπαίνει (στή θέση τοῦ ne) μετά ἀπό ρήματα πού σημαί-
νουν ἐμπόδιο = γιά νά μή, ὥστε νά μή. — 9 ἀφαιρετκ. πού δηλώνει τό
ποιητικό αἴτιο. — 10 ἀφαιρετκ. τοῦ ὀργάνου. — 11 δίκαια.

Cibus, i.—nutrio, īvi, ītum, īre.—impertio, īvi, ītum, īre.—
impedio, īvi, ītum, īre.—negotium, ii.—respondeo, ndi, nsum,
ēre.—canto, āvi, ātum, āre.—audio, īvi, ītum, īre.—labōro, āvi,
ātum, āre.—oboedio, īvi, ītum, īre.—punio, īvi, ītum, īre.—esu-
rio, īvi, ītum, īre.

41. — 1 ἀφοῦ. — 2 decimus, a, um = δέκατος. — 3 ἀφαιρετκ.
τοῦ χρόνου. — 4 ἀφαιρετκ. τοῦ ὀργάνου. — 5 νά, γιά νά. — 6 στή ἀρχή,
ἀρχικά. — 7 ποτέ, οὐδέποτε. — 8 quantus, a, um = πόσος. — 9 ἀλλά. —
10 neque... neque = οὔτε... οὔτε. — 11 ἐπειτα. — 12 ἀφαιρετκ. πού
δηλώνει ίδιότητα. — 13 ὥστε. — 14 = atque ibi.

Incendium, ii.—vincio, nxi, noctum, īre.—transporto, āvi,
ātum, āre.—servio, īvi, ītum, īre.—Venus, ēris.—facinus, īris.—
probo, āvi, ātum, āre.—sentio, nsi, nsum, īre.—opto, āvi, ātum,
āre.—suadeo, suāsi, suāsum, īre.—finio, īvi, ītum, īre.—fa-
tīgo, āvi, ātum, āre.—pietas, ātis,— umerus, i. —venio, vēni,
ntum, īre.—reperio, reppēri, repertum, īre.

42. — 1 ὅταν. — 2 δ.τ.κ πού χρησιμεύει ὡς ἀντικείμ. στό appropinquāret. — 3 ἀφαιρτκ. τοῦ δργάνου. — 4 ἔτσι. — 5 ἐδῶ, σ' αὐτόν τόπο. — 6 ον καί. — 7 ὅπως. — 8 ἔτσι. — 9 ον δέν. 10 ἀφαιρτκ. πού δηλώνει τό ποιητικό αἰτιο.

Sirēnes, um.— appropinquō, āvi, ātum, āre.— divīnus, a, um.— flos, ris.— vestio īvi η ii, ītum, īre.— dulcis, e.— cura, ae.— lenio, īvi η ii, ītum, īre.— scio, īvi, ītum, īre.— vincūlum, i.— religo, āvi, ātum, āre.

43. — a) 1 στήν ἀρχή, ἀρχικά. — 2 ἀφαιρετκ. τοῦ χρόνου. — 3 ante Christum natum = πρίν ἀπ' τῇ γέννηση τοῦ Χριστοῦ. — 4 ἀφαιρετκ. τοῦ ἔμμεσου ἀντικειμ. στό liberavērunt. — 5 = ante Chistum natum. — 6 qui... administrarent = γιά νά διοικήσουν (αύτοι). — 7 praeterea = ἀκόμη. — 8 νά, γιά νά. — 9 σχεδόν. — 10 ἔκαμαν. — 11 στόν πόλεμο. — 12 γνκ. ἀντικειμ. στό bello. — 13 ab = ἀπό.

Duo, duae, duo.— creo, āvi, ātum, āre.— administro, āvi, ātum, āre.— censor, ūris,— praetor, ūris. — aedilis, is.— quaestor, ūris.— amplifīco, āvi, ātum, āre. — Samnītes, um.

b) 1 ἀφαιρτκ. τοῦ χρόνου. — 2 ἀπό + αἰτ. — 3 usque ad = μέχρι, ὡς + αἰτιατ. — 4 ἀφαιρτκ. τοῦ δργάνου. — 5 σέ διαφορετικούς χρόνους. — 6 summa imperii = η ἀρχηγία. — 7 δηλ. ὁ Πόπλιος Σκι- πίων (ὑπατος τό 222 π.Χ.) καί ὁ Γναῖος Σκιπίων (ὑπατος τό 205 π.Χ.), ὁ γιός τοῦ Πόπλιου Σκιπίωνα πού σκοτώθηκε στήν Ισπανία. — 9 η per μέ αἰτιατ. ἐδῶ ἔχει θέση ἀπλῆς αἰτιατ. πού δηλώνει χρόν. διάρ- κεια. — 10 κατηγρμ. = (ὡς) νικητής. — 11 αἰτιατ. πού δηλώνει χρον. διάρκεια.

Punīcus, a, um.—idem, eādem, idem.— saecūlum, i.—Fabius, i.—dictātor, ūris. — diversus, a, um. — flagro, āvi, ātum, āre.

c) 1 αἰτιατ. πού δηλώνει χρον. διάρκεια.— 2 ἀφαιρτκ. τοῦ χρόνου.

Atrox, ūcis.

d) 1 ἀφαιρτκ. τοῦ χρόνου. — 2 bellum civīle = ἔμφύλιος πόλε- μος. — 3 ἀφαιρετκ. τοῦ δργάνου. — 4 ματαίωσε, χάλασε. — 5 τέλος. — 6 ut... viderētur = ὥστε φαινόταν. — 7 conjurātus, i = συνωμότης. — 8 pugna navalis = ναυμαχία. — 9 post Christum natum = πού γεν-

νήθηκε μετά Χριστόν, (μ.Χ.). — 10 ἀφαιρτκ. τοῦ ἐμμ. ἀντικειμ. στό privavērunt.

Nefarius, a, um.— legio, ōnis.— Octaviānus, i.— heres, ēdis,

44. — 1 in somnis = στόν ὑπνο. — 2 supra μέ αίτιατ. = πάνω ἀπό κάτι. — 3 ἀφαιρτκ. τοῦ ὁργάνου. — 4 ἀφαιρτκ. πού δηλώνει ἰδιότητα. — τότε (ὅταν δηλ. τόν σκότωσε ὁ Ἀχιλλέας) — 6 γιατί; — 7 mi, κλητική ἔνικ. τῆς κτητικῆς ἀντωνυμίας meus, a, um. — 8 a = ἀπό. — 9 ὥσπου. — 10 utinam ne (= μακάρι νά μή) μέ υποτακτ. παραγ. χρόνου δηλώνει εὐχή ἀνεκπλήρωτη. — 11 a = ἀπό. — 12 vero = ὅμως. — 13 nondum = ὅχι ἀκόμη, ἀκόμη δέν. — 14 νά, γιά νά. — 15 ἀφαιρετκ. πού δηλώνει τό ποιητικό αἴτιο. — 16 ἀφαιρτκ. πού χρησιμεύει ὡς ἀντικείμ. στό solutus est. — 17 ἀμέσως.

Turpis, e.— lacero, āvi, ātum, āre.— jaceo, ūi, ēre.— lectus, i.— metuo, ūi, ēre.— constituo, ūi, ūtum, ēre.— ruo, rūi, rūtum, ēre.— litus, ūris.— saevio, ūi, ūtum, īre.— evertō, rti, rsum, ēre.— converto, rti, rsum, ēre.— inféri, ūrum.— descendō, ndi, nsum, ēre.— eligo, lēgi, lectum, ēre.— comprehendō, ndi, nsum, ēre.— solvo, lvi, solūtum, ēre.— indūo, dūi, dūtum, ēre.

45. — 1 ὅταν. — 2 ἀφαιρτκ. ποιητικό αἴτιο στό incensus. — 3 cum μέ ἀφαιρτκ. — μέ + αίτιατ. — 4 cum conflixerītis = ἀφοῦ συγκρουστεῖτε. — 5 ἀφαιρτκ. τοῦ ὁργάνου. — 6 utinam ne = μακάρι νά μή (βλ. 44, 10).

Abdūco, xi, ctum, ēre.— incendo, ndi, nsum, ēre. — prae-dīco, xi, ctum, ēre.— addūco, xi, ctum, ēre.— redūco, xi, ctum, ēre.— deprehendo, ndi, nsum, ēre.— conflīgo, flixi, flictum, ēre. — rego, xi, ctum, ēre.— intellēgo, lexi, lectum, ēre. — verītas, ātis.— avertō, rti, rsum, ēre.— dirīgo, rexī, rectum, ēre.— negligō, exi, ectum, ēre.— contemmo, mpsi, mptum, ēre.— auris, is.

46. — 1 ὅταν. — 2 ita... ut = -όσο... ὥστε. — 3 apud μέ αίτιατ. = σέ + αίτ. (σ' αὐτούς, ἐνώπιόν τους). — 4 meis auspicīis (ἀφαιρτκ. τοῦ τρόπου) μέ τήν ἀρχηγία μου. — 5 magno proelio = σέ μεγάλη μάχη. — 6 ἐρωτηματικό μόριο στό τέλος τῶν λέξεων πού κάνουν τήν ἐρώτηση = ἔραγε. metuitisne? = ἔραγε φοβάστε; — 7 μήπως. — 8

νά, γιά νά. — 9 προτοῦ νά. — 10 γνκ. τῆς αἰτίας. — 11 γιατί. — 12 G = Gaius (προφ. Gajus). — 13 μποροῦν. — 14 ἀφαιρτκ. τοῦ χρόνου. — 15 ἀφαιρτκ. τοῦ τρόπου.

Suēbi, ūrum.— indico, xi, ctum, ēre.— gero, gessi, gestum, ēre.— vinco, vici, victum, ēre.— duco, xi, ctum, ēre.— metuo, ūi, ēre.— mitto, misi, missum, ēre.— committo, mīsi, missum, ēre.— restituo, stitūi, stitūtum, ēre.— dico, xi, ctum, ēre.— credo, dīdi, dītum, ēre.— acuo, ūi, ūtum, ēre.— posco, poposci, ēre.

47. — 1 ἀφαιρτκ. τοῦ χρόνου. — 2 γιατί. — 3 ἀφαιρτκ. τῆς ἀναφορᾶς. — 4 βρισκόταν. — 5 ὅταν. — 6 ἡ πρόθεση cum μέ ἀφαιρτκ. προσωπ. ἀντωνυμίας μπαίνει στό τέλος. — 7 νά, γιά νά.

Priēna, ae.— Caria, ae.— capio, cēpi, captum, ēre.— fugio ūgi, fugītum, ēre.— asporto, āvi, ātum, āre. — nonnullus, a, um.— facio, feci, factum, ēre.— permitto, misi, missum, ēre.

48. — 1 σέ. — 2 ἀφοῦ. — 3 accidit, ut = ἔτυχε νά. — 4 ἀμέσως. — 5 δτκ. — 6 contigit, ut = accidit, ut. — 7 μόνο. — 8 νά μή, γιά νά μή. — 9 ἀφαιρτκ. τοῦ τρόπου. — 10 ἀφαιρτκ. πού δηλώνει τό ποιητ. αἴτιο. — 11 κυριευμένος. — 12 omnimo non = πάντως δέν, καθόλου. — 13 δτκ. πού χρησιμεύει δώς ἀντικείμ. στό praecipio. — 14 νά, γιά νά.

Vedius, ii.— Pollio, ūnis.— convivium, ii.— accumbo, cubūi, cubītum, ēre.— vas, vasis.— frango, frēgi, fractum, ēre.— crystallīnus, a, um.— piscīna, ae.— rapio, rapūi, raptum, ēre. — jubeo, jussi, jussum, ēre.— objicio, jēci, jectum, ēre.— muraena, ae.— excido, cīdi, ēre.— evādo, si, sum, ēre.— comprehendō, ndi, nsum, ēre.— confugio, ūgi, fugītum, ēre.— peto, īvi, ītum, ēre.— piscis, is.— interficio, fēci, fectum, ēre.— misericordia, ae.— moveo, mōvi, motum, ēre.— compleo 2.— praecipio, cēpi, ceptum, ēre.

49. — 1 bello = στόν πόλεμο. — 2 παθ. παρακείμ. τοῦ vinco. — 3 cum μέ ἀφαιρτκ. = μέ + αϊτ. — 4 cum. — data esset = ὅταν δόθηκε. — 5 cum... non possent = ἐπειδή δέν μποροῦσαν, δέν είχαν τή δύναμη. — 6 oraculum consulο = συμβουλεύομαι τό μαντεῖο. — 7 consilium edo = παίρνω ἀπόφαση, ἀποφασίζω. — 8 oraculum

edo = δίνω χρησμούς, χρησμοδοτῶ. — 9 ἀφαιρτκ. πού δηλώνει κίνηση (ἀπό τόπο) = ἀπ' τήν Ἀθήνα. — 10 μάταια. — 11 peto ab aliquo aliquid = ζητῶ ἀπό κάποιον κάτι. — 12 ἀλλά. — 13 re militaris = τά πολεμικά. — 14 στήν ἀρχή. — 15 ignominia aliquem afficio = κατηγορῶ κάποιον. — 16 ἀφαιρτκ. τοῦ ὄργανου. — 17 facti sunt = ἔγιναν. — 18 ὥστε. — 19 ἐνν. τό est. — 20 εὐτυχέστατα.

Jugum, i.—servitus, ūtis.—indignatio, ūnis.—tolero 1.—deficio, fēci, fectum, ēre.—dejicio, jēci, jectum, ēre.—Delphicus, a, um.—consulo, sulūi, sultum, ēre.—edo, edidi, editum, ēre.—peto, petīvi, petitum, ēre.—accipio, cēpi, ceptum, ēre.—arcesso, īvi, ītum, ēre.—qualis, e.—ignarus, a, um.—decipio, cēpi, ceptum, ēre.—afficio, fēci, fectum, ēre.—aläcer, cris, cre.—pario, pepéri, partum, ēre.—concutio, cussi, cussum, ēre.—conficio, fēci, fectum, ēre.

50. — 1 ὅταν. — 2 ὅπου. — 3 πολύ. — 4 ne... quidem = οὔτε. — 5 ἀφαιρτκ. πού χρησιμεύει ώς ἀντικείμ. στό uti (ἀπαρμφ. τοῦ utor) — 6 καλύτερα. — 7 iratus, a, um = ὄργισμένος. — 8 repēto poenas ab aliquo = τιμωρῶ κάποιον. — 9 ξαφνικά. — 10 ὥστε. — 11 ἐπειδή. — 12 τέλος. — 13 ventus secundus = εύνοτχός ἀνεμος (οὔριος).

Aulis, idis.—moror, ātus sum, āri.—venor, ātus, sum, āri.—soleo, ītus sum, ēre.—gaudeo, gavisus sum, ēre.—arcus, ūs.—utor, usus sum, uti. — talis, e.—audeo, ausus sum, ēre. — repēto, īvi, ītum, ēre.—consēquor, consecūtus, sum, sēqui.—egredior, gressus sum, grēdi. — possum, potui, posse. — Calchas, antis. — vates, is.—irascor, ātus sum, sci. — vereor, ītus sum, ēri.—verum, i.—profiteor, fessus sum, ēri.—polliceor, cītus sum, ēri.—tutor, ātus sum, āri.—nanciscor, nactus sum, nancisci.—cogo, coēgi, coāctum, ēre.

51. 1 prefecturus sum, περιφρ. συζυγία = σκοπεύω νά πάω (νά μεταβῶ). — 2 ὅταν. — 3 πολύ. — 4 ἀρκετά. — 5 actūrus sum, περιφρ. συζυγία = σκοπεύω (πρόκειται) νά κάμω. — 6 nonne. ἐρωτηματικό μόριο σέ εύθεια ἐρώτηση = πῶς δέν; — 7 in animo habeo = σκέπτομαι. — 8 num. ἐρωτημ. μόριο σέ εύθειες ἐρωτήσεις = μήπως, χραγε; — 9 φαινομενικά, κατά τό φαινόμενο. — 10 νά, γιά νά. — 11

revēra = στήν πραγματικότητα (ὅμως). — 12 castra pono = στρατοπεδεύω. — 13 δτκ. πού χρησιμεύει ώς ποιητικό αἴτιο τοῦ moriendum est = πρέπει νά πεθάνουμε.

Profliscor, fectus, sum, sci.— ephōrus, i.— ego, egi, actum, ēre.— harbārus, a, um.— adītus, ūs.— morior, mortūus sum, mori.— pono, posūi, posītum, ēre.— allōquor, locūtus sum, lōqui.— licet, ūit, ēre.— consulatio, ūnis.— concūmo, sumpsi, sumptum, ēre.

52. — 1 ἀφαιρετκ. τοῦ χρόνου. — 2 = ante Christum natum = πρὶν ἀπ' τῇ γέννηση τοῦ Χριστοῦ π.Χ. — 3 ἀφαιρετκ. πού χρησιμεύει ώς ἀντικείμ. στό fungebantur : fungor consulatu = ἐκτελῶ καθήκοντα ὑπάτου. — 4 ad μέ αἰτιατ. = σέ, κοντά σέ + αἰτ. — 5 invito collega = χωρίς τή θέληση τοῦ συνάρχοντα. — 6 νά μή, γιά νά μή. — 7 equestre proelium = ἵππομαχία. — 8 manum consero = ἔρχομαι στά χέρια, συγκρούματι, κάνω μάχη. — 9 ne quidem = οὔτε. — 10 rem bene gero = τό πράγμα (τόν πόλεμο) διεξάγω (βγάζω πέρα) μέ έπιτυχία, νικῶ. — 11 γιά κάμποσο χρόνο. — 12 quoque : σύνδ. πού μπαίνει στό τέλος λέξεων = καί. — 13 tribunus militum = χιλίαρχος (διοικητής λεγεώνας). — 14 δταν. — 15 ἔφιππος. — 16 ἀφαιρετκ. τοῦ ὄργάνου. — 18 non jam = δχι ἀκόμη, δέν... πλέον. — 19 γνκ. πληθ. τῆς προσωπ. ἀντων. τοῦ α' προσ. — 20 γνκ. πού δηλώνει στάση σέ τόπο = στή Ρώμη. — 21 νά, γιά νά. — 22 dum μέ ἐνεστ. στή θέση παρακειμ. dum colloquuntur = ἐνῶ συνομιλοῦσαν. — 23 ίστορ. ἐνεστώτας.

Consulātus, ūs.— fungor, nctus sum, i.— Poenus, i.— Cannae, ārum.— edūco, xi, ctum, ēre.— sequor, secūtus sum, sequi.— desero, ūi, rtum, ēre.— pello, pepūli, pulsum, ēre.— verto, rti, rsum, ēre.— consēro, ūi, rtum, ēre.— fundo, fūdi, fūsum, ēre.— praetervēhor, vectus sum, i.— sedeo, sedi, sessum, ēre.— sa-xum, i.— tueor, tuītus sum, ēri.— fatālis, e.— convalesco, valūi, ēre.— uterque, utrāque, utrumque.— opprīmo, pressi, pres-sum, ēre.— munio, īvi, ītum, īre.— collōquor, locūtus sum, lōqui.— obrōo, ūi, rūtum, ēre.— epipio, ripūi, reptum, ēre.

53. — 1 σκοπεύοντας νά πάει, νά προχωρήσει. — 2 ἀπό τήν Καρχηδόνα. — 3 αύτή ὅμως. — 4 ἐνῶ, δσο. — 5 quaero ex filio = ρωτῶ τό

γιό. — 6 ἀν. — 7 μέ μεγάλη εὐχαρίστηση. — 8 νά μή, γιά νά μή. — 9 κλητ. τῆς ἀντων. merus, a, um, δικός μου· mi fili = γιέ μου. — 10 καί. — 11 per μέ αἰτιατ. = σέ + αἴτ.· per totam vitam = σ' δλη τή ζωή. — 12 tam... ut = τόσο... ώστε 13 πιστά. — 14 ποτέ.

Conficio, fēci, sectum, ēre.— sto, stēti, stātum, āre.— quaero, quaeſīvi, quaeſītum, ēre.— accipio, cēpi, ceptum, ēre.— cupio, pīvi, pītum, ēre.— blanditia, ae.— do, dēdi, dātum, āre.— infestus, a, um.

54. — 1 ἀφαιρτκ. τοῦ χρόνου. — 2 νά, γιά νά. — 3 propter = γιά + αἴτ. — 4 secunda fortuna = μέ εύνοϊκή τύχη — 5 δταν. — 6 ξα-φνικά. — 7 adversus μέ αἴτ. = ἐναντίον.

Hasdrūdal, ālis.— illustris, e.— indōles, is.— transgredior, gressus sum, i.— gero, gessi, gestum, ēre.— subigo, ēgi, actum, ēre.— colligo, lēgi, lectum, ēre. — indico, dixi, dictum, ēre. — medītor, ātus, sum, āri.— Vettōnes, um.— cado, cecīdi, casum, ēre.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ

A

a, ab, καὶ abs, πρόθεση μέ ἀφαι-
ρετκ. = 1) ἀπό 2) ἀπό + αἰτ.

γιά νά δηλώσει τό ποιητικό αἴτιο.
abdūco, xi, ctum, ēre, 3 ἀπομα-
κρύνω.

absum, afui, abesse, ἀπουσιάζω,
εῖμαι μακριά.

ac, συνδ. καί.

accipio, cēpi, ceptum, ēre, 3 παίρ-
νω, δέχομαι, παραδέχομαι.

accumbo, cubūi, cubītum, ēre 3
πλαγιάζω.

accūso, āvi, ātum, āre, 1 κατη-
γορῶ.

acer, cris, cre, φοβερός, σφιδρός.
acerbus, a, um, πικρός.

Achilles, is, ἄρ. Ἀχιλλέας.

acies, ēi, θ. 1) δέξυτητα· acies
oculorum δέξυδέρκεια· 2) (τάξη
μάχης) παράταξη· in acie μέ
παράταξη, κατά μέτωπο· 3)
μάχη.

acūo, ūi, ūtum, ēre, 3 ἐρεθίζω,
(παρ)οξύνω.

ad, πρόθεση μέ αἰτιατ. = 1) κοντά

σέ κάποιον ἢ σέ κάτι· 2) σέ,
(ἐνώπιον).

adduco, xi, ctum, ēre, 3 ὁδηγῶ
κοντά, δηληγῶ.

adhibeo, ui, itum, ēre, 2 μεταχει-
ρίζομαι.

adhuc, ἐπίρρ. ἀκόμη

adītus, us, ἄρ. εἰσοδος.

administro, āvi, atum, āre, 1 δι-
οικῶ.

admoneo, ūi, ūtum, ēre, 2 παρα-
κινῶ, προτρέπω.

adōro, āvi, ātum, āre, 1 λατρεύω.

Adriaticus, a, um, Ἄδριατικός.

adsum, affūi, adesse, εῖμαι κοντά,
παραστέκομαι, βοηθῶ.

adulescentūlus, i, ἄρ. νέος, νεαρός.
advěna, ae, ἄρ. νεοφερμένος.

adventus — us, ἄφιξη.

adversarius, ii, ἄρ. ἔχθρος.

adversus, προθ. μέ αἰτιατ. = 1)
= σε + αἰτ. 2) = ἐναντίον.

adversus, a, um, ἀντίθετος· res
adversae = συμφορές, ἀτυχίες.

advōlo, āvi, ātum, āre, 1 σπεύδω,
τρέχω.

aedifico, āvi, ātum, āre, 1 χτίζω,

κατασκευάζω, οἰκοδομῶ.
 aedilis, is, ἀρ. ἀγορανόμος.
 Aegaeum mare, Αἴγαιο πέλαγος.
 aeger, gra, grum, ἄρρωστος
 Aemilius, ii, ἀρ. Αἰμίλιος.
 aermūlus, a, um, ἀντίζηλος.
 Aenēas, ae, ἀρ. Αἰνείας.
 Aequi, ðrum, ἀρ. Αἴκουος (ἀρ-
 χαῖος) Ιταλικός λαβός στήν ὄρεινή
 χώρα τοῦ (ἁνω) 'Ανία, παρα-
 πόταμου τοῦ Τίβερη.
 aequo, āvi, ātum, āre, 1 ἔξισώνω
 aequo solo = γκρεμίζω, κατε-
 δαφίζω.
 aequus, a, um, δμαλός, ἵσος· aequus
 anīmus, ἀπάθεια, ἀταραξία ψυ-
 χῆς.
 aér, aëris, ἀρ. ἀέρας.
 Aesculapius, ii, ἀρ. Ἀσκληπιός.
 aestas, ātis, θ. καλοκαΐρι· aestāte
 = στή διάρκεια τοῦ καλοκαιριοῦ.
 aestimo, āvi, ātum, āre, 1 ἔκτι-
 μῶ· parvi aestimo = δίνω μικρή
 ἀξία.
 aetas, ātis, θ. χρόνος (ζωῆς),
 ἐποχή.
 Aetna, ae, θ. Αἴτνα.
 afficio, fēci, fectum, ēre, 3 περι-
 βάλω· afficio ignominia = κακο-
 λογῶ, κατηγορῶ.
 Afrīca — ae, θ. Ἀφρική.
 Africānus, a, um, 'Αφρικανός (ἐ-
 πωνυμία τοῦ Πόπλιου Κορηνήλιου
 Σκιπίωνα, τοῦ νικήτη τοῦ 'Αν-
 νίβα).
 Agamemnon, onis, ἀρ. Ἀγαμέ-

μνων.
 ager, gri, ἀρ. ἀγρός, χωράφι.
 ago, egi, actum, ēre, 3 ὄδηγῶ,
 κάνω.
 agricola, ae, ἀρ. γεωργός.
 agricultūra, ae, θ. γεωργία.
 aläcer, cris, e, πρόθυμος.
 albus, a, um, ἄσπρος.
 Alexander, dri, ἀρ. Ἀλέξανδρος.
 aliēnus, a, um, ξένος.
 aliquandiu, ἐπίρρ. γιά λίγο χρονικό
 διάστημα.
 aliquando, ἐπίρρ. κάποτε.
 alius, a, ud, ξλλος.
 Allia, ae, ἀρ. μικρός παραπόταμος
 τοῦ Τίβερη στό Λάτιο.
 allīco, āvi, ātum, āre, 1 δένω.
 allōquor, locutus sum, lōqui, 3
 προσφωνῶ, ἀπευθύνω τό λόγο.
 Alpes, ium, θ. "Αλπεις.
 alter, ēra, ērum, ὁ ξλλος.
 altus, a, um, ψηλός.
 alvus — i, θ. κοιλιά.
 ambo, ae, o, καὶ οἱ δύο.
 ambūlo, āvi, atum, āre, 1 περ-
 πατῶ.
 amicitia, ae, θ. φιλία.
 amicus, i, ἀρ. φίλος.
 amo, āvi, ātum, āre, 1 ἀγαπῶ.
 amor, ðris, ἀρ. ἀγάπη· amor pa-
 triae = ἡ ἀγάπη γιά τήν πα-
 τρίδα, ἡ φιλοπατρία.
 amplifīco, āvi, ātum, āre, 1 αύ-
 ξάνω, ἐπεκτείνω, ἀπλώνω.
 amplus, a, um, εύρυχωρος, μεγά-
 λος.

- Ancus, i, ἀρ. Ἀγκος.
 animus, i, ἀρ. ψυχή, νοῦς, φρόνημα,
 θάρρος.
 annus, i, ἔτος, χρόνος.
 ante, πρόθ. μέ αἰτιατ. = πρίν +
 αἰτ., πρίν. ἀπό + αἰτ. (τοπικ.
 καὶ χρονικ.).
 antea, ἐπίρρ. πρίν, πρωτύτερα.
 antiquus, a, um, ἀρχαῖος, παλαιός.
 Antonius, ii, ἀρ. Ἀντώνιος.
 Apenninus, i, ἀρ. τά Ἀπέννινα
 ὅρη.
 aper, pri, ἀρ. κάπτορος.
 apertus, a, um, ἀνοιχτός.
 Apollo, onis, ἀρ. Ἀπόλλων.
 appareo, ūi, ītum, ēre, 2 φαίνομαι.
 appelo, āvi, ītum, āre, 1 δύομάζω.
 apporto, āvi, ītum, āre, 1 φέρω,
 προσκομίζω.
 appropinquuo, āvi, ītum, āre, 1
 πλησιάζω.
 apud, προθ. μέ αἰτιατ. = κοντά σέ
 κάτι ἢ σέ κάποιον.
 aqua. ae, θ. νερό.
 aquila, ae, θ. ἀετός.
 ara, ae, θ. βωμός.
 aratrum, i, οὐδ. ἄροτρο.
 arbor, ὄρις, θ. δένδρο.
 arcesso, īvi, ītum, ēre, 3 στέλνω
 καὶ προσκαλῶ, προσκαλῶ.
 arcus, us, ἀρ. τόξο.
 argentum, i, οὐδ. ἀσῆμι.
 arguo, ūi, ūtum, ēre, 3 κατηγορῶ.
 Ariovistus, i, ἀρ. Ἀριόβιστος.
 Aristides, is, Ἀριστείδης.
 arma, ὄρυμ, οὐδ. ὅπλα (ἀμυντι-
 κά) ἀντιθ. tela, ὄρυμ, ὅπλα (ἐ-
 πιθετικά).
 armatus, a, um, ὅπλισμένος.
 armentum, i, οὐδ. κοπάδι.
 aro, āvi, ītum, āre, 1 ὀργώνω,
 καλλιεργῶ.
 ars, artis, θ. τέχνη.
 arx, arcis, θ. ἀκρόπολη.
 Asia, ae, θ. Ἀσία.
 aspectus, ūs, ἀρ. θέα, ὅψη.
 asper, ēra, ērum, τραχύς.
 asporto, avi, atum, āre, 1 ἀπο-
 κομίζω.
 at, συνδ. ἀλλά, ὅμως.
 ater, tra, um, σκοτεινός, μαῦρος.
 dies ater ἀποφράδα μέρα, μέρα
 δυστυχίας.
 Athēnae, ārum, θ. Ἀθήνα.
 Atheniensis, e, Ἀθηναῖος· οὐσ. A-
 thenienses, ium, ἀρ. πληθ. οἱ Ἀ-
 θηναῖοι.
 atque, συνδ. καί.
 atrox, ὄcīs, φοβερός, δεινός.
 Attīca, ae, θ. Ἀττική.
 auctoritas, ītis, θ. κύρος, ὑπό-
 ληψη.
 audacia, ae, θ. τόλμη.
 audax, īcīs, τολμηρός.
 audeo, ausus sum, ēre, 2 τολμῶ.
 audio, īvi, ītum, īre, 4 ἀκούω.
 Augustūlus, i ἀρ. Αὔγουστύλος.
 Augustus, i, ἀρ. Αὔγουστος.
 Aulis, īdis, θ. Αύλιδα.
 auris, is, θ. τό ἀφτί: praebeo aures
 alicui προσέχω, ἀκούω κάποιον.
 aurum, i, οὐδ. χρυσάφι.

auspicium, ii, οὐδ. 1) οἰωνοσκοπία.

2) ἀρχηγία.

aut, συνδ. = ἡ (διαζευκτικός).

autem, συνδ. ὅμως.

auxilium, ii, οὐδ. βοήθεια.

averto, rti, rsum, ἔτε, 3 ἀποτρέπω,
ἀπομάκρύνω.

avia, ae, θ. γιαγιά.

avus, i, ἀρ. παππούς.

B

Babylonii, ὄρυμ, ἀρ. Βαβυλώνιοι.

Bacchus, i, ἀρ. Βάκχος.

barbārus, a, um, βάρβαρος.

beatus, a, um, εὐτυχισμένος.

bellicōsus, a, um, πολεμικός.

bellīcus, a, um, πολεμικός· res

bellīca, οἱ πολεμικές ὑποθέσεις.

bello, ἄντι, ἄτομ, ἄρε, 1 πολεμῶ.

bellum, i, πόλεμος.

bene, ἐπιρρ. καλά.

benignus, a, um, εὔνοϊκός.

bestia, ae, θ. θήριο, ζῶο.

Bīas, antis, ἀρ. Βίας.

Bithynia, ae, θ. Βιθυνία.

blanditia, ae, θ. χάδι, κολακεία
(συνήθως στόν πληθυντικό).

bonus, a, um, καλός.

Brennus, i, ἀρ. Βρέννος (ἀρχηγός
τῶν Γαλατῶν).

brevis, e, μικρός, λίγος, brevi
(tempore), σέ μικρό χρονικό διά-
στημα.

Britanni, ὄρυμ, ἀρ. Βρετανοί.

Brutus, i, ἀρ. Βροῦτος.

C

G = Gaius, i (προφ. Gajus), ἀρ.

Γάιος.

cado, cecīdi, casum, ἔτε, 3 πέφτω
(στή μάχη), σκοτώνομαι.

cadūcus, a, um, μάταιος, φθαρτός.

caedes, is, θ. σφαγή.

caeruleus, a, um, γαλάζιος.

Caesar, āris, ἀρ. Καῖσαρ.

Calchas, antis, ἀρ. Κάλχας.

callidus, a, um, πανοῦργος.

Camillus, i, ἀρ. Κάμιλλος, Ρω-
μαῖος στρατηγός καὶ πολιτικός
πού ἔζησε στόν Δ' αἰώνα π.Χ.

Campania, ae, θ. Καμπανία, χώρα
στή Δ. παραλία τῆς Ἰταλίας.

campus, i, ἀρ. πεδιάδα, κάμπος.

Cannae, ārum, θ. Κάννες (πόλη
τῆς Ἀπουλίας, χώρας πού βρι-
σκόταν στή Ν.Δ. πλευρά τῆς
Ἰταλίας).

canto, ἄντι, ἄτομ, ἄρε, 1 τραγουδῶ,
ψάλλω.

capio, cēpi, captum, ἔτε, 3 κυ-
ριεύω (παίρνω).

capillus, i, ἀρ. τά μαλλιά.

Capitolium, ii, οὐδ. Καπιτώλιο (ἡ
ἀκρόπολη τῆς ἀρχαίας Ρώμης
ἐπάνω στόν Καπιτωλίνο λόφο).

Capitolius, a, um, Καπιτωλίνος
λόφος.

capto, ἄντι, ἄτομ, ἄρε, 1 κυνηγῶ,
πιάνω.

caput, capitis, οὐδ. πρωτεύουσα
(ἀναφ. σέ τόπο).

- Caria, ae, θ. Καρία.
 carmen, īnis, οὐδ. τροχούδι, ποίημα.
 Carthaginienses, ium, ἀρ. οἱ Καρχηδόνιοι.
 Carthāgo, īnis, θ. Καρχηδώνα.
 carus, a, um, ἀγαπητός.
 casa, ae, θ. καλύβα.
 castigo, āvi, ātum, āre, 1 τιμωρῶ.
 castra, ūrum, θ. στρατόπεδο.
 catēna, ae, θ. ἀλυσίδα.
 Catilina, ae, ἀρ. Κατιλίνας.
 Cato, ūnis, ἀρ. Κάτων, Ρωμαῖος
 πολιτικός καὶ συγγραφέας (234 -
 149 π.Χ.).
 causa, ae, θ. αἰτία.
 celēber, bris, bre, ὀνομαστός, περίφημος.
 celēbro, āvi, ātum, āre, 1 ψάλλω,
 ὑμῶ.
 celer, ēris, ēre, γρήγορος.
 celeritas, ātis, θ. ταχύτητα.
 cena, ae, θ. δεῖπνο.
 censor, ūris, ἀρ. τιμητής.
 centesimus, a, um, ἑκατοστός.
 certāmen, inis, οὐδ. ἀγώνας.
 cerva, ae, θ. ἐλάφι.
 cetēri, ae, a, οἱ ὑπόλοιποι.
 Christus, i, ἀρ. Χριστός.
 cibus, i, ἀρ. τροφή.
 cicāda, ae, θ. τζίτζικας - τζιτζίκι.
 Cicēro, ūnis, ἀρ. Κικέρων.
 Cimbri, ūrum, ἀρ. Κίμβροι.
 Cinciunātus, i, ἀρ. Κιγκινάτος.
 circa, πρόθεση μέ αἰτιατ. = γύρω
 ἀπό + αἰτ.
- Cisalpīnus, a, um, ὁ ἀπό τὴν ἐδῶ πλευρά τῶν "Αλπεων (Gallia C. = ἡ Ἰταλία).
 civīlis, e, πολιτικός bellum civīle = ἐμφύλιος πόλεμος.
 civis, is, ἀρ. πολίτης, συμπολίτης.
 civītas, ātis, θ. πολιτεία.
 clades, is, θ. συμφορά, καταστροφή.
 clamo, āvi, ātum, āre, 1 κρουγάζω.
 clamor, oris, ἀρ. κραυγή.
 clarus, a, um, ἔνδοξος, ὀνομαστός, περίφημος.
 classis, is, θ. στόλος.
 claudus, a, um, κουτσός.
 Clusium, ii, οὐδ. Κλούσιο (πόλη τῆς Ἐτρουρίας).
 coactus, a, ctum, ἀναγκασμένος.
 coērceo, ui, ītum, ēre, 2 συγκρατῶ.
 cogito, āvi, ātum, āre, 1 σκέπτομαι.
 cogo, coegi, coactum, ēre, 3 ἀναγκάζω.
 Collatīnus, i, ἀρ. Κολλατίνος.
 collēga, ae, ἀρ. συνάρχοντας.
 collīgo, lēgi, lectum, ēre, 3 συγκεντρώνω.
 collis, is, ἀρ. λόφος.
 collēcto, āvi, ātum, āre, 1 τοποθετῶ, ἰδρύω.
 colloquīum, ii, οὐδ. συνδιάλεξη, συνομιλία.
 collōquor, locūtus, sum, loqui, 3 συνδιαλέγομαι (συνομιλῶ).
 colonia, ae, θ. ἀποικία.
 coma, ae, θ. τά μαλλιά.

comes, ītis, ἀρ. δπαδός, σύντροφος.
 commemoro, ἄvi, ātum, āre, 1 μνη-
 μονεύω, ἀναφέρω.
 commeo, ἄvi, ātum, āre, 1 προ-
 χωρῶ, πηγαίνω, περπατῶ.
 committo, mīsi, missum, ēre, 3
 συνέω, συνεώνω, προσαρμόζω.
 commōdo, ἄvi, ātum, āre, 1 δίνω,
 δανείζω.
 communis, e, κοινός.
 compāro, ἄvi, ātum, āre, 1 ἀπο-
 κτῶ, ἔτοιμάζω.
 compleo, ēvi, ētum, ēre, 2 γεμίζω.
 comprehendō, udi, usum, ēre,
 3 παιρίνω.
 concilio, ἄvi, ātum, āre, 1 συν-
 ταξιδίζω, συνάπτω.
 concutio, cussi, cuſſum, ēre, 3
 σείω δυνατά, τραχτάζω, παρα-
 λύω.
 condicio, ūnis, θ. κατάσταση.
 condītor, ūris, ἀρ. ἰδρυτής.
 conficio, feci, ſectum, ēre, 3 1)
 ἐκτελῶ 2) τελειώνω κάτι, ἀπο-
 περατώνω.
 confirmo, ἄvi, ātum, āre, 1 ἐνι-
 σχύω, δυναμόνω.
 confligo, flixi, ſlictum, ēre, 3
 συμπλέχομαι, συγκρούομαι.
 confugio, ſūgi, fugitum, ēre, 3
 καταφεύγω.
 conjurātus, i, ἀρ. συνωμότης.
 consciēntia, ae, θ. συνείδηση.
 consēquor, ſecūtus ſum, ſequi,
 3 ἐπακολουθῶ.
 consēro, ſerūi, rtum, ēre, 3 con-

sēro manum, συμπλέχομαι, κά-
 νω μάχη.
 conservo, avi, atum, āre, 1 δια-
 τηρῶ.
 consilium, ii, ούδ. σκέψη, σχέδιο,
 συμβουλή, γνώμη, συμβούλιο, ἀ-
 πόφαση.
 constans, utis, σταθερός, καρτε-
 ρικός, ὑπομονετικός.
 constantia, ae, θ. σταθερότητα,
 καρτερία, ὑπομονή.
 constituo, ūi, ūtum, ēre, 3 στέ-
 κομαι, παρατάσσω, ἀποφασίζω.
 consul, ūlis, ἀρ. ὕπατος.
 consulātus, us, ἀρ. ὕπατεία.
 consūlo, sului, ltum, ēre, 3 συμ-
 βουλεύομαι, ρωτῶ.
 consulatio, onis, θ. σύσκεψη.
 consūmo, ūmpsi, ūmptum, ēre
 3. καταναλώνω, ξοδεύω.
 contemno, ūpsi, mtum, ēre, 3
 περιφρονῶ, καταφρονῶ.
 contentus, a, ūm, εὐχαριſtημένος.
 contio, ūnis, θ. συνέλευſη.
 contra, προθ. μέ αἰτ. = ἀπέναντι,
 ἐναντίον.
 convalesco, valūi, ēre 3 εῖμαι σέ
 ἀνάρρωση.
 converto, ti, rsum, ēre 3 μετα-
 βάλλω, μετατρέπω.
 convivium, ii, ούδ. συμπόſio.
 convoco, ἄvi, ātum, āre, 1 συγ-
 κεντρώνω.
 copia, ae, θ. ἀφθονία· στόν πληθ.
 copiae, ārum = δύναμη (στρα-
 τιωτική), στρατός.

- Corinthus, i, θ. Κόρινθος.
 Cornelia, ae, θ. Κορνηλία.
 corona, ae, θ. στεφάνι.
 cornu, us, οὐδ. πτέρυγα (στρατοῦ).
 corpus, ὄρις, οὐδ. σῶμα.
 cotidie, ἐπίρρ. καθημερινά.
 cras, ἐπίρρ. αὔριο.
 creber, bra, brum, πολυάριθμος.
 credo, dīdi, dītum, ēre, 3 πιστεύω.
 cremo, āvi, ātum, āre, 1 καίω.
 Cremōna, ae, Κρεμώνα.
 creo, avi, ātum, āre, 1 ἐκλέγω.
 cresco, crēvi, crētum, ēre, 3 αὔξα-
 νομαι, μεγαλώνω.
 Groesus, i, ἀρ. Κροῖσος.
 cruciātus, ūs, ἀρ. βασανισμός.
 crudēlis, e, σκληρός.
 crystallīnus, a, um, κρυστάλλινος.
 culpa, ae, θ. σφάλμα, ἀμάρτημα.
 cum, προθ. μέ αὐταιρτκ. = μαζί μέ
 + αἰτ., πρός + αἰτ. — συνδ. ὅταν
 ἀφοῦ, ἐπειδή.
 cunctus, a, um, ὅλοι (ὅλοι μαζί).
 cupiditas, ātis, θ. ἐπιθυμία.
 cupio, pīvi, pītum, ēre, 3 ἐπιθυμῶ.
 cupidus, a, um, ἐπιθυμητικός.
 cur, ἐπίρρ. γιατί;
 cura, ae, θ. φροντίδα, μέριμνα,
 περιποίηση.
 currus, us, ἀρ. ἄρμα.
 Cyrus, i, ἀρ. Κύρος.
- D**
- de, πρόθ. μέ αὐταιρτκ. = γιά + αἰ-
 τιατ.
- dea, ae, θ. θεά.
 debeo, ui, ītum, ēre, 2 διφείλω,
 χρωστῶ.
 decem, δέκα.
 decimus, a, um, δέκατος.
 decipio, cēpi, ceptum, ēre, 3 ἀ-
 πατῶ.
 Decius, ii, ἀρ. Δέκιος.
 deficio, fēci, fectum, ēre, 3 ἀπο-
 στατῶ.
 defleo, ēvi, ētum, ēre, 2 θρηνῶ,
 κλαίω κάποιον ἢ κάτι.
 deide, ἐπίρρ. ἐπειτα.
 dejicio, jēci, jectum, ēre, 3 ἀπο-
 βάλλω, ἀπορρίπτω.
 delecto, āvi, ātum, āre, 1 εύχα-
 ριστῶ, (κάποιον).
 deleo, ēvi, ētum, ēre, 2 κάταστρέ-
 φω, ἀφανίζω.
 Delphīnus, a, um, Δελφικός.
 Delus, i, θ. Δῆλος.
 demum, ἐπίρρ. τέλος, τελευταῖο.
 denīque, ἐπίρρ. τέλος.
 denūo, ξανά, πάλι.
 deprehendo, ndi, usum, ēre, 3
 συλλαμβάνω, πιάνω.
 descendō, ndi, usum, ēre, 3 κατε-
 βαίνω.
 desēro, rūi, rtum, ēre, 3 ἐγκατα-
 λείπω, ἀφήνω στή μέση.
 despēro, āvi, ātum, āre, 1 ἀπελπί-
 ζομαι, χάνω κάθε ἐλπίδα.
 desum, defūi, deesse, λείπω, ίστε-
 ρῶ.
 detereo, ūi, ītum, ēre 2 ἐμποδίζω,
 ἀποτρέπω.

deus, i, ἀρ. θεός.
 dexter, xtra, xtrum, δεξιός.
 Diāna, ae, θ. Ἀρτεμη.
 dico, xi, ctum, ēre, 3 λέγω.
 dictātor, ūris, ἀρ. δικτάτορας.
 dictum, i, οὐδ. ρητό.
 Dido, ūnis, θ. Διδώ (κόρη τοῦ
 Βήλου, βασιλιὰ τῆς Τύρου)· ἔδρυ-
 σε τὴν Καρχηδόνα τὸ 888 π.Χ.
 dies, ēi, ἀρ. ἡμέρα.
 dignitas, ātis, θ. ὑπόληψη.
 diligens, ntis, ἐπιμελής.
 diligententer, ἐπίρρο. μέ ἐπιμελεῖα.
 dimīco, āvi, atum, āre, 1 ἀγωνί-
 ζομαι, μάχομαι.
 Diomēdes, is, Διομήδης.
 dirigo, rexī, rectum, ēre, 3 διευ-
 θύνω.
 disciplīna, ae, θ. τάξη, πειθαρχία.
 discordia, ae, θ. διχόνια, φιλονει-
 κία.
 displiceo, ūi, itum, ēre, 2 δέν ἀ-
 ρέσω.
 dissimilis, e, ἀνόμοιος.
 diu, γιά πολύ, πολύ χρόνο.
 diversus, a, um, διαφορετικός.
 dives, ītis, πλούσιος.
 divinus, a, um, θεϊκός.
 divitiae, ārum, θ. πλούτη.
 do, dēdi, datum, dare, 1 δίνω.
 doctrīna, ae, θ. ἐπιστήμη, παιδεία.
 doctus, a, um, μορφωμένος, σοφός.
 deleo, ūi, ēre, 2 λυποῦμαι.
 dolor, ūris, ἀρ. λύπη, πόνος.
 dolus, i, ἀρ. δόλος, ἀπάτη.
 domesticus, a, um, σπιτικός, οἰκια-

κός.
 domicilium, ii, οὐδ. κατοικία.
 dominatio, ūnis θ. ἔξουσία, κυρι-
 αρχία.
 dominus, i, ἀρ. κύριος, ἀφεντικό.
 dono, āvi, ātum, āre, 1 δίνω δῶρα,
 φιλοδωρῶ.
 donum, i, οὐδ. δῶρο.
 dubito, āvi, ātum, āre, 1 ἀμφι-
 βάλλω.
 dubius, a, um, ἀμφίβολος· res du-
 bia = κρίσιμη περίσταση.
 ducentesimus, a, um, διακοσιο-
 στός.
 duco, duxi, ductum, ēre 3 ὄδη-
 γῶ, παίρων (κάποιον) μαζί μου.
 dulcis, e, γλυκός.
 dum, σύνδ. ὅσο, ὥσπου, ἐνῶ.
 duo, duae, duo, δύο.
 duodecim, δώδεκα.
 duodesexagesimus, a, um, πεντη-
 κοστός ὅγδοος.
 durus, a, um, σκληρός.
 dux, ducis, ἀρ. ἀρχηγός, στρατη-
 γός.

E

ecce, νά (δεικτικό).
 edo, dīdi, dītum, ēre, 3 ἐκδίδω.
 edūco, xi, ctum, ēre, 3 βγάζω ἔξω,
 ἔξαγω.
 effigies, ēi, θ. δμοίωμα, εἰκόνα.
 efflo, āvi, ātum, āre, 1 efflo vi-
 tam = ξεψυχῶ, πεθαίνω.
 ego, ἔγω.
 egredior, egressus sum, egrēdi, 3

βγαίνω ἔξω, βγαίνω ἀπ' τό λιμάνι.
eligo, elēgi, electum, ēre, 3 ἔκλεγω.
eloquentia, ae, θ. εὐφράδεια, εὐ-
γλωττία.
emigro, āvi, ātum, āre, 1 ξεση-
κώνομαι, μεταναστεύω.
emineo, ūi, ēre, 2 ἔξέχω, διαπρέ-
πω.
enim, συνδ. γιατί.
Ephialtes, is, Ἐφιάλτης.
ephōrus, i, ἀρ. ἔφορος στή (Σπάρτη).
Epidaurus, i, θ. Ἐπίδαυρος.
eques, equit̄is, ἀρ. ἵππεας.
equeſter, stris, stre, ἵππικός· co-
piae equeſtres = τό ἵππικό. eque-
stre proelium = ἵππομαχία.
equitātus, us, ἀρ. ἵππικό.
equus, i, ἀρ. ἄλογο.
erga, προθ. μέ αἰτιατ. = πρός +
αἰτιατ.
eripio, ripūi, reptum, ēre, 3 ἀρ-
πάζω, σώζω.
esurio, īvi, itum, īre, 4 πεινῶ.
et, σύνδ. καί.
etiam, σύνδ. καί (προσθετικός).
etiamsi, ἂν καί.
Etruria, ae, θ. Ἐτρουρία (ἡ τω-
ρινή Τοσκάνη). χώρα στή Δ.
παραλία τῆς Ἰταλίας.
Etrusci, òrum, ἀρ. Ἐτροῦσκοι
(Τυρηνοί).
Eurōpa, ae, θ. Εύρωπη.
Eurōtas, ae, ἀρ. Εύρωτας.
evādo, si, sum, ēre, 3 διαφεύγω.
evertō, ti, sum, ēre, 3 ξεθεμελιώ-
νω, καταστρέφω.

ex, πρόθ. μέ ἀφαιρετκ. = ἀπό +
αἴτ.
excido, c̄idi, ēre, 3 χάνω τό ἀξίωμα.
exclāmo, āvi, ātum, āre, 1 ἀνα-
φωνῶ, κραυγάζω, φωνάζω.
exercītus, us, ἀρ. στρατός.
exitus, us, ἀρ. τέλος, ἔκβαση.
expilo, āvi, ātum, āre, 1 λεηλατῶ.
expugnatio, ūnis, θ. ἐκπόρθηση,
κατάληψη.
expugno, āvi, ātum, āre, 1 πο-
λιορκῶ, κυριεύω, νικῶ.
exsilium, ii, οὐδ. ἔξορία.
exspecto, āvi, ātum, āre, 1 περι-
μένω.

F

fabūla, ae, θ. μύθος.
facīnus, ūris, οὐδ. πράξη, ἔργο
(συνήθως πονηρό, κκκό).
facio, fēci, factum, ēre, 3 κάνω.
factum, i, οὐδ. ἔργο, πράξη.
falsus, a, um, ψεύτικος.
fama, ae, θ. φήμη.
fames, is, θ. πείνα.
fatālis, e, μοιραῖος, καταστρεπτι-
κός.
fatīgo, āvi, ātum, āre, 1 κουράζω,
καταπονῶ.
Favius, iii, ἀρ. Φάβιος.
fecundus, a, um, εὔφορος.
felicissime, εύτυχέστατα.
felicitas, ātis, θ. εύτυχία.
felix, īcis, εύτυχισμένος.
femīna, ae, θ. γυναίκα.
fenestra, ae, παράθυρο.

fere, ἐπίρρ. σχεδόν.
 fertilis, e, εύφορος.
 festino, ἄvi, ἄtum, ἄre 1 τρέχω,
 σπεύδω.
 fidelis, e, πιστός.
 fideliter, ἐπίρρ. πιστά, μέ ἀκρίβεια.
 fides, ēi, θ. 1) πίστη· 2) ὑπόσχεση
 μέ δρκο· 3) προστασία, βοήθεια.
 fidus, a, um, πιστός.
 figura, ae, μορφή.
 filia, ae, θ. θυγατέρα, κόρη.
 filius, ii, ἀρ. γιός.
 finio, īvi, ītum, īre, 4 τελειώνω
 finis, is, θ. τέλος· στόν πληθ. χώρα,
 σύνορα.
 finitimus, a, um, γειτονικός
 fio, factus sum, fiēri, γίνομαι
 firmo, ἄvi, ἄtum, ἄre, 1 στερεώνω,
 δχυρώνω.
 firmus, a, um, δχυρός.
 flagro, ἄvi, ἄtum, ἄre, 1 καίγο-
 μαι.
 flamma, ae, θ. φλόγα.
 floreo, ūi, īre, 2 ἀκμάζω.
 flos, floris, ἀρ. ἄνθος.
 flumen, mīnis, οὐδ. ποτάμι.
 fluvius, ii, ἀρ. ποτάμι.
 focus, i, ἀρ. ἐστία.
 formīca, ae, θ. μερμήγκι.
 fortis, e, γενναῖος.
 fortiter, γενναῖα, μέ ἀνδρεία.
 fortitudo, īnis, θ. δύναμη, ἀνδρεία.
 fortuna, ae, θ. τύχη.
 fossa, ae, θ. τάφρος.
 frango, frēgi, fractum, īre, 3 σπά-
 ζω.

frater, tris, ἀρ. ἀδελφός.
 fraus, fraudis, θ. ἀπάτη.
 frons, ndis, θ. φύλλωμα.
 fructus, us, ἀρ. καρπός.
 frugifer, īra, īrum, καρποφόρος
 frumentum, i, οὐδ. σιτάρι.
 frustra, ἐπίρρ. μάταια, ἀσκοπα.
 fuga, ae, θ. φυγή.
 fugio, fūgi, fugitum, īre, 3 φεύγω.
 fugo, ἄvi, ἄtum, ἄre, 1 φυγαδεύω,
 διώχγω.
 fungor, uctus sum, i, 3 κάνω, πρα-
 γματοποιῶ, ἐπιτελῶ.
 fundo, fudi, fūsum, īre, 3 δια-
 σκορπίζω.
 futurus, a, um, μελλοντικός, fūtū-
 rum tempus, τό μέλλον.

G

galea, ae, θ. κράνος, περικεφαλαία.
 Gallia, ae, θ. Γαλλία.
 gallina, ae, θ. κότα.
 Gallus, i, ἀρ. Γάλλος.
 gallus, i, ἀρ. κόκορας, πετεινός.
 gaudeo, gavīsus sum, īre, 2 χαί-
 ρομαι.
 gaudium, ii, οὐδ. χαρά.
 generōsus, a, um, μεγαλόψυχος.
 gens, ntis, θ. ἔθνος.
 Germania, ae, θ. Γερμανία.
 Germanus, i, ἀρ. Γερμανός.
 gero, gessi, gestum, īre, κάνω,
 κατορθώνω· gero bellum = κάνω
 πόλεμο, πολεμῶ.
 gladius, ii, ἀρ. ξίφος.

gloria, ae, θ. δόξα.
 Graechus, i, ἀρ. Γράχος.
 Graecia, ae, θ. Ἑλλάδα.
 Graecus, i, ἀρ. Ἔλληνας.
 gratia, ae, θ. χάρη, εὐγνωμοσύνη.
 gratus, a, um, ἀρεστός.
 gravis, e, βαρύς, ἐνοχλητικός.
 graviter, ἐπίρρ. βαριά.

H

habeo, ūi, ītum, īre 2. ἔχω: in animo habeo = ἔχω στό νοῦ μου, σκέπτομαι· gratiam habeo = χρωστῶ χάρη, εὐγνωμοσύνη· habeo oratiōnem = ἀπαγγέλλω λόγο.

habito, āvi, ātum, āre, 1 κατοικῶ.
 Hamilcar, āris, ἀρ. Ἀμίλκας.
 Hannibal, ālis, ἀρ. Ἀννίβας.

Hasdrūbal, ālis, ἀρ. Ἀσδρούβας.
 hasta, ae, θ. δόρυ.

Hector, ūris, ἀρ. Ἔκτορας.
 Hecūba, ae, θ. Ἐκάβη.

Helēna, ae, θ. Ἐλένη.

Helvetii, ūrum, ἀρ. Ἐλβετοί.

herba, ae, θ. χόρτο, χλόη.

heres, īdis, ἀρ. κληρονόμος.

heri, ἐπίρρ. χθές.

hic, ἐπίρρ. ἐδῶ.

hic, haec, hoc, αὐτός, αὐτή, αὐτό.
 hiems, īmis, θ. χειμώνας: hiēme =

στή διάρκεια τοῦ χειμώνα.

Hispania, ae, θ. Ἰσπανία.

historia, ae, θ. ἱστορία.

hodie, ἐπίρρ. σήμερα.

Homērus, i, ἀρ. Ὅμηρος.
 homo, īnis, ἀρ. ἄνθρωπος.
 honestus, a, um, ἔντιμος, τίμιος.
 Horatius, ii, ἀρ. Ὁράτιος.
 hortor, ītus sum, īri, 1 προτρέπω,
 παρακινῶ.

hortus, i, ἀρ. κῆπος.

hospes, ītis, ἀρ. ξένος, φιλοξενούμενος.

hospitium, ii, οὐδ. φιλοξενία.

hostia, ae, θ. σφάγιο, θύμα.

Hostilius, ii, ἀρ. Ὁστίλιος.

hostis, is, ἔχθρος.

huc, ἐπίρρ. ἐδῶ, σ' αὐτόν τόν τόπο.

humānus, a, um, φιλάνθρωπος, ἀνθρώπινος.

hydra, ae, θ. νερόφιδο.

I

ibi, ἐπίρρ. ἐκεῖ.

idem, eadem, idem, ὁ ἴδιος.

igitur, συνδ. λοιπόν.

ignārus, a, um, ἀπειρος.

ignavia, ae, θ. δειλία.

ignāvus, a, um, δειλός, ἀτολμος.

ignominia, ae, θ. μομφή, ντροπή, κατηγορία.

ignōro, āvi, ātum, āre, 1 ἀγνοῶ.

ille, a, ud, ἐκεῖνος.

illustris, e, λαμπρός.

illustro, āvi, ātum, āre, 1 ὑμνῶ.

imbellis, e, ἀπόλεμος.

immīgro, āvi, ātum, āre, 1 μετοικίζω.

immineo, īre, 2 ἀπειλῶ.

- immōlo, āvi, ātum, āre, 1 θυσιά-
ζω.
- immortālis, e, ἀθάνατος.
- impavīdus, a, um, θαρραλέος.
- impedio, īvi, ītum, īre, 4 ἐμπο-
δίζω.
- imperātor, ūris, ἄρ. αύτοκράτορας
στρατηγός.
- imperium, ii, οὐδ. κράτος, ἀρχή,
ἐξουσία, προστατή.
- impēro, āvi, ātum, āre, 1 ἐξου-
σιάζω, διατάζω, προστάζω.
- impertio, īvi, ītum, īre, 4 δίνω
μέρος ἀπό κάτι.
- impētus, us, ἄρ. ἔφοδος, ἐπίθεση.
- impleo, ēvi, ētum, ēre, 2 γεμίζω.
- implōro, āvi, ātum, āre, 1 ἐπι-
καλοῦμαι, παρακαλῶ.
- imprōbus, a, um, φαῦλος, κακός.
in, πρόθ. 1) μέ αἰτ. = σέ, πρός
(κίν.) 2) μέ ἀφαιρτκ. = σέ (στά-
ση).
- incautus, a, um, ἀπροφύλακτος,
ἀπερίσκεπτος, ἀμυναλος.
- incendium, ii, οὐδ. πυρκαϊά.
- incendo, ndi, nsum, ēre, 3 ἀνάβω,
ἐξάπτω, καίω.
- incertus, a, um, ἀβέβαιος.
- incīto, āvi, ātum, āre, 1 προ-
τέπω, παροτρύνω, παρακινῶ.
- incola, ae, ἄρ. κάτοικος.
- inde, ἐπίρρ. ἀπό κεῖ, ἀπ' αὐτό.
- indico, dixi, dictum, ēre, 3 ἀναγ-
γέλλω, γνωστοποιῶ.
- indignatio, ūnis, θ. ἀγανάκτηση.
- indōles, is, θ. εὔφυτα, ἐξυπνάδα.
- indūo, dūi, dūtum, ēre, 3 ντύνω.
industria, ae, θ. ἐργατικότητα, φι-
λοπονία.
- infēlix, īcis, δυστυχισμένος.
- inferi, ūrum, ἄρ. οἱ κάτω, οἱ θεοί
τοῦ "Αδη = ὁ "Αδης.
- infestus, a, um, ἐχθρικός.
- infidus, a, um, ἀπιστος.
- infirmus, a, um, ἀρρωστος, ἀδύ-
νατος.
- inflammo, āvi, ātum, āre, 1 παρα-
κινῶ, ἐνθουσιάζω.
- ingens, ntis, πάρα πολύ μεγάλος,
ἀπειρος.
- inimīcus, a, um, ἐχθρικός ini-
micus, i, οὐσ. ἄρ. ἐχθρός.
- initium, ii, οὐδ. ἀρχή initio, ἀφαιρ.
τοῦ χρόνου = στήν ἀρχή, ἀρχικά.
- injicio, jēci, jectum, ēre, 3 ρίχνω
μέσα.
- injucundus, a, um, δυσάρεστος,
ἀηδιαστικός.
- injuria, ae, θηλ. ἀδικία.
- inquit, εἶπε.
- insidiae, ārum, θ. ἐνέδρα, ἐνέδρες.
- insignis, e, ἔνδοξος, ὀνομαστός.
- insula, ae, θ. νησί.
- insum, fui, esse, εἴμαι, βρίσκομαι,
ὑπάρχω μέσα.
- intellēgo, exi, ectum, ēre, 3 ἐν-
νοῶ, καταλαβαίνω.
- inter, πρόθ. μέ αἰτιατ. = μεταξύ.
- interfico, fēci, fectum, ēre, 3 σκο-
τώνω.
- interim, ἐπίρρ. στό μεταξύ.
- interitus, us, ἄρ. καταστροφή, συμ-

φορά.

interrōgo, āvi, ātum, āre, ρωτῶ.
intersum, fui, esse, εἴμαι κοντά,
ἀνάμεσα intersum bellis = παίρ-
νω μέρος στούς πολέμους.

intra, πρόθ. μέ αἰτιατ. = μέσα.
intro, āvi, ātum, āre, 1 μπαίνω.
invito, āvi, ātum, āre, 1 προ-
σκαλῶ.

invitus, a, um, ἀθέλητα.

Iphigenia, ae, θ. Ἰφιγένεια.

ipse, a, um, ὁ ἔδιος.

ira, ae, θ. ἡ ὀργή, θυμός.

irascor, irasci, 3 ὀργίζομαι, θυ-
μώνω.

iratus, a, um, ὀργισμένος.

irritus, a, um, μάταιος, χσκοπος.

is, ea, id, αὐτός.

iste, ista, istud, αὐτός.

ita, ἐπίρρ. ἔτσι· ita... ut = 1)
τόσο ὥστε: 2) ἔτσι... ὥστε.

Italia, ae, θ. Ἰταλία.

itaque, συνδ. γι' αὐτό.

itērum, ἐπίρρ. δεύτερη φορά, πάλι.

Ithāca, ae, θ. Ἰθάκη.

J

jaceo, ūi, ēre, 2 κείτομαι, εἴμαι
πεσμένος.

jam, ἐπίρρ. ἦδη, κιόλας· non jam =
ὅχι ἀκόμη, ἀκόμη δέν· jam din =
ἔδω καί πολύ καιρό.

Jauns, i ἀρ. Ἰανός.

jubeo, jussi, jussum, ēre, 2 διατά-
ζω, προστάζω.

jucundus, a, um εὐχάριστος, γλυ-
κός.

jugum, i, οὐδ. ράχη (βουνοῦ), ζυ-
γός (σκλαβιᾶς).

Julius, ii, ἀρ. Ἰούλιος.

Juppīter, jovis, ἀρ. Δίας.

jure, δίκαια.

juro, āvi, ātum, āre, ὁρκίζομαι.

juris, juris, οὐδ. δίκαιο.

jus-jurandum, juris-jurandi, οὐδ.
ὅρκος.

jussus, us, ἀρ. τό βρίσκουμε μόνο
στήν ἀφαίρ. ἐν. jussu = μέ δια-
ταγή.

justus, a, um, δίκαιος.

juvēnis, is, ἀρ. νέος, νεαρός.

L

labor, ὄρις, ἀρ. κούραση, ταλαι-
πωρία, μόχθος.

laboro, avi, atum, āre, 1 κοπιάζω,
ἐργάζομαι.

Lacaena, ae, θ. Σπαρτιάτισσα.

Lacedaemonius, a, um, Λακεδαι-
μόνιος· οὐσ. Lacedaemonii, o-
rum, ἀρ. Λακεδαιμόνιοι.

lacero, āvi, atum, āre, 1 σπαράζω
διασχίζω, κομματίαζω.

lacrima, ae, θ. δάκρυ.

lacrimo, āvi, ātum, āre, 1 δα-
κρύζω, κλαίω.

lacus, us, ἀρ. λίμνη.

laetus, a, um, ἀστεῖος, εὔθυμος.

Laocoōn, ntis, ἀρ. Λαοκόων.

lateo, ūi, ēre 2 κρύβομαι.

Latini, ὄρυμ, ἀρ. Λατίνοι.

Latinus, i, ἀρ. Λατίνος.

Latium, ii, οὐδ. τό Λάτιο.

Latana, ae, θ. ἡ Λητώ.

latus, a, um, πλατύς.

laudabilis, e, ἀξιέπαινος.

laudo, āvi, ātum, āre, 1 ἐπαινῶ,
δοξάζω.

laurus, i, θ. δάφνη.

laus, laudis, θ. ἐπαινος.

lectus, i, ἀρ. κρεββάτι.

legātus, i, ἀρ. πρεσβευτής.

legio, ὄνις, θ. λεγεώνας (στρα-
τιωτικό σῶμα τῶν ἀρχαίων Ρω-
μαίων μέ δύναμη 4.000-6.000
πεζούς καί, ἵππεῖς).

lenio, īvi, καὶ ii, ītum, īre, 4 μα-
λακώνω, ἀνακουφίζω.

Lentūlus, i, ἀρ. Λέντουλος

Leonidas, ae, ἀρ. Λεωνίδας

levitas, ātis, θ. κουφότητα, ἐλα-
φρότητα.

levo, āvi, ātum, āre, 1 ἀνακου-
φίζω.

lex, legis, θ. νόμος.

libenter, ἐπίρρο. μέ εὐχαρίστηση.

liber, ēra, ērum, ἐλεύθερος, ἀπαλ-
λαγμένος.

liber, bri, ἀρ. βιβλίο.

liberi, ὄρυμ, ἀρ. τά παιδιά, οἱ
ἀπόγονοι.

libero, āvi, ātum, āre 1 ἐλεύθερώ-
νω.

libertas, ātis, θ. ἐλεύθερία.

licet, licuit, ēre, 2 ἐπιτρέπεται

ligeus, a, um, ξύλινος.

litterae, ārum, θ. γράμματα, ἐπι-
στῆμες.

litus, ὄρις, οὐδ. ἀκτή, παραλία.

locus, i, ἀρ. τόπος, θέση.

longinquus, a, um, μακρινός.

longus, a, um, μακρός.

lorica, ae, θ. θώρακας.

luctus, ūs, ἀρ. πένθος.

lucus, i, ἀρ. ἱερό δάσος, ἄλσος.

ludus, i, ἀρ. παιγνίδιο στόν πληθ. =
ἀγῶνες.

lupus, i, ἀρ. λύκος.

luxuria, ae, θ. τρυφή, πολυτέλεια.

Lydi, ὄρυμ, ἀρ. Λυδοί.

Lysander, dri, ἀρ. Λύσανδρος.

M

Maecēnas, ātis, ἀρ. Μαικήνας· πλού-
σιος Ρωμαῖος, φίλος τοῦ αὐτο-
κράτορα Αὔγουστου.

magis, ἐπίρρο. περισσότερο.

magistrātus, us, ἀρ. ἀρχή, ἔξου-
σία· στόν πληθ. ἀρχοντες.

magnitūdo, īnis, θ. μέγεθος.

magnus, a, um, μεγάλος, πολύς.

Maharbal, ālis, ἀρ. Μαάρβας.

major, jus, μεγαλύτερος· majores,
um = πρόγονοι.

malitia, ae, θ. κακία.

malum, i, οὐδ. τό κακό.

malus, a, um, κακός, φαῦλος.

mando, āvi, ātum, āre, 1 παραγ-
γέλνω· maudo memoriae = τυ-

πώνω, χαράζω στή μνήμη.

manus, us, θ. χέρι· manum consē-

- ro = ἔρχομαι στά χέρια, συμπλέκομαι, κάνω μάχη.
- Marāthon, ōnis, ἀρ. Μαραθώνας.
- Marcius, ii, ἀρ. Μάρκιος.
- mare, is, οὐδ. θάλασσα.
- Marius, ii, ἀρ. Μάριος.
- mater, matris, θ. μητέρα.
- matrimonium, ii, οὐδ. γάμος.
- maximus, a, um, πάρα πολύ μεγάλος.
- Maxīmus, i, ἀρ. Μάξιμος.
- medicīna, ae, θ. ἰατρική.
- medīcus, i, ἀρ. γιατρός.
- Mediolānum, i, οὐδ. Μιλάνο.
- medītor, ātus sum, āri, 1 σκέπτομαι.
- Medus, i, ἀρ. Μῆδος.
- mel, llis, οὐδ. μέλι.
- melior, us, καλύτερος.
- memor, ūris, αὐτός πού θυμᾶται.
- memoria, ae, θ. μνήμη.
- Menelāus, i, ἀρ. Μενέλαος.
- mensa, ae, θ. τραπέζι.
- meo, āvi, ātum, āre, 1 προχωρῶ, ἔρχομαι, πορεύομαι.
- mercātor, ūris, ἀρ. ἐμπόρος.
- mercatūra, ae, θ. ἐμπόριο.
- Mercurius, ii, ἀρ. Ἐρμῆς.
- mereo, ūi, ēre, 2. είμαι ἀξιος. me-reo bene de aliquo = εὐεργετῶ, ὡφελῶ κάποιον.
- Messenii, ūrum, ἀρ. Μεσσήνιοι.
- metuo, ūi, ēre, 3 φοβοῦμαι.
- metus, us, ἀρ. φόβος.
- meus, a, um, δικός μου.
- migro, āvi, ātum, āre, 1 πηγαίνω,
- μεταβαίνω.
- miles, lītis, ἀρ. στρατιώτης.
- militāris, e, πολεμικός· res militātēs = οἱ πολεμικές ὑποθέσεις.
- militia, ae, θ. ἐκστρατεία.
- mille, χίλιοι· στόν ἐνικό ἄκλιτο ἐπίθετο, στόν πληθ. milia, um, ἄκλιτό οὐσιαστικό.
- Miltiādes, is, ἀρ. Μιλτιάδης.
- Minerva, ae, θ. Ἀθηνᾶ.
- minister, stri, ἀρ. ὑπηρέτης.
- ministra, ae, θ. ὑπηρέτρια.
- minimus, a, um, ἐλάχιστος.
- minor, us, μικρότερος.
- mirus, a, um, θαυμαστός, ἀξιοθαύμαστος.
- miser, ēra, erum, ἀθλιος, ἐλεεινός, δυστυχισμένος.
- misericordia, ae, θ. οἰκτος, εὐσπλαχνία.
- mito, misi, missum, ēre, 3 στέλλω.
- modestus, a, um, συνετός, μυαλωμένος.
- modo, ἐπίρρ. μόνο.
- modus, i, ἀρ. τρόπος.
- moenia, um, οὐδ. τείχη.
- molestia, ae, θ. δυσχέρεια, ἐνόχληση.
- molestus, a, um, βαρύς, ἐνοχλητικός.
- mollis, e μαλακός, ἀπαλός.
- moneo, ūi, ītum, ēre, 2 προτρέπω, συμβουλεύω.
- mons, ntis, ἀρ. βουνό.
- monstro, āvi, ātum, āre, 1 δείχνω.

monstrum, i, οὐδ. τέρας.
morbus, i ἀρ. ἀρρώστια, ἀσθένεια.
moriō, mortuus sum, mori, 3 πε-
θαίνω.
moror, ātus sum, ari 1 χρονοτρι-
βῶ, καθυστερῶ.
mors, rtis, θ. θάνατος.
morsus, us, ἀρ. τσίμπημα, δάγκωμα.
mortalis, e, θνητός.
moveo, movi, mōtum, ēre, 2 κινῶ.
Mucius, ii, ἀρ. Μούκιος.
mulier, ēris, θ. γυναικά.
multitūdo, inis, θ. πλῆθος.
multo, āvi, ātum, āre, 1 τιμωρῶ
multo exsilio, ἔξορίζω.
multus, a um, πολύς: ἡ αἰτιατ.
multum καὶ ἡ ἀφαιρετκ. multo
(ὅταν δηλώνουν σύγχριση) ἐπιφ.
= πολύ, πολύ χρόνο.
munio, īvi, ītum, īre, 4 δχυρώνω.
muraena, ae, θ. σμέρνα (ψάρι).
murus, i, ἀρ. τό τεῖχος.
Muae, ārum, θ. Μοῦσες
muto, āvi, ātum, āre, 1 ἀλλάζω,
μεταβάλλω.

N

nam, συνδ. γιατί.
nanciscor, nactus sum, nancisci,
3 τυχαίνω.
narro, āvi, ātrum, āre, 1 διηγοῦ-
μαι.
natio, onis, θ. ἔθνος.
natus, a, um, αύτός πού ἔγινε, πού
γεννήθηκε.
nauta, ae, ἀρ. ναύτης.

navālis, e, ναυτικός· navalis pu-
gna = ναυμαχία.
navigium, ii, οὐδ. πλοῖο, καράβι.
navigo, āvi, ātum, āre, 1 πλέω.
navis, is, θ. πλοῖο.
ne, ἐρωτημ. μόριο στό τέλος τῆς
λέξεως πού κάνει τήν ἐρώτηση =
ἀρχαγε.
ne, σύνδεσμος = μήπως, γιά νά μή·
ne - quidem = οὔτε.
necessarius, a, um, ἀναγκαῖος, ἀπα-
ραίτητος.
neco, āvi, ātum, āre, 1 σκοτώνω.
nefarius, a, um, ἀνόσιος.
neglīgo, ēxi, ectum, ēre, 3 παρα-
μελῶ.
nego, āvi, ātum, āre, 1 ἀρνοῦμαι.
negotium, ii, οὐδ. ὑπόθεση, ἀσχο-
λία.
nemo, γενκ. nullius, δτκ., nemini,
αιτ. neminem, ἀφ. nullo, ἀρ. κα-
νένας.
Neptūnus, i ἀρ. Ποσειδώνας.
neque, καὶ nec, σύνδ. οὔτε, καὶ
δέν.
Nereus, i, ἀρ. Νηρέας (θεός τῆς
Θάλασσας)· κόρες του ήταν οἱ
Νηρήιδες.
nescio, īvi καὶ ii, ītum, īre, 4
ἀγνοῶ, δέ γνωρίζω.
nihil, οὐδ. ἄκλιτο = τίποτε, μηδέν.
nimis, ἐπίρρ. (πάρα) πολύ.
nisi, συνδ. ἐκτός ᾧν, ᾧν δέν.
nobilis, e, εὐγενής, σπουδαῖος, γνω-
στός.
noceo, īi, ītum, īre, 2 βλάπτω,

ζημιώνω.

nomen, īnis, οὐδ. ὄνομα.

nomino, āvi, ātum, āre, 1 ὄνομά-
ζω.

non, δέν.

nondum, ὅχι ἀκόμη.

nonne, ἐρωτηματικό μόριο σέ εύ-

θεία ἐρώτηση = πῶς δέν;

nonnulus, a, um κάποιος.

nonus, a, um, ἔνατος.

noster, stra, strum, δικός μου.

notus, a, um, γνωστός.

novem, ἐννέα.

novus, a, um, καινούργιος, ἀσυνή-
θιστος.

nox, noctis, θ. νύχτα.

nullus, a, um, κανένας.

num, ἐρωτηματικό μόριο· 1) σέ
εὐθεία ἐρώτηση = μήπως, 2) σέ

πλάγια ἐρώτηση = ἀν.

Numa, ae, ἀρ. Nouμᾶς.

numero, āvi, ātum, āre, 1 μετρῶ,
ἀριθμῶ.

numerus, i, ἀρ. ἀριθμός.

nunc, ἐπίρρ. τώρα.

nunquam, ἐπίρρ. ποτέ.

nuntio, āvi, ātum, āre, 1 ἀναγ-
γέλλω.

nuntius, ii, ἀγγειαφόρος.

nuper, ἐπίρρ. πρίν ἀπό λίγο.

nutrio, īvi, ītum, īre, 4 τρέφω.

O

oboedio, īvi, ītum, īre, 4 ὑπακούω.

objicio, jeci, jectum, ēre, 3 βίγνω.

obrūo, rūi, rūtum, ēre, σκεπάζω
ἐντελῶς, κατακλύζω.

obsecro, āvi, ātum, āre, 1 īκε-
τεύω.

obtempero, āvi, ātum, āre, 1 ὑπα-
κούω.

occasio, īnis, θ. εύκαιρια.

occūpo, āvi, ātum, āre, 1 κυρι-
εύω.

Octaviānus, i, ἀρ. Ὁκταβιανός.

octo, ὀκτώ.

oeūlus, i, ἀρ. τό μάτι.

odium, ii, οὐδ. τό μίσος.

officium, ii, οὐδ. καθῆκον, ὑπο-
χρέωση.

olim, ἐπίρρ. κάποτε.

omnis, e, ὅλος.

omnīno, ἐπίρρ. πάντως· omnīno
non, καθόλου.

onēro, āvi, ātum, āre, 1 ἐπιβα-
ρύνω.

opes, um, θ. πλοῦτος, θησαυροί,
εύπορία.

oppidum, i, οὐδ. πόλη.

opprīmo, pressi, pressum, ēre, 3,
καταπιέζω, καταστρέφω, μαται-
ώνω.

oppugno, āvi, ātum, āre, 1 πο-
λιορκῶ.

opūlīmus, a, um, ἀριστος.

opto, āvi, ātum, āre, 1 εὔχομαι,
παρακαλῶ, ἐπιθυμῶ.

opulentus, a, um, πλούσιος.

ora, ae, ἀκτή, παραλία.

oraculum, i, μαντεῖο, χρησμός.

oratio, īnis, ὁ λόγος.

ornamentum, i, οὐδ. κόσμημα.
 orno, āvi, ātum, āre, 1 στολίζω.
 oro, āvi, ātum, āre, 1 παρακαλῶ.
 otiōsus, a, um, ἀργός, ἀπρακτος.
 Ovidius, ii, ἀρ. Ὁβίδιος.

P

P. = Publius, ii, ἀρ. Πόπλιος.
 Padus, i, ἀρ. Πάδος, ποτάμι τῆς
 Ἰταλίας.
 paene, ἐπίρρ. σχεδόν.
 paeniunsūla, ae θ. χερσόνησος.
 pagus, i, ἀρ. μεγάλο χωριό.
 paluster, stris, stre, βαλτώδης,
 ἐλώδης.
 pareo, ūi, ēre, 2 ὑπακούω.
 pario, pepēri, partum, ēre, 3 πα-
 ρασκευάζω, παρέχω, γεννῶ.
 Paris, idis, ἀρ. Πάρης.
 paro, āvi, ātum, āre, 1 παρασκευά-
 ζω, ἔτοιμάζω, παρέχω, προξενῶ.
 paro bellum = ἔτοιμάζω πόλεμο,
 ἔτοιμάζομαι γιὰ πόλεμο.
 pars, partis, θ. μέρος.
 parvus, a, um, μικρός.
 pascuum, i, οὐδ. βοσκή.
 pateo, ui, ēre, 2. ἀπλώνομαι, ἐκτεί-
 νομαι.
 pater, tris, ἀρ. πατέρας· patres,
 um = οἱ πατρίκιοι.
 patria, ae, θ. πατρίδα.
 patricii, ὅrum, ἀρ. πατρίκιοι.
 patrius, a, um, πατρικός.
 Patrōclus, i, ἀρ. Πάτροκλος.
 paucus, a, um, (σχεδόν μόνο στόν

. πληθυντικό) = λίγοι.
 paulātim, ἐπίρρ. λίγο - λίγο, σιγά-
 σιγά.
 paulo, ἐπίρρ. ἀφαιρτκ. λίγο paulo
 post = ὕστερα ἀπό λίγο.
 Paulus, i, ἀρ. Παῦλος.
 pauper, ēris, φτωχός.
 Pausanias, ae, ἀρ. Παυσανίας.
 pax, pacis, θ. εἰρήνη.
 pecco, āvi, ātum, āre, 1 ἀμαρτά-
 νω.
 pecunia, ae, θ. χρήματα, περιου-
 σία.
 pedes, ītis, ἀρ. ὁ πεζός (στρα-
 τιώτης).
 pedester, stris, stre, πεζικός· co-
 piae pedestres = τό πεζικό.
 peditatus, us, ἀρ. πεζικό.
 pello, pepūli, pulsum, ēte, 3 ἀπο-
 κρούω.
 per, πρόθ. μέ αἰτιατ. = κατά + αἰτ.
 διαμέσου, σέ + αἰτ.
 peregrīnus, a, um, ξένος.
 periculōsus, a, um, ἐπικίνδυνος.
 pericūlum, i, οὐδ. κίνδυνος.
 peritus, a, um, ἔμπειρος.
 permagnus, a, um, πολύ μεγάλος.
 permitto, mīsi, missum, ēre, 3
 ἐπιτρέπω, παραδίνω.
 permultus, a, um, πάρα πολύς.
 pernicies, ēi, θ. καταστροφή.
 perniciōsus, a, um, καταστρεπτι-
 κός.
 Persae, ārum, ἀρ. Πέρσες.
 perterreo, ūi, ītum, ēre, 2 φοβίζω
 πολύ, κατατρομάζω.

- perturbo, avi, atum, are, 1 τα-
 ράζω.
 pes, pedis, ἀρ. πόδι· pedibus = μέ
 τά πόδια.
 pessimus, a, um, πάρα πολύ κακός.
 pestilentia, ae, θ. ἀρρώστια (ἐπι-
 δημική).
 peto, īvi, καί ii, ītum, īre, 3 ζητῶ,
 παρακαλῶ.
 piētas, atis, θ. εὐσέβεια.
 piger, gra, grum, ἀργοκίνητος, νω-
 θρός.
 pilum, i, οὐδ. ἀκόντιο.
 piscīna, ae, θ. ἰχθυοτροφεῖο.
 piscis, is, ἀρ. ψάρι.
 pius, a, um, εὐσεβής.
 placeo, ūi, ītum, īre, 2 ἀρέσω.
 placo, avi, atum, īre, 1 ἔξιλεώνω,
 μαλακώνω.
 planities, ēi, θ. πεδιάδα, κάμπιας.
 Plataeae, īrum, θ. Πλαταιές.
 platānus, i, θ. πλάτανος.
 plebs, plebis, θ. πλῆθος, πληθεῖοι.
 plenus, a, um, γεμάτος.
 plerumque, ἐπίρρ. τό πιό πολύ.
 poena, ae, θ. ποινή.
 Poeni, ūrum, ἀρ. Καρχηδόνιοι.
 Poenus, i, ἀρ. Καρχηδόνιος.
 poëta, ae, ἀρ. ποιητής.
 polliceor, cītus sum, čeri, 2 ὑπό-
 σχομαι.
 Pollio, ūnis, ἀρ. βλ. Vedius.
 pomīfer, īra, īrum, διπωροφόρος.
 Pompējus, i ἀρ. Πομπήιος.
 Pompilius, ii, ἀρ. Πομπίλιος.
 pono, posūi, posītum, īre, 3 βάζω
- τοποθετῶ· pono castra = στρα-
 τοπεδεύω.
 popūlus, i, ἀρ. λαός.
 popūlus, i, θ. λεύκα.
 Porsenna, ae, ἀρ. Πορσήνας.
 porto, īvi, ītum, īre, 1 φέρω.
 portus, us, ἀρ. λιμάνι.
 posco, poposci, poscere, 3 ζητῶ.
 possum, potūi, posse, μπορῶ, ἔχω
 τή δύναμη.
 post, πρόθ. μέ αἰτιατ. = ὕστερα
 ἀπό κάτι.
 postea, ἐπίρρ. ὕστερα.
 postērus, μεταγενέστερος· postero
 die, τήν ἐπόμενη μέρα.
 postquam, σύνδ. χρον., ἀφοῦ.
 postrēmo, ἐπίρρ. τελευταῖα, τέλος.
 postulo, īvi, ītum, īre, 1 ἀπαιτῶ.
 potens, ntis, δυνατός, ισχυρός, ίκα-
 νός.
 potentia, ae, δύναμη.
 praebeo, būi, bītum, īre, 2 πα-
 ρέχω, δίνω.
 praeeceptum, i, οὐδ. συμβουλή.
 praecipio, cēpri, cēptum, īre, 3
 προστάζω, δίνω διαταγή.
 Praeclārus, a, um, δονομαστός, ἔν-
 δοξος, σπουδαῖος.
 praeda, ae, θ. λάφυρο.
 praedīco, xi, ctum, īre, 3 προλέγω.
 praesidium, ii, οὐδ. φρουρά.
 praesum, fui, esse, εἶμαι ἐπικεφα-
 λῆς, ἀρχηγός.
 praeter, πρόθ. μέ αἰτιατ. = πλήν,
 ἐκτός, παρά.
 praeterea, ἐπιφ. ἀκάμη.

- praetervēhor, vectus sum, i, 3 περνῶ.
- praetor, oris, ἀρ. πραίτορας, στρατηγός.
- preces, precum, θ. παράκληση.
- pretiōsus, a, um, πολύτιμος.
- Priamus, i, ἀρ. Πρίαμος.
- Priēna, ae, θ. Πριήνη.
- primo, ἐπίρρ. πρῶτα πρῶτα.
- primus, a, um, πρῶτος.
- princeps, cipis, ἀρ. ἡγεμόνας, ἀρχηγός.
- priscus, a, um, ἀρχαῖος.
- Priscus, i, ἀρ. Πρίσκος.
- priusquam, συνδ. προτοῦ νά...
- privō, avi, atum, are, 1 στερῶ.
- pro, πρόθ. μέ ἀφαιρτκ. = ἀντί γιά κάτι, γιά κάτι, σύμφωνα μέ κάτι.
- probo, āvi, ātum, āre, 1 ἐπιδοκιμάζω, παραδέχομαι.
- probūs, a, um, ἀγαθός, ἔντιμος.
- procūl, ἐπίρρ. μακριά.
- prodītor, ὄρις, ἀρ. προδότης.
- proelium, ii, οὐδ. μάχη.
- proficiscor, profectus sum, proficiisci, 3 πηγαίνω, προχωρῶ.
- profiteor, fessus sum, eri, 2 δμολογῶ, λέγω, ὑπόσχομαι.
- prohibeo, būi, bītum, ēre, 2 ἐμποδίζω.
- promissum, i, οὐδ. ὑπόσχεση.
- prope, προθ. μέ αἰτιατ. = κοντά σέ κάτι, ἢ σέ κάποιον.
- propēro, āvi, ātum, āre, 1 τρέχω, προχωρῶ βιαστικά, σπεύδω.
- propinquus, a, um, αὐτός πού βρί-
- σκεται κοντά, ὁ πλησίον, γειτονικός.
- propter, πρόθ. μέ αἰτ. = ἐξαιτίας.
- propterea, ἐπίρρ. γι' αὐτό.
- propulso, āvi, ātum, āre, 1 ἀποκρούω, ἀπωθῶ.
- provideo, vīdi, vīsum, ēre, 2 προβλέπω.
- provincia, ae, θ. ἐπαρχία.
- prudens, ntis, συνετός, μυαλωμένος.
- prudenter, ἐπίρρ. μέ σύνεση, μέ φρόνηση.
- prudentia, ae, θ. σύνεση, φρόνηση.
- Prusia, ae, ἀρ. ὁ Προυσίας.
- publīcus, a, um, δημόσιος.
- puella, ae, θ. κορίτσι.
- puer, ēri, ἀρ. παιδί, δοῦλος.
- pugna, ae, μάχη.
- pugno, āvi, ātum, āre, 1 μάχομαι, πολεμῶ.
- pucher, chra, chrum, ὥραῖος.
- pulchitūdo, inis, θ. ὥραιότητα.
- Punīcus, a, um, Καρχηδονιακός.
- punio, īvi, ītum, īre, 4 τιμωρῶ.
- puto, āvi, ātum, āre, 1 νομίζω.
- Pyrenaei, ὄρυμ, ἀρ. τά Πυρηναῖα.
- Pythagōras, ae, ἀρ. Πυθαγόρας, μεγάλος σοφός τῆς ἀρχαιότητας ἀπό τή Σάμο (572 - 500 π.Χ.).

Q

- quadragesimus, a, um, τεσσαρακοστός.
- quadrīngentesimus, a, um, τετρα-

κοστιστός.

quaero, sīvi, sītum, ēre, 3 ρωτῶ.

quaestor, ὄρις, ἀρ. ταμίας.

qualis, e, αὐτός πού, πού.

quam, ἐπίρρ. 1) μέ ἐπίθετο = πόσο

πολύ· 2) μετά ἀπό συγκριτικό =
παρά, ἀπ' ὅτι.

quamdiū, ἐπίρρ. ὅσο (χρόνο).

quamquam, συνδ., ἔν καί.

quantus, a, um, πόσος.

quartus, a, um, τέταρτος.

quasi, ἐπίρρ. ὅπως ἀκριβῶς.

quattuor, τέσσερες, α.

-que, ἐγκλιτ. καί

qui? quae? quod? ποιός; τί;

qui, quae, quod, αὐτός πού, πού.

quia, συνδ. γιατί, ἐπειδή.

quicunque, quaecumque, quod-
cumque = ὅποιοσδήποτε.

quidam, quaedam, quiddam ἢ
quoddam, κάποιος, κάτι.

quiētus, a, um, ἡσυχος.

quindēcim, δέκα πέντε.

quingentesimus, a, um, πεντακο-
σιοστός.

quingenti, ae, a, πεντακόσιοι.

quinquagesimus, a, um, πεντηκο-
στός.

quinque, πέντε.

quintus, a, um, πέμπτος.

quis? quid? ποιός; τί;

quod, σύνδ. γιατί, ἐπειδή.

quomōnus, συνδ. πού μπαίνει (ἀντί
τοῦ ne) ὅστερα ἀπό ρήματα πού

σημαίνουν ἐμπόδιο = γιά νά μή,
ώστε νά μή.

quomōdo, ἐπίρρ. μέ ποιόν τρόπο,
πῶς.

quondam, ἐπίρρ. κάποτε.

quoniam, συνδ. ἐπειδή.

quoque, συνδ. πού μπαίνει στό τέλος
τῶν λέξεων, καί, ἀκόμη.

quotannis, ἐπίρρ. κάθε χρόνο

quoties, ἐπίρρ. ὅσες φορές, κάθε
φορά.

R

rapio, rapūi, raptum, ēre, 3 ἀρ-
πάζω, σέρνω.

rapto, āvi, ātum, āre, 1 ἀρπάζω

raptus, a, um, ἀρπάγμένος.

raro, ἐπίρρ. σπάνια.

ratio, ōnis, θ. τρόπος.

recito, āvi, ātum, āre, 1 διαβάζω.

recupero, āvi, ātum, āre, 1 ξανα-
πάρων, ξανακερδίζω, παίρων πί-
σω.

reditus, us, ἀρ. ἐπιστροφή, γυρι-
σμός.

redūco, xi, ctum, ēre, 3 ἐπανα-
φέρω, ξαναφέρνω.

regīna, ae, θ. βασίλισσα.

regio, onis, θ. χώρα.

regius, a, um, βασιλικός.

regnum, i, βασίλειο.

rego, xi, ctum, ēre, 3 κυβερνῶ,
διοικῶ.

relēgo, āvi, ātum, āre, 1 ἐξορίζω.

relīgo, āvi, ātum, āre, δένω (κά-
ποιον).

reliquiae, ārum, θ. ἀπομεινάρια, λεί-
ψανα.

reliquius, a, um, ὑπόλοιπος.
 remedium, ii, οὐδ. φάρμακο, για-
 τρικό.
 remigro, āvi, ātum, āre, 1 ἐπι-
 στρέφω.
 Remus, i, ἀρ. Ρέμος.
 renovo, āvi, ātum, āre, 1 ἀνανεώ-
 νω, ξαναρχίζω.
 reperio, repperi, pertum, īre 4 βρί-
 σκω.
 repēto, īvi, ītum, īre, 3 ἀπαιτῶ·
 repeto poenas ab aliquo = τι-
 μωρῶ κάποιον.
 repudio, āvi, ātum, āre, 1 ἀπο-
 δοκιμάζω.
 res, rei, θ. πράγμα· res adversae =
 ἀτυχίες· res bellīca = οἱ πολε-
 μικές ὑποθέσεις· res militāris =
 τὰ πολεμικά· res publīca = πολι-
 τεία· res secundae = εύτυχίες.
 respondeo, spondi, sponsum, īre,
 2 ἀπαντῶ, ἀποκρίνομαι.
 restituo, stitūi, stitūtum, īre, 3
 ἐπανορθώνω, ἀποκαθιστῶ, ξανα-
 στηλώνω.
 revēra, ἐπίρρ. πραγματικά, στ' ἀλή-
 θεια.
 revōco, āvi, ātum, āre, 1 ἀπαν-
 φέρω, ἀνακαλῶ, παίρων πίσω.
 rex, regis, ἀρ. βασιλιάς.
 rogo, āvi, ātum, āre, 1) παρακαλῶ·
 2) rogo legem, προτείνω νόμο.
 rogus, i, ἀρ. φωτιά.
 Roma, ae, θ. Ρώμη.
 Romanus, a, um, Ρωμαϊκός.
 Romanus, i, ἀρ. Ρωμαῖος.

Romūlus, i, ἀρ. Ρωμύλος.
 rosa, ae, θ. τριαντάφυλλο.
 ruo, rui, rutum, īre 3, δρμῶ.
 rusticus, a, um, ἀγροτικός.
 rutīlus, a, um, ξανθός.

S

Sabīna, ae, θ. Σαβίνη.
 Sabīnus, i, ἀρ. Σαβίνος.
 sacer, cra, crum, īερός.
 sacrificatio, ὅνις, θ. θυσία.
 sacrificium, ii, οὐδ. θυσία.
 sacrifico, āvi, ātum, āre, 1 θυσιά-
 ζω.
 saecūlum, i, οὐδ. αἰώνας.
 saepe, ἐπίρρ. πολλές φορές.
 saevio, ii, ītum, īre, 4 εἰμαι ἔξω
 φρενῶν, μανιάζω.
 saevus, a, um, ἄγριος.
 sagitta, ae, θ. βέλος.
 saguntum, i, οὐδ. Σάγουντο (ἀρ-
 χαία πόλη τῆς Ἰσπανίας).
 Salāmis, īnis, θ. Σαλαμίνα.
 salūber, bris, bre, ὑγιεινός.
 salutāris, e, σωτήριος, χρήσιμος.
 salūto, āvi, ātum, āre, 1 χαιρετίζω.
 salveo, īre, 2 χρησιμοποιεῖται μόνο
 ἡ προστ. γιά χαιρετισμό (salve
 = γαῖρε).
 Samnītes, tum, ἀρ. Σαμνίτες (λαός
 τῆς κάτω Ἰταλίας).
 sano, avi, atum, āre, 1 θεραπεύω.
 sanus, a, um, ὑγιής, γερός.
 sapiens, ntis, σοφός.
 sapientia, ae, θ. σοφία.

- Sardes, ium, Σάρδεις.
 Sarpēdon, ὄνις, ἀρ. Σαρπηδών, βασιλιάς τῶν Λυκίων.
 satis, ἐπίρρ. ἀρκετά, ἀρκετό, satis est, ἀρχεῖ.
 Saturnus, i, Κρόνος.
 saxum, i, οὐδ. πέτρα.
 Scaevōla, ae, ἀρ. Σκαιβόλας.
 scelus, ēris, οὐδ. ἔγκλημα, ἀνοσιούργημα.
 schola, ae, σχολεῖο.
 scio, scīvi, scītum, scīre, 4 γνωρίζω, ξέρω.
 Scipio, ὄνις, ἀρ. Σκιπίωνας.
 scriba, ae, ἀρ. γραφέας.
 scriptor, oris, ἀρ. συγγραφέας.
 scutum, i, οὐδ. ἀσπίδα.
 secum = cum se, μαζί του.
 secundus, a, um, δεύτερος, εύνοικός· planities secunda = πεδιάδα κατάληλη· secundus ventus = εύνοικός ἄνεμος· secunda fortuna = εύνοική τύχη.
 sed, συνδ. ἀλλά· sed etiam = ἀλλά καί.
 sedeo, sedi, sessum, ēre, 3 κάθομαι.
 seditio, ὄνις, θ. στάση, ἐπανάσταση
 sedūlus, a, um, πρόθυμος, ἐργατικός.
 semel, ἐπίρρ. ἀριθ. μιά φορά.
 semper, ἐπίρρ. πάντοτε.
 senātor, ὄris, συγκλητικός.
 senātus, us, ἀρ. σύγκλητος.
 senex, senis, ἀρ. γέρος (σέ βαθιά γεράματα).
- sententia, ae, θ. γνώμη· mea sententia = κατά τή γνώμη μου.
 sentio, sensi, sensum, īre, 4 καταλαβαίνω, ἔννοω.
 sepāro, āvi, ātum, āre, 1 χωρίζω.
 séptem, ἑπτά.
 septendēcim, δεκαεφτά.
 septīmus, a, um, ἑβδομος.
 septingentesīmus, a, um, ἐπτακοσιοστός.
 septuagesimus, a, um, ἑβδομηκοστός.
 sequor, secūtus, sum, sequi 3 ἀκολουθῶ.
 sermo, ὄνις, ἀρ. λόγος.
 servio, īvi, ītum, īre, 4 εἰμαι δοῦλος.
 servītus, tūtis, θ. δουλεία, σκλαβία.
 Servius, ii, ἀρ. Σέρβιος.
 servo, āvi, ātum, āre, 1 σώζω, διατηρῶ.
 servus, i, ἀρ. δοῦλος.
 severitas, ātis, θ. αὐστηρότητα.
 sevērus, a, um, αὐστηρός.
 sex, ἕξι.
 sexagesīmus, a, um, ἑξηκοστός.
 sextus, a, um, ἑκτος.
 si, σύνδ. ἂν.
 sic, ἐπίρρ. ἔτσι.
 Sicilia, ae, θ. Σικελία.
 sileo, ūi, ēre, 2 σιωπῶ.
 silva, ae, θ. δάσος.
 similiis, e, δμοιος.
 simulacrum, i, οὐδ. δμοίωμα, εἰκόνα, ἄγαλμα.
 sine, προθ. μέ ἀφαιρτ. χωρίς + αἰτ.

- singuli, ae, a, ἔνας - ἔνας.
 sinister, stra, strum, ἀριστερός.
 Sirēnes, um, θ. Σειρῆνες.
 situs, a, um, πού βρίσκεται· situs
 sum βρίσκομαι.
 socius, ii, ἀρ. σύμμαχος, φίλος, ὁ-
 παδός.
 Socrātes, is, ἀρ. Σωκράτης.
 soleo, solitus, sum, ēre, 2 συνη-
 θίζω.
 solum, i, οὐδ. ἔδαφος· aequo solo =
 κατεδαφίζω, γκρεμίζω.
 solus, a, um, μόνος· solum, ἔπιρρο.
 μόνο. non solum = ὅχι μόνο.
 solvo, solvi, solūtum, ēre, 3 λύνω,
 ἀπελευθερώνω.
 somnus, i, ἀρ. ὑπνος.
 sonītus, us, ἀρ. ἥχος.
 Sparta, ae, θ. Σπάρτη.
 spatium, ii, οὐδ. διάστημα.
 species, ēi, θ. μορφή, ὄψη· specie =
 κατά τό φαινόμενο, φαινομενικά.
 specto, āvi, ātum, āre, 1 βλέπω,
 παρατηρῶ.
 spero, avi, atum, are, 1 ἐλπίζω.
 spes, spei, θ. ἐλπίδα.
 spiro, āvi, ātum, āre, ἀναπνέω,
 ζῶ.
 statim, ἐπίρρ. ἀμέσως.
 statua, ae, θ. ἄγαλμα.
 sto, steti, statum, āre, 1 στέκο-
 μαι, εἴμαι.
 strenuus, a, um, δραστήριος.
 strepitus, us, ἀρ. κρότος, θόρυβος.
 studeo, dui, ēre, 2 προσπαθῶ.
 stultus, a, um, ἀνόητος.
- suadeo, suāsi, suāsum, ēre, 2 πεί-
 θω, συμβουλεύω.
 suāvis, e, γλυκός, εύχαριστος, ὡφέ-
 λιμος.
 sub, πρόθ. μέ αἰτ. = γύρω ἀπό κάτι,
 σχετικά μέ κάτι.
 subīgo, bēgi, bactum, ēre, 3 ὑπο-
 δουλώνω.
 subīto, ἐπίρρ. ξαφνικά.
 Suēbi, ὅρυμ, ἀρ. Σουηβοι (γερμα-
 νικό ἔθνος).
 sui, sibi, se, ἀντων. αὐτοπαθ. τοῦ
 έαυτοῦ του, τῶν έαυτῶν τους.
 Sulla, ae, ἀρ. Σύλλας.
 sum, fui, esse, εἴμαι.
 summa, ae, θ. τό σύνολο· summa
 imperii = ἀρχηγία, ἡγεμονία.
 summus, a, um, ἀνώτατος, ὁ μεγα-
 λύτερος.
 superbia, ae, θ. ὑπερηφάνεια.
 superbus, a, um, ὑπερήφανος.
 superbus, i, ἀρ., Σούπερθος.
 supēro, āvi, ātum, āre, νικῶ, ἐπι-
 κρατῶ.
 supersum, fui, esse, ἀπομένω, ἐπι-
 ζῶ.
 supplicium, ii, οὐδ. τιμωρία καὶ
 μάλιστα ὁ θάνατος.
 supra, ἐπίρρ. παραπάνω.
 supra, προθ, μέ αἰτ. πάνω ἀπό + αἰτ.
 sustento, āvi, ātum, āre, 1 ὑπο-
 μένω.
 sustineo, tinui, tentum, ēre 2 ὑπο-
 μένω.
 suus, a, um, ὁ δικός του, ἡ δική
 του, τό δικό του.

T

taceo, ūi, ūtum, ēre, 2 σιωπῶ.
 talis, e, τέτοιος, παρόμοιος.
 tam, ἐπίρρ. τόσο (πολύ).
 tamen, σύνδ. ὅμως.
 tandem, ἐπίρρ. ἐπιτέλους.
 tantus, a, um, τόσο μεγάλος.
 Tarquinius, ii, ἀρ. Ταρκύνιος.
 taurus, i, ἀρ. ταῦρος.
 Tellus, i, ἀρ. Τέλλος.
 telum, i, οὐδ. βέλος πλ. tela,
 ōrum = ὅπλα ἐπιθετικά (ἀντίθ.
 arma, ūrum).
 templum, i, οὐδ. ναός.
 tempto, avi, atum, are, ἐπιχειρῶ,
 προσπαθῶ.
 tempus, ūris, οὐδ. χρόνος, καιρός.
 Tenēdus, i, θ. Τένεδος.
 teneo, tenui, tentum, ēre, 2 κρατῶ,
 ἔχω, διατηρῶ· memoria teneo =
 κρατῶ στή μνήμη, θυμᾶμαι.
 ter, ἐπίρρ. τρεῖς φορές.
 Terentius, ii, ἀρ. Τερέντιος.
 tergum, i, οὐδ. πλάτη· terga verto
 = στρέφω τά νῶτα, τρέπομαι σέ
 (ἔτακτη) φυγῆ.
 termino, āvi, ātum, āre, 1 τελειώ-
 νω.
 terra, ae, θ. γῆ, χώρα.
 terreo, rūi, ritum, ēre, 2 τρομάζω,
 φοβίζω, ταράζω.
 terribilis, e, φοβερός.
 terror, ūris, ἀρ. τρόμος.
 tertius, a, um, τρίτος.
 testamentum, i, οὐδ. διαθήκη.

Teutoni, ūrum, ἀρ. Τεύτονες.
 Themistōcles, is, ἀρ. Θεμιστοκλῆς.
 Thermopylae, ārum, οἱ Θερμοπύ-
 λες.
 Ti = Tiberius, ii, ἀρ. Τιβέριος.
 Tiberīnus, a, um, αὐτός πού ἀνή-
 κει στὸν Τιβερη.
 Ticīnus, i, ἀρ. Τίχινος (παραπότα-
 μος τοῦ Πάδου).
 timeo, ūi, ēre, 2 φοβοῦμαι.
 timor, ūris, ἀρ. φόβος.
 tolēro, āvi, ātum, āre, 1 ὑπομένω,
 ἀνέχομαι.
 tormentum, i, οὐδ. βασανιστήριο.
 totus, a, um, ὅλος, ὀλόκληρος.
 tranquillitas, ātis, θ. γαλήνη, νη-
 νεμία.
 tranquillus, a, um, ἡσυχος, ἀτά-
 ραχος.
 transgredior, gressus sum, i, 3 δια-
 βαίνω, διαπλέω.
 transporto, āvi, ātum, āre, 1 μετα-
 φέρω.
 Trasimēnus, i, ἀρ. Τρασιμένη (λίμνη
 τῆς Ἐτρουρίας).
 tres, tria, τρεῖς, τρία.
 tribūnus, militum, χιλίαρχος.
 tribūnus plebis, δήμαρχος.
 tribunus, i = δήμαρχος.
 tricesimus, a, um, τριακοστός.
 tristis, e, θλιβερός.
 triumphātor, ūris, ἀρ. θριαμβε-
 τής.
 triumpho, āvi, ātum, āre, 1 θριαμ-
 βεύω.
 Troja, θ. Τροία.

- Trojanus, a, um, Τρωικός· Tro-
jani, ὄρυμ = Τρῶες.
tu = σύ.
tueor (tutatus sum), ēri, 2 δια-
σώζω, προφυλάγω.
Tullius, ii, ἀρ. Τύλλιος.
Tullus, i, ἀρ. Τύλλος.
tum, ἐπίρρ. τότε, ἐπειτα.
turpis, e, αἰσχρός.
tutor, tātus, sum, tāri, 1 προστα-
τεύω.
tutus, a, um, ἀσφαλισμένος.
tuus, a, um, δικός σου.
Tyrii, ὄρυμ, ἀρ. Τύριοι (κάτοικοι
τῆς Τύρου πού ἦταν πόλη τῆς
Συρίας).
Tyrrhēnus, a, um, Τυρρηνικός.
Tyrtaeus, i, ἀρ. Τυρταῖος.
- U**
- ubi? ἐπίρρ. ποῦ;
ubi, ἐπίρρ. ὅπου.
Ulixes, is, ἀρ. Ὁδυσσέας.
ultimus, a, um, τελευταῖος.
umbra, ae, θ. σκιά.
umērus, i, ἀρ. ὕμος.
unda, ae, θ. κύμα.
unde, ἐπίρρ. ἀπ' ὅπου.
undesexagesimus, a, um, πεντη-
κοστός ἔνατος.
universus, a, um, ὅλος, ὀλόκληρος
unquam (ὅταν προηγεῖται ἄρνηση)
ποτέ.
unus, a, um, ἔνας, μόνος· una
cum = μαζί μέ.
- urbs, bis, θ. πόλη.
ursus, i, ἀρ. ἄρκοινδα.
usque ad, μέχρι, ὡς.
ut, νά, γιά νά, καθώς, ὡστε.
uter, utra, um, ποιός ἀπ' τούς δυό·
utrum — an ποιό ἀπ' τά δυό — ἢ.
uterque, utrāque, utrumque, καί
οι δύο (καὶ ὁ ἔνας καὶ ὁ ὄλλος).
utilis, e, ὡφέλιμος.
utinam, μακάρι, εἴθε.
utor, usus sum, uti, 3 μεταχειρί-
ζομαι.
una, ae, θ. σταφύλι.
- V**
- valde, ἐπίρρ. πάρα πολύ.
valeo, lūi, ēre, 2 ὑγιαίνω, είμαι
καλά.
valetūdo, īnis, θ. κατάσταση ὑγείας.
bona valetūdo, ὑγεία.
valīdus, a, um, δυνατός, ρωμαλέος.
vallum, i, οὐδ. χαράκωμα, πρόχωμα.
varius, a, um, πολύμορφος, ποικί-
λος; διαφορετικός.
vas, vasis. οὐδ. ἀγγεῖο· ὁ πληθ.
μόνο στή β' κλίση, vasa, ὄρυμ.
vasto, āvi, ātum, āre, 1 λεηλατῶ,
έρημώνω.
vates, is, ἀρ. μάντης.
Vedius Pollio, ἀρ. Βῆδιος Πολλίων,
πλούσιος Ρωμαῖος ἱππέας.
vehemens, ntis, δρμητικός, ισχυ-
ρός, σφοδρός.
velut, ἐπίρρ. ὅπως ἀκριβῶς.
venēnum. i, οὐδ. δηλητήριο.

- venio, veni, ventum, īre, 4 ἔρχο-
μαι, πηγαίνω.
- venor, ātus sum, āri 1 κυνηγῶ.
- ventus, i, ἀρ. ἄνεμος.
- Venus, ēris, θ. Ἀφροδίτη.
- verbum, i, οὐδ. λόγος, λέξη.
- vereor, rītus sum, rēri, 2 φοβοῦ-
μαι.
- Vergilius, ii, ἀρ. Βεργίλιος.
- veritas, ātis, θ. ἀλήθεια.
- vero, σύνδ. ἀλλά, ὅμως.
- Verona, ae, θ. Βερώνα.
- verto, rti, rsum, ēre, 3 στρέφω·
verto terga, στρέφω τὰ νῶτα
(τὴν πλάτη)· τρέπομαι σέ (ἀ-
τακτη) φυγῆ.
- verum, i, οὐδ., τό ἀληθινό.
- vesper, ēri, ἀρ. τό τέλος τῆς ἡμέ-
ρας, ἐσπέρα.
- Vesta, ae, θ. Ἐστία.
- vester, stra, strum, δικός σου (δι-
κός σας).
- vestimentum, i, οὐδ. φοῦχο, φόρεμα.
- vestio, īvi, ītum, īre, 4 ντύνω, σκε-
πάζω.
- Vettōnes, um, ἀρ. Βέττωνες, ἔθνος
τῆς Ἰσπανίας.
- vetus, teris, παλαιός, ἀρχαῖος.
- vexo, āvi, ātum, āre, 1 βλάπτω, κα-
κοποιῶ, βασανίζω, ρημάζω.
- via, ae, ὁδός, δρόμος.
- vicinus, a, um, γειτονικός.
- victor, ūris, ἀρ. νικητής.
- victoria, ae. θ. νίκη.
- victus, us, ἀρ. τά ἀναγκαῖα, τά
ἀπαραίτητα γιά τή ζωή.
- vicus, i, ἀρ. μεγάλο χωριό, κωμό-
πολη.
- video, vidi, visum, ēre, 2. βλέπω
παθ. video, visus sum, ēri, φαί-
νομαι.
- viginti, εἴκοσι.
- villa, ae, ἐξοχική κατοικία.
- vincio, nxi, nctum, īre, 4 δένω,
δεσμεύω.
- vinco, vici, victum, ēre, 3 νικῶ.
- vinculum, i, οὐδ. δεσμός, ἀλυσίδα.
- vinum, i, οὐδ. κρασί.
- viōlo, āvi, ātum, āre, 1 βιάζω, κα-
κοποιῶ, βλάπτω.
- vir, viri, ἀρ. ἄντρας.
- virgo, ḡinis, θ. παρθένα.
- vis, aīt. vim, ἀρ. vi· πληθ. vires,
virium, x.t.λ. θ. δύναμη.
- visito, āvi, ātum, āre 1 ἐπισκέ-
πτομαι.
- vita, ae, θ. ζωή.
- vitupero, āvi, ātum, āre, 1 κατη-
γορῶ.
- voco, āvi, ātum, āre, 1 καλῶ,
προσκαλῶ.
- voluntas, ātis, θ. θέληση.
- vox, vocis, θ. φωνή.
- vulnēo, āvi, ātum, āre, 1 πλη-
γώνω.
- vulnus, neris, οὐδ. τραῦμα, πληγή,
χτύπημα.
- vultus, us, ἀρ. ὅψη, πρόσωπο.

την παραπομπή της στην ανάπτυξη της οικονομίας της χώρας. Η μεγάλη ποσοτήτα των εργαζομένων στην αγροτική σφραγίδα της χώρας δεν μπορεί να γίνεται από την απομόνωση της αγροτικής σφραγίδας από την υπόλοιπη οικονομία. Η αγροτική σφραγίδα πρέπει να γίνεται από την απομόνωση της αγροτικής σφραγίδας από την υπόλοιπη οικονομία. Η αγροτική σφραγίδα πρέπει να γίνεται από την απομόνωση της αγροτικής σφραγίδας από την υπόλοιπη οικονομία.

Η αγροτική σφραγίδα πρέπει να γίνεται από την απομόνωση της αγροτικής σφραγίδας από την υπόλοιπη οικονομία. Η αγροτική σφραγίδα πρέπει να γίνεται από την απομόνωση της αγροτικής σφραγίδας από την υπόλοιπη οικονομία. Η αγροτική σφραγίδα πρέπει να γίνεται από την απομόνωση της αγροτικής σφραγίδας από την υπόλοιπη οικονομία. Η αγροτική σφραγίδα πρέπει να γίνεται από την απομόνωση της αγροτικής σφραγίδας από την υπόλοιπη οικονομία. Η αγροτική σφραγίδα πρέπει να γίνεται από την απομόνωση της αγροτικής σφραγίδας από την υπόλοιπη οικονομία.

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ

ΑΙΓΑΙΟΝΙΑ Φ ΑΓΙΤΗΑΤΙΚΩΝ

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ
ΠΟΥ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΑΙ ΜΕ ΤΙΣ ΠΕΡΙΚΟΠΕΣ

A'. Ά φαιρετική.

1. Ἀφαιρετική τοῦ ὄργάνου. Περικοπές : 1, 3 - 11, 13, 17, 18, 20, 21, 23 - 25, 27, 28, 31 - 37.
2. Ἀφαιρετική πού δηλώνει ίδιότητα. Περικοπές : 15, 17, 18, 20, 23, 26, 28, 29, 38, 41, 44.
3. Ἀφαιρετική τοῦ τρόπου. Περικοπές : 14, 25, 28, 39, 46, 48
4. Ἀφαιρετική πού δηλώνει τό ποιητικό αἴτιο: Περικοπές : 16, 17, 18, 20, 22, 23, 27, 38, 40, 42, 44, 45.
5. Ἀφαιρετική πού δηλώνει τό ἀναγκαστικό αἴτιο. Περικοπές: 12, 13, 15, 23, 33.
6. Ἀφαιρετική τῆς ἀναφορᾶς. Περικοπές : 11, 13, 26, 28, 33, 47.
7. Ἀφαιρετική τοῦ χρόνου. Περικοπές: 28, 29, 32, 33, 37 - 41, 43, 46, 47, 52, 54.

B'. Προθέσεις.

1. a ἢ ab Περικοπές : 16, 18, 20, 23, 25, 28, 31.
2. ad Περικοπές : 8, 11, 12, 16, 17, 20, 21, 30.
3. ante. Περικοπές : 3, 9, 19, 25, 32.
4. apud. Περικοπές : 10, 14, 21, 26, 38, 46.
5. cum. Περικοπές : 11-13, 15-18, 22-25, 28.
6. de. Περικοπές : 32, 39.
7. ex. Περικοπές : 2, 9, 11-13, 17, 18, 20, 22-24, 48.
8. in. Περικοπές : 1, 3-5, 9-18.
9. inter. Περικοπές : 8, 10, 13, 30, 43.
10. post. Περικοπές : 9, 16, 18, 25, 32.
11. pro. Περικοπές : 9, 14, 19, 33, 37, 38, 39.

Γ'. Σύνδεσμοι.

1. cum. α) χρονικός. Περικοπές : 11, 12, 16, 17, 23, 24, 28, 36, 39, 40, 52, 54.
β) Αίτιολογικός. Περικοπές : 11, 12, 14, 18, 21, 49, 50.
2. postquam. Περικοπές : 18, 27 - 29, 37, 43.
3. quod. (αίτιολογικός) Περικοπές : 8, 11, 15, 23, 27, 31, 39.
4. ut. α) τελικός. Περικοπές : 11, 12, 15, 21 - 23, 26, 28, 35, 37, 38, 40, 41, 53.
β) ἀποτελεσματικός. Περικοπές : 11, 19, 22, 48, 52, 53.
5. ne. (τελικός). Περικοπές : 11, 19, 22, 48, 52, 53.
6. si. Περικοπές : 9, 11, 13, 14, 16, 20, 22, 24.
7. nisi. Περικοπές : 9, 12, 16, 42, 49, 50.
8. quamquam. Περικοπές : 7, 8, 27, 33, 37, 39.

ΛΑΖΑΡΙΔΑ Φ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ζωτικόντες επί την ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΤΟΥΝ

ΠΕΡΙ ΤΑΞΙΔΙΩΝ ΑΙΓΑΙΟΥ ΚΑΙ ΜΕΣΟΜΑΡΑΝΤΙΚΗΣ
ΕΠΙ ΣΤΙΓΑΙΟΝ ΚΑΙ ΛΑΖΑΡΙΔΑ Η οποίαντι προσέχεται πολύτιμη για την ιστορία της Ελλάδας.
Επί Στίγαιον η οποίαντι προσέχεται πολύτιμη για την ιστορία της Ελλάδας.

Θεοφάνεια η οποίαντι προσέχεται πολύτιμη για την ιστορία της Ελλάδας.
Επί Στίγαιον η οποίαντι προσέχεται πολύτιμη για την ιστορία της Ελλάδας.
Επί Στίγαιον η οποίαντι προσέχεται πολύτιμη για την ιστορία της Ελλάδας.
Επί Στίγαιον η οποίαντι προσέχεται πολύτιμη για την ιστορία της Ελλάδας.

Επί Στίγαιον η οποίαντι προσέχεται πολύτιμη για την ιστορία της Ελλάδας.
Επί Στίγαιον η οποίαντι προσέχεται πολύτιμη για την ιστορία της Ελλάδας.
Επί Στίγαιον η οποίαντι προσέχεται πολύτιμη για την ιστορία της Ελλάδας.
Επί Στίγαιον η οποίαντι προσέχεται πολύτιμη για την ιστορία της Ελλάδας.
Επί Στίγαιον η οποίαντι προσέχεται πολύτιμη για την ιστορία της Ελλάδας.
Επί Στίγαιον η οποίαντι προσέχεται πολύτιμη για την ιστορία της Ελλάδας.
Επί Στίγαιον η οποίαντι προσέχεται πολύτιμη για την ιστορία της Ελλάδας.
Επί Στίγαιον η οποίαντι προσέχεται πολύτιμη για την ιστορία της Ελλάδας.

Επί Στίγαιον η οποίαντι προσέχεται πολύτιμη για την ιστορία της Ελλάδας.
Επί Στίγαιον η οποίαντι προσέχεται πολύτιμη για την ιστορία της Ελλάδας.
Επί Στίγαιον η οποίαντι προσέχεται πολύτιμη για την ιστορία της Ελλάδας.
Επί Στίγαιον η οποίαντι προσέχεται πολύτιμη για την ιστορία της Ελλάδας.
Επί Στίγαιον η οποίαντι προσέχεται πολύτιμη για την ιστορία της Ελλάδας.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

- 1 — 2. Πρώτη κλίση. Ἐνεστώτας τῆς ὁριστικῆς τῆς ἐνεργετικῆς φωνῆς τῆς πρώτης συζυγίας.
3. Πρώτη κλίση. Παρατατικός τῆς ὁριστικῆς τῆς ἐνεργητικῆς φωνῆς τῆς πρώτης συζυγίας.
4. Γιά ἐπανάληψη.
- 5 — 7. Οὐσιαστικά δευτέρας κλίσεως σέ - us καὶ - um. Ἐπίθετα δεύτερης κλίσεως σέ - us, - a, - um.
8. Παρακείμενος καὶ Ὑπερσυντέλικος τῆς ὁριστικῆς φωνῆς τῆς πρώτης συζυγίας.
9. Ἐνεστώτας τῆς Προστατικῆς καὶ οἱ μέλλοντες τῆς ὁριστικῆς τῆς ἐνεργητικῆς φωνῆς τῆς πρώτης συζυγίας.
10. Οὐσιαστικά δευτέρης κλίσεως σέ - er, - ir. Ἐπίθετα δεύτερης κλίσεως σέ - er, (ē)ra, (ē)rūm.
- 11 — 12. Ἐνεστώτας καὶ Παρακείμενος τοῦ ἀπαρεμφάτου τῆς ἐνεργητικῆς φωνῆς τῆς πρώτης συζυγίας. Οἱ χρόνοι τῆς ὑποτακτικῆς τῆς ἐνεργητικῆς φωνῆς τῆς πρώτης συζυγίας.
- 13 — 14. Τὸ βοηθητικό esse.
15. Σύνθετα τοῦ esse.
16. Τέταρτη κλίση. Οἱ τύποι πού σχηματίζονται ἀπό τὸ θέμα τοῦ ὑπέρου τῆς παθητικῆς φωνῆς τῆς πρώτης συζυγίας.
17. Πλευτή κλίση.
18. Γιά ἐπανάληψη.
- 19 — 20. Οἱ τύποι πού σχηματίζονται ἀπό τὸ θέμα τοῦ Ἐνεστώτα τῆς Παθητικῆς φωνῆς τῆς πρώτης συζυγίας.
- 21 — 22. Δεύτερη συζυγία. Ἐνεργητική φωνή.
23. Δεύτερη συζυγία. Παθητική φωνή.
- 24 — 25. Οὐσιαστικά τρίτης κλίσεως, ἀρσενικά.
- 26 — 27. Οὐσιαστικά τρίτης κλίσεως, θηλυκά.
28. Οὐσιαστικά τρίτης κλίσεως, οὐδέτερα.
29. Ἐπίθετα τρίτης κλίσεως σέ - is, - e.
30. Ἐπίθετο τρίτης κλίσεως σέ - er, (ē)rīs, (ē)re.
31. Ἐπίθετα τρίτης κλίσεως μονοκατάληκτα.
32. Γιά ἐπανάληψη.
33. Ομαλή σύγκριση ἐπιθέτων.
34. Ανώμαλη σύγκριση ἐπιθέτων.
35. Προσωπικές καὶ κτητικές ἀντανυμίες.
- 36 — 37. Δεικτικές ἀντανυμίες.
38. Αναφορικές καὶ ἐρωτηματικές ἀντανυμίες.
39. Γιά ἐπανάληψη.
- 40 — 42. Τέταρτη συζυγία.
43. Ἀριθμητικά.
- 44 — 46. Τοίτη συζυγία.
- 47 — 49. Ρήματα τρίτης συζυγίας σέ - io.
- 50 — 52. Ρήματα ἀποθετικά καὶ ήμιαποθετικά.
- 53 — 54. Γιά ἐπανάληψη.

Επαγγελματικό Εκπαιδευτικό Πρόγραμμα
προσωπικό πλήρες - 03 πειραιαϊκή - ΒΑΛΟΝ

ΕΚΔΟΣΗ ΚΔ', 1977 (V) — ΑΝΤΙΤΥΠΑ 68.000 — ΣΥΜΒΑΣΗ 2832/14-4-77
'Εκτύπωση — Βιβλιοδεσία ΑΦΟΙ Γ. ΡΟΔΗ — 'Αμαρουσίου 59 — Μαρούσι

Εποικοδομητικό Σχέδιο
Επαγγελματικής Ανάπτυξης